

FHM

V2.0

Useins Bolts

JAMAİKAS ZIBENSZELLIS

SNAIPERU LIKUMI

NEREDZAMIE SLEPKAVAS

VISSEKSĪGĀKĀ
LATVIJĀ

Simona

finišē pirmā

SEKSS & DUBLĪ & ROKENROLS

ISSN 1691-094X

www.abonešana.lv

9 771691 094005

ATDOT GALUS!

IZKLAIDES
UZ ŪDENS

SVĒTDIENAS SPECIĀLIZLAIDUMI JŪLIJĀ

IZGAISMOTIE OKEĀNI

1.JŪLIJS, 20:00
ATKĀRTOJUMI 23:00 un 2:00

KĀ IZGATAVOT PULSĒJOŠU SIRDI

8.JŪLIJS, 20:00
ATKĀRTOJUMI 23:00 un 2:00

NATIONAL GEOGRAPHIC TOP10 ATTĒLI

15.JŪLIJS, 20:00
ATKĀRTOJUMI 23:00 un 2:00

LUSITANIA

29.JŪLIJS, 20:00
ATKĀRTOJUMI 23:00 un 2:00

TĀDI MĒS ESAM

NATIONAL
GEOGRAPHIC
CHANNEL

Saturs

07-08/12

LASĀMGABALI

34 Pikniks ceļmalā

FHM meklē ideālo automašīnu, ar ko doties uz festivālu.

48 Cilvēks-zibens

Useins Bolts intervijā atklāj, ka 100 metru distanci varētu noskriet vēl ātrāk. Visas iespējas, ka tas notiks jau šajās olimpiskajās spēlēs.

56 Cita olimpiāde

Sporta veidi, kas nesaprotamu iemeslu dēļ vēl nav iekļauti olimpisko spēļu programmā.

62 Olimpiskie stāstiņi

Pārsteidzoši gadījumi no olimpisko spēļu vēstures.

64 Tieši mērķī!

Snaiperi, ar kuru upuriem varētu aizpildīt veselu kapsētu.

70 Betmens

Supervaronis, kuram jūlijā tiks pievērsta pastiprināta uzmanība.

74 Dejojāja

Latviešu izcelsmes dejotāja Aņja Garnis debitē Holivudā!

78 Ūdens pasaule

Patīkamas izklaides, ar kurām nodarboties laikā, kad ūdens temperatūra ir piemērota peldēšanai.

82 Veikbordists

Jurists Aldis Gobzems un viņa ekstrēmais hobijs.

Saturs

07-08/12

24 Festivālu vasara

Visa nepieciešamā informācija, kas tev jāzina, pirms dodies uz kādu no daudzajiem šīsvasaras mūzikas festivāliem Latvijā vai citur Eiropā.

APSKATI

Kino

Nacistu uzbrukums Zemei no Mēness otras puses. 12. lpp.

Seriāli

Filmas «Sociālais tīkls» scenārists piedāvā svaigu seriālu par televīzijas aizkulisēm. 14. lpp.

Visu laiku stulbākais kino

Vēl viena versija par nacistiem – šoreiz Zemes centrā. 15. lpp.

Mūzika

«Satellites LV» jaunā plate un citi jaunumi mūzikas pasaulē. 16. lpp.

Grāmatas

Esejas par ne tik senas pagātnes notikumiem un ļoti liels Latvijas atlants. 18. lpp.

Spēles

Olimpiskās spēles un jauni kariņi spēļu konsolē. 20. lpp.

40 100 seksīgākās
Gada svarīgākais tops beidzot ir klāt! Uzzini, kuras daiļavas FHM lasītāji atzinuši par visseksīgākajām pasaulē.

TEHNIKA

Bavārijas ikona

Jaunais «BMW», kurš ideāli piemērots vidējam latvietim. 86. lpp.

Gadžeti

Ar malku darbināms «iPhone» lādētājs un citas tehniskas ierīces. 88. lpp.

MODE

Pludmales sezona

Ekipējums, kurā iekarot pludmali. 90. lpp.

Saules nogurdinātie

Kosmētikas līdzekļi, ar kuriem glābties, ja gadījies apdedzināties saulē. 92. lpp.

Celibāta krahs

Nobeigums stāstam par Baibas mēģinājumiem dzīvot celībā Kiprā. 94. lpp.

Mēs zinām, kā...

Praktiski padomi, kā izdzīvot, nokļūstot uz citplanētiešu kuģa. 96. lpp.

LADY GAGA

THE BORN THIS WAY BALL

AR ĪPAŠAJIEM VIESIEM

The Darkness

UN

LADY STARLIGHT

23. AUGUSTĀ MEŽAPARKA LIELAJĀ ESTRĀDĒ

**PĒRC BIĻETES WWW.TICKETPRO.LV
UN "TICKETPRO" BIĻEŠU TIRDZNIECĪBAS VIETĀS**

WWW.LADYGAGA.COM

SPIN
90.0
WWW.SPIN90.0.LV

Kas Jauns

inbox.lv

COSMOPOLITAN

DELFI

FBI
FOR BROADCAST INFORMATION

LIVE NATION

WWW.FBI.LV

Festivālu vasara 24. lpp.

Useins Bolts 48. lpp.

Cita olimpiāde 56. lpp.

Redaktora vēstule

07-08/12

FOTO: VADIMS STRAUME

S. Metuzāls

Sandris Metuzāls
Galvenais redaktors

Paskat, atkal aizritējis jau gads kopš iepriekšējā FHM lasītāju balsojuma par planētas seksīgāko sievieti. Ir zināma jaunā šī godpilnā titula īpašnice: dāmas un kungi, uzvarētāja ir Simona Kubaso! Pretendenšu bija ievērojami vairāk nekā tas simts, ko tradicionāli iekļaujam FHM seksīgāko sieviešu sarakstā. Prieks, ka simtnieki ir pietiekami daudz Latvijas meiteņu, tātad vismaz ar skaistumu mūsu dzimtenē viss ir kārtībā.

Sagaidot gada siltākos mēnešus, labais FHM ir pacienties apkopot dažādas vasariņas izklaides, kas būs pieejamas ierobežotā laika periodā. Te mums ir gan šīs vasaras ievērojamāko **mūzikas festivālu saraksts** ar iesaistīto personu intervijām un praktiskiem padomiem transporta izvēlē, gan arī rekomendācijas dažām slapjām izpriecām. Mums tās (nu labi, vismaz lielākā daļa) patika, jācer, ka patiks arī jums.

Bez uzmanības nevarējām atstāt arī pēdējo no šā gada patiešām lielajiem sporta pasākumiem – olimpiskās spēles. Būsim pārsteigti, ja nevienu rekordu tajās neuzstādīs FHM šā numura varonis, jamaikiešu skrējējs **Useins Bolts**. Tomēr, pārskatot olimpisko programmu, sapratām, ka tā ir viegli garlaicīga. Nu, kuru gan interesē sinhronā peldēšana, daļlēcšana un vienmuļā pedāļu mīšana vairāku stundu garumā? Tādēļ mēs nepaslinkojām un sastādījām listi ar krietni **interesantākiem sporta veidiem**, kas būtu pelnījuši nokļūt olimpiskajās spēlēs: mums pašiem vispievilcīgākie likās kok-boru un bo-taoši. Jā, Latvijas sportistiem tajos izcīnīt medaļas nebūtu viegli, toties skatītājiem prieks noteikti būtu! Cerēsim, ka Starptautiskā Olimpiskā komiteja mūsu viedokli ņems vērā un darīs kaut ko lietas labā.

P.S. FHM kolektīvs dodas godam pelnītā atvaļinājumā, tādēļ uz tikšanos septembrī, kad iznāks žurnāla nākamais, pēc kārtas jau simtais numurs!

For Him Magazine, Mūkusalas iela 41b,
Rīga, LV 1004, tālrunis: 67061600,
e-pasts: redakcija@fhm.lv

JŪLIJA JAUTĀJUMS

Kādu sporta veidu vēl vajadzētu iekļaut olimpiskajā programmā?

Galvenais redaktors

Sandris Metuzāls (sandris.metuzals@fhm.lv)
Hokeju uz ledus iekļaut arī vasaras olimpisko spēļu programmā.
Varbūt tad mums beidzot paveiksies?

Galvenā redaktora vietnieks

Kaspars Ozols (kaspars@lilita.lv)
Vesera mešana ir steidzami jānomaina ar citrva mešanu.

Redaktors

Artis Kamals (artis.kamals@fhm.lv)
Viennozīmīgi – ekstrēmo gludināšanu.

Galvenais mākslinieks

Māris Auziņš (maris@lilita.lv)
Sieviešu lakrosu – neesmu redzējis, bet pa radio dzirdēju,
ka esot varen aizraujošs.

Korektore

Agrita Grīnvalde (agrita.grinvalde@inbox.lv)
Kokos kāpšanu.

Autori: Agressor, Alekss Dinamo, Aidis Miesnieks,
Anna Kustikova, Baiba, Dace Vaivara, Frīdvalds,
Kaspars Zaviļeiskis, Kārlis Dambrāns, Kaspars Misiņš,
Mārcis Zitmanis, Mikus Porietis, Normunds Avotiņš,
Verners Šneiders.

Fotogrāfi: Andrejs Nikiforovs, Kaspars Garda,
Vadims Straume, Ojārs Jansons.

Ilustratori: Gatis Šjūka, Zemgus Zaharāns.

Radošais direktors Vitalijs Suseklis (susis@lilita.lv)

Tehniskais direktors Gints Mucenieks (gints@lilita.lv)

Reklāmas direktore Ilze Ozola (ilze@lilita.lv)

Reklāmu redaktore Ulla Vaite (ulla@lilita.lv)

Reklāmas menedžeri Tatjana Sidorenko (67061624),
Ineta Zunde (67061623), Roberts Horsts (67061622),
Gunita Jansone (67061625), Raivo Dzelzkalējs (67061626)

Abonēšanas nodaļa Sintija Zilbermane (67061652)

Izdevniecības sekretāre 67061600

FHM INTERNATIONAL NETWORK

International Director – Simon Greves

Head of International Content – Anouska Christy

International Content Executive – Ellie Bond

FHM STARPTAUTISKO IZDEVUMU REDAKTORI

Guy Mosel (Australija), Jacky Jin (Ķīna), Dalbor Demei (Čehija),
Laurent Giraud (Francija), Hans Fuchs (Vācija), Sander Kersten (Nīderlande),
Kabeer Sharma (Indija), Richard Sam Bera (Indonēzija),
Rajesh Talwar (Malaizija), Martin Thronsen (Norvēģija),
Allan Madriljos (Filipīnas), Paul Breazu (Rumānija), Slava Rovner (Krievija),
David Fuhrmann Lim (Singapūra), Uros Majcenovic (Slovēnija),
Hagen Engler (Dienvidāfrika), Rafael Benitez (Spānija), Saffron Lee (Taivāne),
Jakaphatchara Buranabutr (Taizeme), Berk Ilyar (Turcija),
Joe Barnes (Apvienotā Karaliste)

Izdevējs: SIA "Aģentūra Lilita"

© SIA "Aģentūra Lilita" / Iespiests tipogrāfijā "Lietuvos Rytas",
Vilņa, Lietuva. tālr. +370 2743733

Izdevējs par rakstu autoru viedokli, visu publicēto fakti precizitāti
un iesniegtajiem materiāliem neatbild. Autoru iesniegto manuskriptu,
ilustrāciju un fotogrāfiju publicēšanas tiesības pieder izdevniecībai.
Materiālu vai to fragmentu pārpublicēšana tikai ar rakstisku izdevniecības atļauju.

www.copeslietas.lv

COPESLIETAS

JŪLIJS / 2012

**eksperta
viedoklis**
**MEŽENU
SKOLA'S
ĀBECĪBAS**

**KRĀSAI
IR NOZĪME**

**PASAULES
FORELISTU FORUMĀ**
PERSONISKĀS PIEZĪMES

**SOĻOJOT AR
GRUNTENI**
KLASIKA UN VARIĀCIJAS

**PAR MAKU
UN PAKU
ATTIECĪBĀM**

**MIEZIS
LĪDAKU TREKĀ**

**RUCKAS
EZERA KARTE**

- AR STĒKERI STĀVOŠĀ ŪDENĒ
- PĒC KARPAS AR LAIVU
- VENTA PIE ABĀVAS IETEKAS

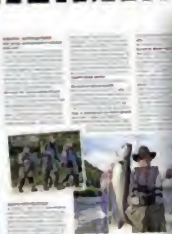
mušošana

inventārs

INTERVĪJA

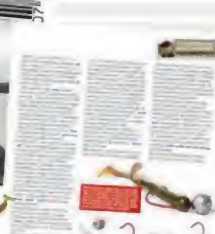
**Miezis
līdaku trekā**

**Vācijā,
Esmu atpakaļ**

**MIKRODŽIGS
OTRĀ PAAUDZE**

**pretī lielajam
sapņu lomam**

Sveiks, FHM!

Esmu jūsu uzticams lasītājs jau īsi pēc pašiem pirmsākumiem, jo atceros toreiz interesanto rubriku «Ar 80 alim apkārt pasaulei». Bet ne par to ir stāsts.

Gribu pavaiņāt par jauno vāka meitenes uzvarētāju, par spīti vecajam teicienam: «Kas nebalso, tam nav tiesību sūdzēties pēc tam!» Uztetovētas uzacis, klišeiskie «kaķu pēdiņas uz krūtīm» tetovējumi un neatraktīvas atbildes uz intervētāja jautājumiem (it sevišķi par papardes ziediem). Nākamreiz pašam arī, acimredzot, vajadzēs piedalīties balsošanā – kamēr viss bija labi, nejutu tādu vēlmi.

Pēdējā laikā ļoti patīk lasīt Alekša Dinamo slejas. Un, protams, pats Metuzāls raksta lieliski un interesanti! Paldies jums, ka turat žurnālu! :)

Labu vēlēt, Kaspars

MĒNEŠA
VĒSTULE

taču centīsimies atbildēt pēc būtības. Punkts pirmais: Baiba vēl laužas, uzsit sev cenu. Varbūt jāsarīko parakstu vākšana referendumam ar jautājumu «Vai tu gribi redzēt Baibu uz FHM vāka? Jā? Nē? (Pie vēlamās atbildes levīkt krustiņu.)» Pārliecinoša rezultāta gadījumā viņai būs grūti atkārtoties no atbildības. Punkts otrais: Mēneša studente budžeta konsolidācijas, fiskālās disciplīnas un ilgtspējīgas stratēģijas plānošanas dēļ tiešām pačībēja, taču Gada studente nekur nav pazudusi. Jau pavisam drīz sadarbībā ar «Studentu paradīzi» atkal meklēsim šī titula cienīgākās pretendentes, par kurām savu viedokli varēsi izteikt arī tu. Un pati labākā noteikti nonāks žurnālā!

Mēneša vēstules autors balva saņem «Burberry Beat» komplektu – dušas želeju un tualetes ūdeni. Balva jāsaņem līdz šā gada 20. augustam «Aģentūrā Lilita» Mūkusalas 41B, tel. 67061600.

Ak, paldies, Kaspar, par labajiem vārdiem, mulsumā pat mazliet pietvīkām... Bet par Vāka meitenes konkursu tu jau pats visu pareizi pateici – būtu balsojis par kādu no sev tīkamākām kandidātēm, tad, kas zina, uzvarētāja būtu cita. Tā nu praksē šī demonstrācija izskatās – kam vairāk balsu, tas kļūst par deputātu, atvainojiet, tiek uz FHM vāka. Labā ziņa ir tā, ka šis nebija pēdējais Vāka meitenes konkurss – nākamgad būs visas iespējas izvēlēties visvislabāko no kandidātēm. Otra labā ziņa ir tā, ka tev kā Mēneša vēstules autoram tiek balva.

Sveiki! Rakstu jums jau trešo reizi, ja nemaldos. Lieta sekojoša: skaidrs, ka FHM bez meitenēm vairs nebūtu nekāds FHM. Līdz ar to rodas jautājums – kad tad beidzot nofotografēsiet lielo avantūristi Baibu (vienreiz jau tā kā solījāt) un kādēļ mums atņēmt Mēneša studentu? Veci, kas notiek?!

Patiesā cieņā – Madars

Va velns, tavas iepriekšējās vēstules laikam kaut kur noklīdušas,

FHM GALERIJA

Bildes, kas radītas ar fotoaparātiem, no kuriem var arī piezvanīt

MĒNEŠA
MOBILFOTO

Elles mašina. Aldis

Jaukie Sardinijas ielu nosaukumi. Arnolds

Visi kuponi bija beigušies, nācās turpat... Kaspars

KNIPSĒ VĒL!

Turpinām bildēt un sūtām labākās bildes FHM redakcijai. Šis reizes labākā foto autors saņem klēpjdatora paliktni «Logitech Touch Lapdesk N600», bet nākamajam tiks skaidrunis un dokstacija «Logitech PureFi Express Plus». Par balvas saņemšanu zvanīt 67061600.

To var izņemt līdz šā gada 20. augustam.

Mašīnas drīkst tikai klusi ienākt un pasēdēt. Rolands

Izkārtne pie pludmales Sardinijā.

Arnolds

Iestādīja, izaudzēja, bet novākt aizmirs. Rolands

Bērnu dārgumi Portreti ar rotaļlietām

Lasiet vēl:

Kaukāza pulvermuca

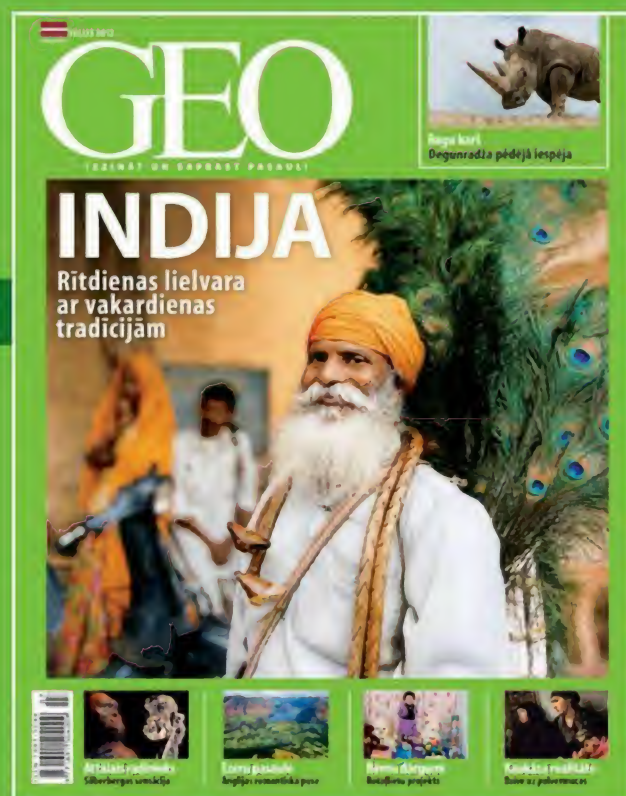
Kara nomocītais reģions

Hipotētiskais sencis

Dienvidāfrikas pērtiņcilvēks

Leikdistriktas stāsti

Tūristu un pašnāvnieku paradīze

Savādāks skats uz pasauli. Žurnāls GEO

ILUSTRĀCIJA: GATIS ŠLŪKA

Sūtījumi no Latvijas lielākajiem asprāšiem...

LIELAIS LOMS

Pēterītis ieskrien istabā pie mammas raudādams.

- Kas tad nu, Pēterīt?
- Mēs ar tēti bijām makšķerēt, viņam pieķērās liela zivs, viņš vilka, un aukla pārtrūka.
- Pēterīt, tu taču jau esi liels, laiks saprast, ka par šādām situācijām jāpasmejas.
- Nu, es jau arī pasmejōs...

Rūdis

RUNĀTĪGAIS AIRĒTĀJS

Sēž makšķernieks pie ezera un copē. Pēkšņi kaut kur tālumā

dzird, ka kāds kliedz: «Ej di**t!» Makšķernieks pieceļas, paskatās apkārt, bet nekā nemana. Pēc brīža, tikai nu jau tuvāk, makšķernieks atkal dzird: «Ej di**t!» Makšķernieks neizpratnē skatās, bet neko nesaprot. Pēc kāda laika, tikai šoreiz tepat aiz upes likuma, tas atkal dzird: «Ej di**t!» Makšķernieks pieceļas un skatās, bet tur čalis laivā airējas ar rokām. Makšķernieks prasa:
- Klau, kāpēc ar rokām airējies?
Bet vīrs no laivas atbild:
- Ej di**t!

Jānis

BĪSTAMIE UZBRUKUMI

Nolēmu atpūsties, aizbraucu uz mežu. Bet tur mani jau gaidīja, uzbruka bez jebkāda brīdinājuma, nācās bēgt. Aizbraucu uz vasarnīcu, arī tur mani atrada, un atkal notika asiņains uzbrukums. Devos vienkārši pie mājas pastaigāties, bet arī to viņi jau

zināja! Vai tiešām odu sakaru centrs darbojas tik profesionāli?

Nauris

DATORSPĒLES

No datorīku sarunas:

- Mūsu ģimenes mīlākā spēle ir bouldings ar vecajiem datoriem.
- Bet mūsu – «Uzmini, ko esmu izslēdzis datora uzstādījumos».

Ivars

ZĀDZĪBU ATTAISNOJUMS

- Zini, kāpēc Britnija ik pa laikam veic sīkas zādzības veikalos?
- Kleptomāne?
- Nē. Viņai patīk brīdis, kad tiesnesis saka – un tagad mēs gribam dzirdēt Britniju Spīrsu!

Anna

LABI AUDZINĀTAIS

Pēterītis sasniedza vecumu, kad pirmoreiz gribas paskatīties internetā to nezināmo porno. Rezultāts bija dīvains, jo viņš bija

NEPIECIEŠAMS LOŽMETĒJS

- Vīrs ieskrien bārā ar pistoli.
- Kurš gulēja ar manu sievu?!
- No tālākā stūra atskan balss:
- Vecīt, tev nepietiks ložu!

Arnīs

pārāk labi audzināts un ierakstīja «Google» «kā rodas bērni».

Jānis

DZĒRĀJŠOFERU GUDRĪBA

- Klau, kāpēc jūsu valstī visi vada automašīnu stāvus?
- Nesen tika aizliegts sēsties pie stūres dzērumā.

Nauris

PĀRKVALIFICĒŠANĀS

Bijušais oficiants iekārtojas darbā par policistu. Visi jautā, kā patīk darbs.

- Alga, protams, būs mazāka, bet divas lietas man patīk – klientam nekad nebūs taisnība un dzeramnaudas būs lielākas.

Nauris

VIRTUVES REMONTS

Pacients ārstam:

- Dokter, man problēma – nestāv...
- To var labot. Ir divi varianti.
- 1. variants: operācija, un viss kārtībā. Izmaksās 30 000 dolāru.
- 2. variants: vesela sērija operāciju mēneša laikā. Izmaksās 10 000 dolāru.
- Ziniet, vispirms apspriedīšos ar ģimeni.
- Labi, atnāciet rīt!
- Atnāk pacients atkal.
- Nu, kādu lēmumu pieņēmat?
- Ar dziļu nopūtu atbild:
- Remontēsim virtuvi tomēr...

Pēteris

SARUNAS PAR MĒNESI

Divi pusaudži naktī sēž un skatās uz mēnesi.

Viens aizgrābts saka:

- Man viņš atgādina manas meitenes seju.

Otrs tikpat sapņaini:

- Bet man – pakaļas caurumu...
- Pirmais saviebjas:
- Fui! Mēness taču ir tik gaišs un skaists, bet tev tikai zemiskais un smirdīgais prātā...

Otrais:

- Nē, tu mani nesapрати: mēs esam iekšpusē!

Alise

Balva par mēneša joku – dāvanu karte no interneta veikala **KINLEAVES.COM** desmit latu vērtībā.

Kin leaves

FHM, Mūkusalas iela 41B, Rīga, LV 1004
vai redakcija@fhm.lv
Par balvas saņemšanu zvanīt 67061600.
Balva jāsaņem līdz AUGUSTA beigām.

RED HOT CHILI PEPPERS

TALLINAS DZIESMU SVĒTKU ESTRĀDĒ

30. JŪLIJĀ 2012

PĒRC BIĻETES **TICKETPRO** KASĒS

aicina:

DELFI

Kas Jauns

FHM

inbox.lv

redhotchilipeppers.com

LIVE NATION

fbi.lv

PASĀKUMI, LIETAS UN VIETAS, KURĀM PIEVĒRSĪSI UZMANĪBU TUVĀKAJĀ LAIKĀ

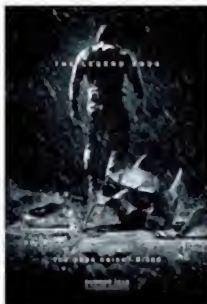
KINO AKTUALITĀTES

APBRĪNOJAMĀIS ZIRNEKLČILVĒKS

Salīdzinoši nesen uz kinoekrāniem redzētais stāsts par Zirneklčilvēku sākas no jauna. Šoreiz sarkanizilajā kostīmā Tobija Maigvaira vietā skraidīs Endrjū Garfilds.

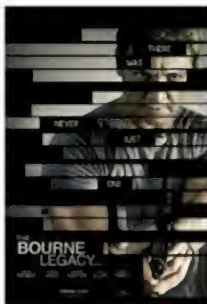
Kinoteātros no 13. jūlija

TUMŠAIS BRUŅINIĒKS ATGRIEŽAS

Kristofera Nolana triloģijas par cilvēku sīkspārni noslēdzošā daļa. Pieveicis Džokeru, Betmens nu var atvilkt elpu. Taču tikai neilgu brīdi, jo Gotemas pilsētā drīz vien uzrodas jauni ienaidnieki.

Kinoteātros no 27. jūlija

BORNA MANTOJUMS

Džeisona Borna piedzīvojumu sērijas ceturtais filma, kura gan iztieks bez paša Borna (un Meta Deimona). Viņa vietā jauns varonis Ārons Kross, kuru atveido Džeremijs Renners.

Kinoteātros no 31. augusta

LONDONAS OLIMPISKĀS SPĒLES

No 27. jūlija līdz 12. augustam Lielbritānijas galvaspilsētā Londonā norisinās četrgades vasaras sporta veidu nozīmīgākais notikums – olimpiskās spēles. Vairāk nekā 10 000 pasaules labāko sportistu vidū būs arī bariņš mūsējo. Vai tiksīm pie kādas medaļas, atkarīgs no sportistiem, taču atsevišķās disciplīnās cerības ir gana lielas, piemēram, šķēpmešanā un BMX.

BASKETBOLS

11. jūlijs

«Arēnā Rīga» Latvijas sieviešu basketbola izlase aizvada 2013. gada Eiropas čempionāta kvalifikācijas turnīra spēli pret Somijas basketbolistēm. Turnīru mūsējās iesāka ļoti pārliecinoši, taču tieši pret somietēm izbraukumā piedzīvoja pirmo zaudējumu.

STING

29. jūlijs

Kamēr lietuviešus un igauņus apmeklē «Red Hot Chili Peppers», Latvijā dienā starp abiem koncertiem viesojas britu mūziķis Stings. Koncerts, kurš notiek Stinga solokarjeras 25. jubilejas ietvaros, norisināsies «Arēnā Rīga». Biļešu cena no Ls 25.

RED HOT CHILI PEPPERS

28. un 30. jūlijs

Iesākumā Kauņas arēnā Lietuvā, bet divas dienas vēlāk Tallinas Dziesmusvētku estrādē uzstājas visā pasaulē populārā alternatīvā roka apvienība «Red Hot Chili Peppers». 2009. gadā grupu pameta izcilais ģitārists Džons Frušante, kura talants nešaubīgi bija jūtams arī grupas daiļradē. Frušantem aizējot, pārējā grupa nemeta mūziku pie malas, bet pieņēma jaunu ģitāristu un pērn arī izdeva savu desmito studijas albumu «I'm with You». Lai arī albums uzskatāms par veiksmīgu (daudzās valstīs tas ierindojās topu pirmajās vietās), tajā iekļautās dziesmas, salīdzinot ar iepriekšējiem hītiem, ir pablāvas. Grupa devusies vispasaules koncertturnejā, šoreiz tūres sarakstā iekļaujot arī divas Baltijas valstis. Biļetes gan uz Lietuvas, gan Igaunijas koncertiem vēl ir nopērkamas.

AUGUSTS

HOKEJS

Gatavojoties kārtējai KHL sezonai, hokeja klubs Rīgas «Dinamo» jau no augusta sākuma aizvada draudzības spēles. Pirmā spēle jau 3. augustā, kad Daugavpils ledushallē rīdzinieki mērosies spēkiem ar Minskas «Dinamo» hokejistiem. 8. augustā Piņķu hallē mačs ar Almetjevskas «Neftjanik». Savukārt 25. augustā sāksies «Latvijas Dzelzceļa kauss», kurā piedalīsies arī Espo «Blues», Maskavas «Atlant» un Jaroslavljas «Lokomotiv» komandas.

AUGUSTS

SKRITUĻMARATONS

5. augusts

Jūrmalā norisinās lielākais Latvijas skrituļslidošanas pasākums – «Spice skrituļmaratons».

Pieaugušie var piedalīties 14 vai 42 kilometru distancē. Plašāku informāciju par pieteikšanos sacensībām meklē www.maratoni.lv.

STIGA TROPHY 2012

17. –19. augusts

Alūksnē norisinās Ziemeļeiropas Trophy raid čempionāta posms STIGA TROPHY 2012. 4x4 mašīnu bezceļa sacensībās pie-

dalīsies dalībnieki arī no tuvākajām Latvijas kaimiņvalstīm. Plašāku informāciju par bezceļu sacīkstēm meklē 4x4sport.lv.

MUMIJ TROLL

19. augusts

Rīgas svētku ietvaros «Arēnā Rīga» notiek koncerts ar trīs grupu uzstāšanos.

Pazīstamākie ir kaimiņi no austrumiem – grupa «Mumij Troll». Bez Iljas Lagutenko un viņu pavadošajiem mūziķiem koncertus sniegs arī amerikāņu indie roka grupa «Run Run Run» un britu dance-rock pārstāvji «Losers».

NIKE RIGA RUN

26. augusts

Mežaparkā šodien notiek vērienīgs sporta pasākums «Nike Riga Run». Sacensības notiek 10 km skriešanas, rollerslēpošanas, nūjošanas un skrituļslidošanas distancēs, taču nozīmīgākās sacensības, protams, ir 10 kilometru skrējiens. Plašāku informāciju par piedalīšanos sacensībās meklē mājas lapā www.nikerigarun.lv.

KORN

31. augusts

Uz «Arēnas Rīga» skatuves jau otro reizi pēdējo gadu laikā kāpj amerikāņu nūmetāla grupa «Korn». Rīgā mūziķi, kuri karjeras laikā pārdevuši 35 miljonus albumu, ierodas tūres «Path of Totality» ietvaros. Biļešu cenas, sākot no Ls 18.

FHM
sadarbībā ar

Studentu Paradīze '12

organizē fotokonkursu

GADA STUDENTE 2012

IESŪTI BILDI LĪDZ 7.SEPTEMBRIM

SĪKĀKA INFORMĀCIJA:

www.studentuparadize.lv

www.fhm.lv

GALVENĀ BALVA:

Fotosesija žurnāla FHM

novembra numurā

07-08/12

FILMAS
DVD
MŪZIKA
GRĀMATAS
SPĒLES

APSKATI FILMAS

MĒNEŠA
FILMANACISTI UN MĒNESS
NEREDZAMĀ PUSE

Stāsts Tuvā nākotnē priekšvēlēšanu kampaņas ietvaros Amerikas prezidente uz Mēnesi nosūta divus astronautus. Viens no tiem ir tumšādainais models Džeimss Vašingtons. Nolaizoties uz Mēness otras puses, Vašingtons atklāj, ka tur mitinās dzīvas būtnes. Vēstures notikumi ir risinājušies mazliet citādi, nekā rakstīts vēstures grāmatās, un 1945. gadā nacisti nebūt nav

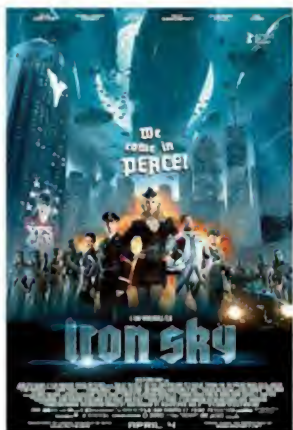
kapitulējuši sabiedroto priekšā, bet devušies uz Mēnesi, lai pēc zināma laika dotos atpakaļ uz Zemi un atriebtos visiem, kas viņiem nodarījuši pāri. Kad Vašingtonu sagūsta, nacisti pie viņa atrod neizprotamu ierīci – mobilo telefonu. Izrādās, tieši šī ierīce ir bijusi izstrūkstošais posms, lai Mēness nacisti varētu iedarbināt gadiem ilgi izstrādātu ieroci, ar ko pārmācīt Zemes iedzīvotājus. Tā kā mobilais telefons ātri izlādējās, Mēness nacisti nolēm doties uz Zemi pakal veselai čupai mobilo ierīču. Līdzīgi tiek ņemts arī Vašingtons, kuru vācieši, nevarējuši paciest viņa necilvēcīgo izskatu, pārtaisījuši par kārtīgu ārieti – ar baltu ādu un gaišām matu cirtām, jo viņš nacistus varot savest kopā ar ASV prezidentu. Mazliet jukusi Amerikas prezidente pēc tikšanās ar nacistiem ir sajūsmā un viņu plānus cer izmantot arī savā labā, jo viņai karš, visticamāk, nozīmētu arī pārvēlēšanu. Tomēr Vašingtons un viņa jauniegūtā nacistu draudzenīte ar izskalotajām smadzenēm saprot, ka briesmas ir pamatotas.

Ko sagaidīt? Zinot, ka filmas galvenais režisors ir mazpiedzē-

jušais somu kinoindustrijas pārstāvis Timo Vuoronsola, tās kopējais budžets ir nepilni astoņi miljoni eiro un to kopā veidojusi Somija, Vācija un Austrālija, varētu likties, ka šī ir viena no tām filmām, kuru labāk pat nesākt skatīties. Turklāt sižets – tāds sviests! Nacisti uz Mēness? Kosmosa kuģi slavenā vāciešu cepelīna «Hindenburga» izskatā? Ierocis, kuram kā datoru izmanto mobilo telefonu? Patiešām – «Dzelzs debesis» no malas šķietami izskatās pēc lentes, par kurām saka: tā ir tik slikta, ka tā ir laba. Tomēr šis nav

tas gadījums, jo somu režisoram Vuoronsolam izdevies radīt patiešām perfektu meistardarbu: lielisku komēdiju, kura ir spriedzes un zinātniskās fantastikas filma. Tās scenāristi iznīrgājušies par nacistiem, ASV valdību un valsts attieksmi pret lietām kopumā, ANO, rasismu un neskaitāmiem sīkumiem, kuru ir tik daudz, ka «Dzelzs debesis» pavisam noteikti vari skatīties vairāk nekā vienu reizi, un tik un tā filmā atradīsi ko neredzētu. Turklāt arī specefekti tik maza budžeta filmai ir vairāk nekā apmierinoši.

DZELZS DEBESIS
(IRON SKY)

Zvaigznes: Kristofers Kirbijs,
Getss Otto
Kinoteātros no 6. jūlija

VARONĪBAS APLIECINĀJUMS (ACT OF VALOR) ★★★★★

Zvaigznes: nav

Stāsts: Amerikāņu jūras kājnieku specvienība saņem uzdevumu Kostarikas džungļajos atsvabināt sagūstīto CIP aģenti. Pie visas jezgas vainīgs izrādās kāds ukraiņu izcelsmes ieroču tirgonis Hristo, kurš piedevām ļoti garīgi saostījies ar arābu fundamentālistiem un sagatavojis kādu īpaši skaļu un postošu pārsteigumu neticīgajiem. Un tā nu mūsu varonīgie desantnieki, helikopteru un zemūdeņu pārvadāti, dažās dienās noņem biezu teroristu slāni Arābijas pussalā, Āfrikā un Meksikā.

Verdikts: Viduvējs un piešampāts vēstījums par specdienestu pārcilvēcisko varonību un gloricēto patriotismu.

Filmas granāta: Laivas sarga likvidācija ar kluso liķa uztveršanu ūdenī.

PROFESIONĀLIS (SAFE) ★★★★★

Zvaigznes: Džeisons Stethems

Stāsts: Meja ir desmitgadīga ķīniešu meitenīte, kurai piemīt izcilas matemātika spējas un datora cienīga atmiņa. Šo spēju dēļ triādes skuķēnu pārvēd uz Ņujorku – lai tur kalpo par neuzlauzamu ēnu biznesa grāmatvedības datu bāzi. Kādudien Mejai tiek nodota informācija, par kuru visai agresīvi ieinteresējas arī krievu mafija un korumpēti augstākā ranga policijas virsnieki. Par laimi Mejai, viņa nejauši satiek izbijušu superpolicistu Luku Raitu...

Verdikts: Džeisons Stethems neko jaunu neizdomā – viņš uzstīvē kurjera kostīmu un turpina glābt pārspēka apbižotos.

Filmas granāta: Ķīniešu gangsteru ienāciens «Mariatā».

KAUJAS KUGIS (BATTLESHIP) ★★★★★

Zvaigznes: Laiems Nisons, Rianna

Stāsts: Filma ir veidota pēc kompānijas «Hasbro» klasiskās jūras kaujas videospēles sižeta. Uz Zemes, pateicoties astrofiziku kosmosā netāldredzīgi nosūtītam signālam, nolaižas pieci citplanētiešu superlaineri un Havaju salu rajonā uzsāk kašķi ar amerikāņu un to sabiedroto flotes kuģiem. Visa šī karuseļa centrā kā vilciņš griežas leitnants Alekss Hopers, viņa brālis Stouns, admirālis Šteins un viņa meita Samanta, kurā ir pamatīgi iekēries pirmais no Hoperiem.

Verdikts: Vissakarīgākā no pēdējos gados uzņemtajām citplanētiešu invāzijas («Kauja par Losandželosu», «Apvāršnis») versijām. Oriģinālas batāliju scēnas un svešo dizains.

Filmas granāta: Pirmā svešo kuģa atvēršanās.

REIDS (THE RAID. REDEMPTION) ★★★★★

Zvaigznes: Iko Uvaiss

Stāsts: Filmas darbība norisinās Indonēzijā, Džakartā, kur graustu rajona divdesmitstāvīgā sociālajā mājā ieperinājies vietējā kriminālā megaautoritāte ar palamu Trakais Suns. Izkvēpināt burlaku dodas īpaši sagatavota specvienība 20 cilvēku sastāvā. Taču, iekļuvuši augstceltnē, komandosi saprot, ka viņi šeit ir īpaši gaidīti un nu viss nams ir kļuvis par nāvēģām lamatām. Pēc pāris stundu gaļasmašīnas dzīvi paliek tikai daži kaujinieki...

Verdikts: Kino visu veidu austrumcīņu faniem.

Filmas granāta: Divu brāļu desmitminūšu kļopes maratons ar Trakā Suņa lecīgo miesassargu.

UZ BAIKĀLU! (NA BAIKAL) ★★★★★

Zvaigznes: Sergejs Ņikonovs

Stāsts: Pēterburgas kinoaugstskolas trešā kursa students Valentīns saņem vasaras prakses tēmu – uzfilmēt kinodokumentu par Baikāla ezeru. Atcerējies, ka Burjatijas galvaspilsētā Ulanudē dzīvo viņa bijušais studiju biedrs Stepan, Valentīns automātiskajā atbildētājā atstāj viņam ziņu un pošas ceļā. Taču divi Stepana vietējie cīņu biedri – Bula un Murza –, ir ievīkuši pirmo trakuļīgās ugunsūdensdzirēs, tādēļ topošo Tarkovski lidostā sagaida trīs visai pārpaņiraini stāvi.

Verdikts: «Radio dienas» un «Vēlēšanu dienas» autoru kolektīva («Kvartets I») kārtējais garadarbs – diezgan šovinistisks un absolūti nehumorīgs savārstījums.

Filmas granāta: «Chivas Regal» uzpildīšana un vairākkārtēja utilizācija.

CELOJUMS UZ NOSLĒPUMU SALU (JOURNEY 2: THE MYSTERIOUS ISLAND) ★★★★★

Zvaigznes: Dveins Džonsons, Maikls Keins

Stāsts: Šons ir zinātkārs pusaudzis, kura tēvs gājis bojā, vēctētiņš pazudis kādā slepenā zinātniskā ekspedīcijā, bet patēvs – policijas virsnieks Henks –, viņam liekas garlaicīgs nūģis. Un tad kādu dienu Šona rokās nonāk senas kartes fragments, kuru atšifrējot ar nūģa Henka palīdzību viņi iegūst nezināmas salas koordinātes. Abi novadpētnieki noirē helikopteru un atrod salu, kur sastop gan Šona vectēvu, gan kapteinu Nemo zemūdeni «Nautilus».

Verdikts: Piedzīvojumu filma krāšņā 3D rāmī, komplektā ar 21. gadsimta specfektiem.

Filmas granāta: Bēgšana no gigantiskajiem kolibriem.

SERIĀLI ĪSAS FILMIŅAS, KURU NOSKATĪŠANĀS PRASA MAZĀK NEKĀ STUNDU

KONTINUUMS (CONTINUUM)

Vankūveras aizsardzības dienesta drošībasniece Kerra Kamerona, piedaloties teroristu nāves-soda izpildīšanas procesijā, līdz ar viņiem nejauši nokļūst 65 gadus senā pagātnē – 2012. gadā. Astoni teroristi, kuri sevi dēvē par «Liber8», ieradušies pagātnē, lai cīnītos pret iekārtu, kas valda 2077. gadā. Lai mainītu notikumus nākotnē, teroristu organizācija bez žēlastības liek lietā visus iedomājamus līdzekļus. Tikmēr Kerra piesienas policistiem, kas jaundarus no nākotnes cenšas noķert. 2012. gadā viņai ar īpašas ierīces palīdzību, kurai šai laikā nemaz nevajadzētu darboties, izdodas sazināties ar jauno programmētāju Aleku Sadleru.

Skaties, ja: bieži aizdomāties par to, kā būtu, ja būtu.

ZIŅU VEIDOTĀJI (THE NEWSROOM)

Pavisam svaigs seriāls, kurš stāsta par iedomātu ziņu kanālu «ACN», un tā galvenais tēls ir vakara ziņu raidījuma vadītājs Vils Makkojs (Džefs Daniels), kurš, kārtējo dienu ierodoties darbā, atklāj, ka lielākā daļa viņa darbinieku pāriet uz kādu citu raidījumu. Vila priekšnieks, viņam pašam to nezinot, ziņu vadītājam sarūpējis jaunus kolēģus. Pirmās ugunsgrābis ir visai skarbas – uz kādas naftas atradnes platformas Meksikas līcī nograndis sprādziens. Kamēr citi ziņu kanāli vēsta tikai par naftas platformas darbiniekiem, «ACN» jaunie žurnālisti ir pārliecināti – svarīgāks jaunums ir gaidāmā dabas katastrofa.

Skaties, ja: vēlies redzēt, kā radās ziņu sižeti par nozīmīgiem notikumiem divus gadus senā pagātnē.

TRAKIE VĪRIEŠI (MAD MEN)

Seriāls vēsta par trakiem vīriešiem, kā varētu šķist, lasot nosaukumu, kāds tam piešķirts Latvijā. Tā centrā ir reklāmas aģentūras «Sterling Cooper» darbinieki, kuri strādā vienā no daudzajiem Medisona avēnijas birojiem Ņujorkā. Galvenais varonis ir viens no Ņujorkas spicākajiem reklāmas guru – Dons Dreipers. Daudzi veiksmīgo reklāmistu apbrīno, taču Dona pagātnē ir lielā miglā tīta. Seriāls šķietami ticami parāda, kāda varētu būt vide reklāmas aģentūrā pirms 50 gadiem, turklāt bieži tiek rādīti arī mūsdienās labi zināmi produkti. Pirmajās četrās sezonās «Trakie vīrieši» katru gadu ieguva pa «Emmy» balvai. Šobrīd pieejamas piecas seriāla sezonas.

Skaties, ja: interesēties par reklāmas industrijas vēsturi.

TEKSTS: ARTIS KAMALS, PUBLICITĀTES FOTO

Liepājas stilīgākais kokteiļbārs
RED SUN BUFFET un
žurnāls **FHM** piedāvā:

TEV IR VISSEKSĪGĀKĀ PĒCPUSE? PIERĀDI!

Konkurss
**SEKSĪGĀKAIS
DIBENS**

PIESAKIES, PIEDALIES FOTOSESIJĀ!

*Dodies ceļojumā ar
pa pasauli!*

Vairāk informācijas un konkursa nolikums: **REDSUNBUFFET.LV**

Atbalsta:

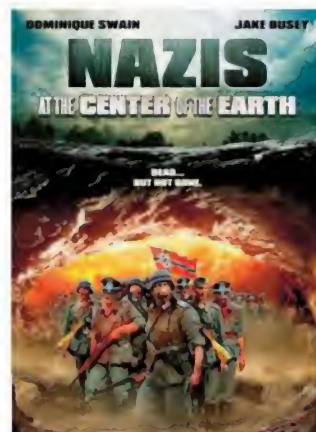
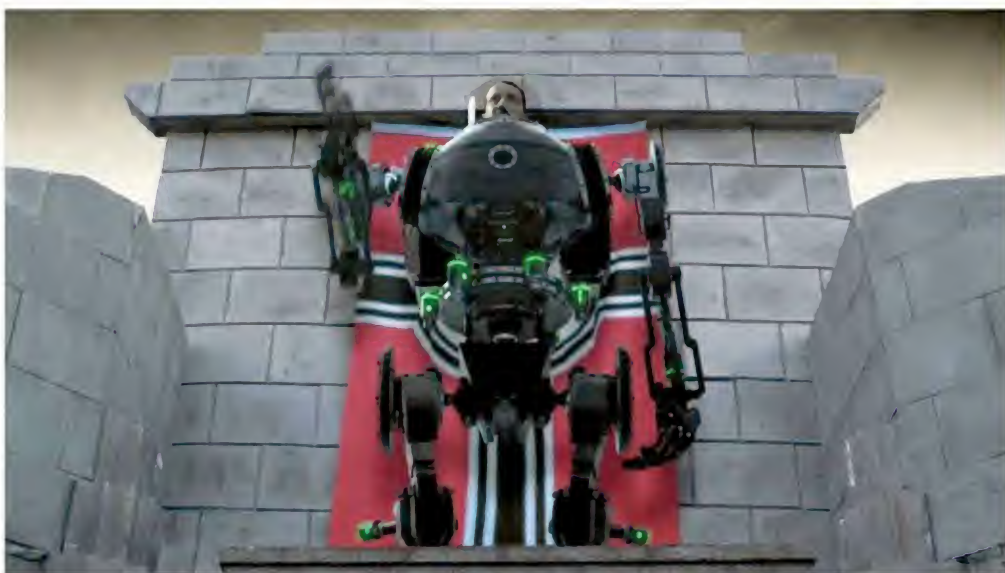
Baseins & SPA
Piedāvājumā

LIEPĀJAS
KOKTEIĻBĀRS

CAPITAL FM

FOTOGRAFS
Jānis Reinfelds®

www.apsauli.lv

NACISTI ZEMES CENTRĀ (NAZIS AT THE CENTER OF THE EARTH) 2012.

Režisors, aktieri: tik zemas raudzes, ka neviens viņus nepazīst

Vācieši pie pingvīniem

Vācija, 1945. gads. Armijas bāze. Tās vidū rēgojas gāzes balons, kam sānos piekabināti divi modinātājpulksteņi – tas, lai izskatītos noslēpumaināk. Doktors Mengele pavēl iekraut šo uzparikti lidmašīnā un aizlido «kukuruzņikā» ar svastiku. Karalienes Modas zeme, mūsdienas. Amerikāņu polārpētnieks Marks stāv balta lauka vidū un jūsmo: «Nespēju noticēt, ka esmu Antarktīdā!» Skatītāji arī nespēj tam noticēt, jo dekorācijas, kas ataino ledus tuksnesi, krāsojis acīm redzami iereibis meistars. Marks kopā ar polārpētnieci Peidžu ķimerējas ap dziļurbumu aprikojumu, taču šajā nodarbē viņus iztraucē trīs tēvaiņi gāzmaskāš un vācu bruņucepurēs. Ķīveres piesalušas viņiem pie galvaskausiem, arī apģērbušies atnācēji ir sezonai neatbilstoši – plānos mētelīšos. Polārpētniekus šis kompānijas izskats tā pārsteidz, ka viņi pat nepretojas un tiek sagūstīti. Tikmēr polārajā stacijā doktors Raistads strīdas ar doktoru Mosu par Antarktīdas baktēriju izcelsmi. Doktors Raistads izskatās aizdomīgi – blonds un ar ārišku apakšžokli. Oponenti pat sakaujas, taču viņus izšķir kolēģi – jādodas meklēt pazudušos Marku un Peidžu. Visi sasēžas visurgājējā un brauc, līdz uzduras caurumam zemē. Drosmīgie amerikāņi bez domāšanas salec caurumā un ar pārstei-

gumu secina: tur ir silti, gaiši un mušas nekož. Ak, ja viņi zinātu, ka tepat netālu fašisti mēģina izkomplektēt Marku! Doktors Mengele, šis nacistu briesmonis, kura nodzertā fizionomija gan drīzāk rada asociācijas ar krievu traktoristu, domīgi raugās uz skalpeli, it kā pirmo reizi to redzētu, bet pēc tam novelk Markam ādu. Nodirātais Marks no nenodirātā īpaši neatšķiras – tikai kļūst sārtašs. Peidžu nelietis preparēt netaisās, jo diagnosticējis viņai āriešu saknes. Viņa arī neliedzas, piesauc savu vācu vecmāmiņu un ir gatava kļūt par kolaboracionisti. Pārējie amerikāņi pa to laiku uzduras uzņēmētām šķūnim. Tajā, kājas augstu cilādami (sasodītais artrīts!) maršē vācieši. «Heil Hitler!» negaidot sāk aurot doktors Raistads. Viņš, kā jau varēja gaidīt, ir nodevējs. Doktors Mengele gūstekņiem atklāj baiso patiesību: viņš un pārējie vācieši ir izdzīvojuši,

nolaupot cilvēkus, kuriem savu kārt nolaupījuši iekšējos orgānus. Normāla shēma, taču ar trūkumiem, jo orgānu pārstādīšanas rezultātā vācieši iedzīvojušies pumpās, kašķi un zviņēdē. Tādēļ viņi arī visu laiku staigā gāzmaskāš. Taču varbūt jaunā amerikāņu orgānu partija palīdzēs pārvarēt blaknes? Mengeles laboratorija izskatās nabadzīga – pāris burkas ar konservētām galvām, skalpeli un klizma. Tādos apstākļos nākotnes pārcilvēku radīt būs grūti, tomēr Mengele cenšas no sirds. Eksperimentu rezultātā iznāk gan tikai dēlietis, kuram ģimīs ir kā ar māliem noziests. Lai arī veselais saprāts saka, ka viņu pietiktu nomazgāt, tomēr pētnieki ilgi lauza galvu par to, kā atrisināt problēmu. Nepalīdz arī vairāku amerikāņu izķidāšana, un tikai vēl pēc brīža Mengeli apciemo gaiša doma – tā kā vēl viena no polārās

ekspedīcijas dalībniecēm, norvēģiete, gan pati izrādās nodevēja, gan piedevām ir stāvoklī no cita nodevēja, varētu taču pamēģināt embriju iestūķēt uz gāzes balona bāzes taisītajā brīnumiekārtā! Sacīts, darīts! Balons kratās un rūc kā veļasmašīna «Rīga» un – tavu brīnumu! – no tā izlien Hitlers. Tiesa, no embrija pieticis materiāls tikai Hitlera galvai, visi pārējie orgāni ir no metāla. Rumpišs, piemēram, darināts no Tulas patvāra, bet roku vietā ir dakšas. Laikam hitlerjūgends fireram uz dzimšanas dienu uzdāvinājis centneru metāllūžņu. Taču fašistiem patīk, viņi kliek: «Heil Hitler!» Atveras kupols, un no tā parādās lidojošais šķīvītis, kas dodas kaujā par Antarktīdu. Preti stājas amerikāņu iznīcinātāji, taču šķīvītis izlaiž zilganu mākonī, un ienaidnieka lidmašīnas pazūd. Kauja norisinās arī zemes dzīlēs: Peidža izrādās krāsota blondīne, tātad vāciešu pusē viņa pārgājusi tikai skata pēc. Nu viņa kopā ar doktoru Mosu dur un kapā fašistus. Pa abiem viņi uzšķērš arī šķīvīša pilotu, un lidaparāts nogāžas. Sadusmotais Hitlers, žvadzot locekļiem, dzenas pakaļ amerikāņu varoņiem, līdz notver krāsoto blondīni. Visam beigās? Nekā nebija: uzlēcis augstāk par savu IQ, doktors Moss aizbāž caurumu Hitlera metāliskajā dibenā ar pirkstu. Firera organismā sākas nesaņemama reakcija, un viņš izgāžas cauri Antarktīdai, pazūdot atpakaļ Zemes centrā. **FHM**

MĒNEŠA
ALBUMS

SATELĪTI SPĪD UN CELAS AUGSTĀK

«SATELLITES LV»

«Pagrīdē»
(ASD)

Labs solījums:

Es došos tālu

★★★★★

Viņus pagrūti sajaukt ar kādu citu grupu ne tikai Latvijā, bet pat visā plašajā pasaulē. Un mūsdienu pārblīvotajā skaņu telpā alternatīvu *rock/pop* mūziku spēlējošai blicei tas ir jau ļoti daudz. Galvenā atšķirība,

«Satellites LV» joprojām ir pašmāju alternatīvās rokmūzikas augšgala grupa, un šo statusu pamatīgi nostiprina ar jauno albumu «Pagrīdē»

protams, ir savdabīgais sērīgi dumpinieckais, brīžiem naīvi, brīžiem ironiski skanošais vokāls. Taču ne tikai tas. Skaņas dizaina ziņā šis ir noslīpētākais un dzidrākais no visiem kopumā pieciem izdotajiem «satelītu» albumiem, un piedāvā savdabīgu optimisma un gaišuma auru, kas liek melomāniski pasmaidīt. «Pagrīdē» tiešām nav jāuztver kā grupas padošanās dārgo studiju un neįēdīgās popindustrijas priekšā, apzināti metoties pagrabgrupu kvalitātes skāvienos. Tieši otrādi – šis ir ļoti kvalitatīvs un gaumīgi veidots protests pret apkārt notiekošo

mūzikas izvarošanu, kas Latvijā no Eurovizijas jau vairākus gadus pārmetusies uz ikdienišķākiem pasākumiem, kuri sazin kādēļ tiek dēvēti par šoviem un vēl demonstrēti nacionāla mēroga televīzijās. Protams, ka «Pagrīdē» tikpat labi var uztvert arī kā vienkārši ļoti labu jauno «Satellites LV» albumu, un šiem džekiem pietiek uzticamu fanu, kuri, visticamāk, tā arī darīs. Te netrūkst nedz grupas stūrmaņa Jāņa Žildes liriskas šarma, nedz viņa brāļa Edgara smalko sintezatorroziņu, nedz no «Autobusa debesīs» savulaik pārnākušā Ervinga

Znotiņa taustiņu iespēles iz citas dimensijas, nedz labas ritma sekcijas, ko veido Toms Ostrovskis un Mareks Ameriks. Desmit dziesmu albumā ir vairāki darinājumi ar hita spēku – «Pievienojies», «Gaiteni», «Blanka augstāk! (Jauns rekords)» – un tas grupai ar 15 gadu stāžu ir ļoti labs rādītājs. Tā vien šķiet, ka «satelīti» ir ieguvuši kaut kādu otro elpu, pacēlušies uz sev vien zināmu nākamo līmeni un ir gatavi mūs pārsteigt ar aizvien jauniem brīnumiem. Turklāt ne tikai ierakstos – pērn «Positivus» festivālā it kā ārēji ļoti mierīgais grupas vokālists un ģitārists Jānis uz skatuves pēkšņi sadauzīja savu mūzikas instrumentu, tādējādi parādot, ka... Ā, to tu vispār uzzināsi šī numura rakstā par festivāliem.

FERMAS DŽEKA DEBIJA

KING CHARLES

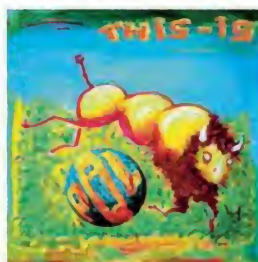
LoveBlood

(Island)

★★★★★

Nosaukt tik dižciltīgu skatuves pseidonīmu izvēlējušos mūziķi par fermas džeku, protams, var tikai FHM. Bet šajā vārdu spēlē noteikti jau radies pārpratoms, jo ar «fermu» šoreiz domāts viens no balstošajiem skatuves stabiem, kurā pagājušā gada «Positivus» festivālā *King Charles* uzrāpās un... kļuva zināms arī Latvijā. Viņa mūzika arī debijas albumā ir draids un humora pilns poproks ar virziena rādītāju uz alternatīvā roka pusi. Viņš daudz un aicina to pašu darīt arī tev, jo dzīve ta' viena!

Mīla ir mūžīga: *Love Lust*

VETERĀNU ATGRIEŠANĀS ALBUMS

PUBLIC IMAGE LTD.

This is PiL

(PiL Official)

★★★★★

«This is PiiiiiiL!!!» Ar šādu Džona Laidona lakstīgalas kļiedzienu sākas pēc 20 gadu pauzes klajā nākušais postpanku «Public Image Ltd.» jaunais albums. Ja šajā brīdī vēl neesi ekstāzē nogāzies gar zemi, kā vecos labos laikos aplejot sevi ar alu, tad pilnīgi iespējams, ka šis tiešām nav domāts tev. Kādreizējā «Sex Pistols» spridzekļa Laidona nākamās grupas jaunajā veikumā sadzirdēsi visnotaļ nostalgisku postpanku, kas izklausās tā kā nedaudz iemi-dzis. Un tomēr tas taču ir pats viņš – Rotens ala Laidoniņš!

Ne operas mīļiem: *Lollipop Opera*

BALĀŽALBUMS

REGINA SPEKTOR

What We Saw from the Cheap Seats

(Sire)

★★★★★

Nosaucot krievu izcelsmes amerikānietes Reginas Spektors sesto plati par balāžu albumu viņas klātbūtnē, iespējams, varētu saņemt arī plauku sejā. Taču lielākoties albuma noskaņa tiešām ir balādiska, kas gan šajā gadījumā nav uzskatāms par ausīm nepanesamu minūsu – Spektore māc ironiski spēlēties kā ar klavierēm, tā ar citiem mūzikas instrumentiem un jo īpaši ar savu meitenīgi trallinošo žiletas balsi. Kopumā sanācis vēl viens jauks dziesminieces veikums ar lielisku nosaukumu.

Izrāde dziesmas garumā: *Oh Marcello*

MEDITĀCIJAS ALBUMS

SIGUR ROS

Valtari

(Parlophone)

★★★★★

«Sigur Ros» ir labi sapratuši, ko fani no viņiem gaida – ēterisku muzikālo lidojumu, kura neatņemama sastāvdaļa ir ne šai Zemei piederīgais Jonsi Birgisona falsets. Tieši tas atrodams arī sestajā grupas veikumā «Valtari». Maksimāli sigurrosīgs albums, kas atkal liks naktīs uz zvaigznēm paskatīties citādi un padomāt, kas tur īsti ir ar to Islandi un tās Mēness virsmu atgādināšo dabas skaistumu... Šoreiz gan izmantots arī netipiski daudz elektronikas, bet tas nekādi nav spējis sabojāt jau ierasto atmosfēru.

Titulmeditācija: *Valtari*

DEJU ALBUMS

SIMIAN MOBILE DISCO

Unpatterns

(Wichita)

★★★★★

Negaidīti sprigans un inteliģenti skanošs britu elektroniskās deju mūzikas dueta «Simian Mobile Disco» trešais albums. Šoreiz īpašs uzsvars likts uz *house* noskaņu, neiekāpjot popmūzikas lauciņā, taču arī nepiedāvājot masu klausītājam grūti sagremojamu andergraundu. Perfekts balanss un pierādījums, ka deju mūzika var būt domāta smadzenēm arī 2012. gadā, lai kā lielākā daļa SMD kolēģu censtos pierādīt pretējo. Šis duets vēl veiks lielas lietas un pelnīti iekļūs elektronikas Slavas zālē.

Dejo relaksēti: *I Waited for You*

DEPEŠALBUMS

SOULSAVERS

The Light the Dead See

(V2)

★★★★★

«Soulsavers» nav gluži uzskatāma par grupu. Tas ir producentu duets, kas ik pa laikam sadarbojas ar dažādiem līdzkomponēt spējīgiem vokālistiem. Šoreiz šo lomu spēlē Deivs Gehens. Jā, jā, tas pats «Depeche Mode» frontmens. Zinot Gehena vēlmi visu kontrolēt pašam, ir skaidrs, ka šo tikpat labi var dēvēt par viņa jauno albumu. Turklāt ne jau tikai tas – arī depešīgo vokālu nesajauksi ne ar vienu citu. Albums gan ir itin miermīlīgs un brīžiem pat pārāk pareizi balādisk, taču vienlīga kvalitatīvs.

«Depeši» akustiski: *Just Try*

20.
GADSIMTA
ALBUMS

Ieraksts, ko atcerēties no aizgājušiem laikiem

SOUNDGARDEN

Superunknown

(A&M, 1994)

Vieni no Sietlas *grunge* roka sprādziena galvenajiem spēlētājiem «Soundgarden» patiesībā iesāka ar visnotaļ tieši tēmētu smago roku astoņdesmitajos, taču pievienošanās kobeinisma vispasaules sērgai parādīja viņus negaidīti efektīgi drūmā gaismā. «Superunknown» uzskatāms par

vienu no visizcilākajiem *grunge* roka paraugiem, kurā džeki pamanījušies ievikstīt arī vienu roka balāžu klasikas zelta fondos uz visiem laikiem iesēdušos garadarbu – «Black Hole Sun». Ja vēlies kārtīgi pagruzties, šis ir īstais albums, ko izvilkt no putekļiem klātā CD plaukta. Līdz galam nenoslīpēti skanošs meistardarbs, kas atradis savu stabilu vietu roka vēsturē.

PĀRVĒRTĒŠANA. ESEJAS PAR AIZMIRSTO 20. GADSIMTU

TONIJS DŽADS ★★★★★

Izdevējs: Dienas Grāmata

Par Jāņa Pāvila II apstēstību ar Jaunavu Mariju, par to, kā Ņikita Hruščovs tēvocim Semam ezi biksēs iemeta, un vēl daudz citu kuteļu sīkumu. Taču nesapriecājies – šis aicinājums atcerēties neseno vēsturi nesola

viegļu izklaidi. Atcerēties to, kā aculiecinieki neesam bijuši, justies atbildīgiem arī par to, ko neesam darījuši paši savām rokām – tieši uz to aicina šis eseju krājums, kurā bezatbildība un aizmāršība nesenas vēstures faktu priekšā padarīti par galvenajiem vaininiekiem mūsdienu pasaules neveiksmēs. Jo, nemācoties no kļūdām, mēs tās atkārtojam ēzeliskā spītībā. Autors kritikai pakļauj personību un valstu pieredzes, liekas, īpašu baudu viņam sagādā Tonija Blēra pavilkšana uz zoba. Tā kā nav iespējams aprakstīt katras valsts un katras ievērojamas personības dzīvesstāstus, esejas galvenokārt caurskata pasaules lielvalstu un tajās dzīvojošo politiķu un intelektuāļu sirdsapziņas kardiogrammas, nepiemirstot uzsvērt arī Trešās pasaules un postkomunistiskās Austrumeiropas nozīmi vēstures griežos, norādot, ka mazāku valstu likteņi nepastarpināti saistīti ar varas spēlēm lielvalstu varas gaitēnos. Tāpēc šo eseju krājums varētu būt ļoti noderīgs lēti ticīgajam latvietim, kurš svēti tic, ka viņu nekādi neskar Aukstā

kara sekas, ka lokāla sadziedāšanās pie Jāņu ugunsкура mūsu sociālo un politisko realitāti ietekmē, bet slepenas vienošanās Baltā nama gaitēnos mūs neskar. Acīgais vēsturnieks arī nepiedāvā atteikšanos no lokāla mēroga priecīgiem, atgādinot vienīgi to, ka iespēja baudīt lokālos priecīgus ir tieši tik ilga, cik ilga ir mūsu spēja apzināties, ka nedzīvotājam izolētā vidē, ka virs līrās nomesta bumba mūsu svētku ugunsķuram var būt lielāks drauds nekā iedzēris kaimiņš, kurš atnācis palūgt sāli un nav dabūjams prom. Grāmatā atrodams arī paralēles, kuras viegli vilkt starp šķietami nesaistītiem lielumiem. Piemēram, Tečeres un viņas pēcteču palāvība brīvā tirgus likumiem, uzticot daudzas valsts funkcijas privātajam sektoram, pat vairāk nekā ļoti atgādina pašlaik Latvijā notiekošo. Uzskaite arī no tā izrietošās sekas.

Kad un kā lasīt: Pāri grāmatas malai raugoties plaisās, kuras vecmātes dzīvokļa griestos saglabājušās vēl kopš vācu bumbvedēju uzlidojuma.

GĒRNIJAS LITERATŪRAS UN TUPENMIZU PĪRĀGA BIEDRĪBA

MARIJA ĀNNA ŠĀFERE & ANNIJA BAROUZA

★★★★★

Izdevējs: Zvaigzne

Tā ir kāda īpaša dzirksts, kas ļauj sarakstīt vieglprātīgā garā ieturētus romānus, ievijot tajos tēmas, kuras nebūt nešķiet vieglprātīgas, drīzāk pat traģiskas, tomēr izteikt bez vaimanājošu raudātāju

kora zemteksta solu rindās. Tāda dzirksts piemīt abām romāna autorēm. Izklaidīga, taču gana vērīga rakstniece iedvesmas meklējumos uzsāk saraksti ar Gērnijas iedzīvotājiem, kurā līdzās anekdotiskiem gadījumiem netrūkst stāstu par vācu okupācijas laikā salauztiem salinieku likteņiem. Taču tā kā gaudulīgā nots nav šī darba atslēga, stāsts nesāk klibot zem tam uzkrautā smaguma un kalpo kā atgādinājums par to, ka katram mākonim sava zelta maliņa jeb, citējot kādu melnā humora klasiķi: «Tā gadās.»

Kad un kā lasīt: Tā kā tirdzniecībā parādījušies jaunie kartupeļi, šeit atrādi vēl vienu oriģinālu recepti savam svētku galdam

GARAIS CELŠ UZ HANTIMANSIJSKU.

SVIESTROKA MIKROROMĀNS

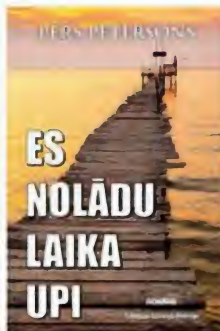
VILIS LĀCĪTIS & ŠMIDZIS K. VĀVERTS

★★★★★

Izdevējs: Apostrofs

Šis mikroromāns ar tam pievienoto CD visnotaļ uzskatāms par veltījumu pagrīdes grupai «Zupski Rubin», kura pārstāv samērā specifisku un šauru vietējā *underground* segmentu. Tāpēc, par spīti pēcvārdā minētajam, negribas piekrist, kas tas uzskatāms par vērā ņemamu ieskatu Latvijas pagrīdes mūzikā un tās kultūrā, izņemot epizodi, kurā varonis sava misticiski alkoholisķa tripa laikā iemaldās kādās mēģinājumu telpās un ar interesi seko līdz tur notiekošajam, pats kļūstot par tā līdzdalībnieku.

Kad un kā lasīt: Ēdot sviestmaizi ar sviestu uz leju

ES NOLĀDU LAIKA UPI

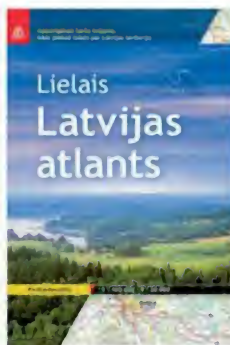
PĒRS PETERSONS ★★★★★

Izdevējs: Zvaigzne

Ja anekdotēs par igauņiem ziemeļnieciskais temperaments tverts dažādās robežsituācijās, tad šī norvēģu autora darbs ir dziļāks ieskats pasaules kārtībā, kurā domāšanas temps ir daudz zemāks par ziemeļvalstu dzīves līmeni un robežsituācijas kā stresa faktori likvidētas, tādējādi arī

kaitējot romānam, kura varonis kļūst starp savām atmiņām un savu māti, nepiedzīvojot īpašu spriedzi, tādējādi nebūtu godīgi gaidīt spriedzi arī no paša romāna.

Kad un kā lasīt: Fonā atkārtoti skanot frāzei «Mans dēls domās lēnāk par jums» no kādas senas dziesmas grupas «Saime» izpildījumā

LIELAIS LATVIJAS ATLANTS

★★★★★

Izdevējs: Karšu izdevniecība Jāņa sēta

It kā jau 21. gadsimtā uz papīra drukāts atlants varētu tikt uzskatīts par anahronismu, ko izkonkurējušas GPS ierīces un «Google Maps». Taču, pirmkārt, GPS ierīces mēdz sabojāties un uzkārties visnepiemērotākajā brīdī, atrodoties kaut

kur uz nomaļa meža ceļa, un tādos brīžos cimdū nodalījumā reiz noglabātais atlants ir zelta vērtē. Otrkārt, lai kā mums gribētos domāt pretējo, Latvija tomēr nav pasaules naba, tādēļ daudz maz detalizētas navigatoru kartes ar teritorijām, kas ir no Rīgas tālāk par 30 kilometriem, ir retums. Šis atlants visus baltos plankumus glīti izkrāso, jo te ir atrodams gan lauku sētas, gan tūrisma objekti un pat augstsprieguma līnijas. Ievēribas cienīgs ir kaut vai fakts, ka atlantā iekļauto ceļu kopējais garums ir 122 000 kilometru.

LOLLIPOP CHAINSAW

Platformas: X360, PS3

★★★★★

Tarantino, Rodrigess un līdzīgie mums ir atgādinājuši, ko nozīmē *trash* filmas («Grindhouse», «Hobo with a Shotgun»,

«Machete», «Bad Ass»), tādēļ nu pienācis laiks arī spēlei. «Lollipop Chainsaw» ir tāds *trash*, ka maz neliēkas. Seksīga meitene īsos svārciņos sūkā konfektes uz kociņa un slaktē zombijus ar motorzāģi. Spēle ieturēta B kategorijas *trash* filmu rāmjos, atšķirība vien tā, ka te vari pats piedalīties procesā.

RESIDENT EVIL: CHRONICLES HD COLLECTION

Platforma: PSN

★★★★★

Vēl viens rimeiks jaunākās skaņās. Šoreiz kārtā

«Resident Evil: The Umbrella Chronicles» un «Resident Evil: The Darkside Chronicles». Augstākas izšķirtspējas spēļu paciņa pieejama «Playstation Network» veikaliņā un ir nepieciešama katram sērijas fanam. Par pārbaudītām vērtībām nostalgijas vārdā ir vērts šķirties no kāda latīņa.

«Resident Evil: The Umbrella Chronicles» un «Resident Evil: The Darkside Chronicles». Augstākas izšķirtspējas spēļu paciņa pieejama «Playstation Network» veikaliņā un ir nepieciešama katram sērijas fanam. Par pārbaudītām vērtībām nostalgijas vārdā ir vērts šķirties no kāda latīņa.

THE SECRET WORLD

Platforma: PC

★★★★★

Spēle sevi pieteikusi bez liela blīkšķa. Neteiksim, ka tā būtu

izgāšanās, drīzāk jau pašsaprotama vasaras perioda spēlīte, kas savāks savu fanu pulciņu. RPG par mošķiem, mistiku un visas tās pārējās klišeiskās lietas.

THE AMAZING SPIDER-MAN

Platformas: X360, PS3, Wii, NDS, N3DS, PC

★★★★★

Tiklīdz iznāk filma, kas patīk mazajiem fantastikas cienītājiem, tā drīz vien veikala plauktā pieejama arī spēle, kur tu pats vari būt

Zirnekļcilvēks un virtuāli cīnīties pret tiem sliktajiem, ko esi redzējis filmā. Ar veiklu lipīgā tikla kustību tavš maciņš jau ir atvēries, un naidiņa ieripo īstajos kontos.

LONDON 2012

Platformas: X360, PS3, PC

★★★★★

Pašsaprotams izdevēju manevrs vasaras sporta spēļu fanu virzienā. Spēle tiem, kas ar asarainām acīm seko līdz olimpisko spēļu atklāšanas un noslēguma ceremonijām. Spēles kvalitāte un oriģinalitāte ir apmēram vienā līmenī ar Andra Biedriņa soda metienu realizācijas rādītājiem.

Vesmīga sagaidāšana dārgajiem viesiem no Amerikas.

MĒNEŠA
SPĒLE

Asinspirts smilšu kastē

SPEC OPS: THE LINE

Platforma: X360, PS3, PC

★★★★★

Stāsts: Visi droši vien esam kaut ko dzirdējuši par Apvienotajiem Arābu Emirātiem un pasakaino pilsētu Dubaju. Kad arābi atrada naftu, viņi metās uzstādīt pasaules rekordus būvniecībā.

Celtniecības buma iznākumā viņiem ir mākslīgi veidots salu arhipelāgs Persijas līcī, augstākā celtnē pasaulē («Burj Khalifa», 800 metri) un vēl daudz dažādu pasaules brīnumu, kas uzbūvēti, atkarot zemes platības tukšnesim. «Spec Ops: The Line» versijā tukšnesis ir nolēmis Dubaju atkarot atpakaļ un apracis pilsētu karstu smilšu kalnos tik pamatīgi, ka debesskrāpiem redzami tikai augšējie stāvi. Kataklizmas rezultātā pasaules drošākā un viena no modernākajām pilsētām ir kļuvusi par diezgan tukšu miestu, kurā klejo dažādu kalibru bandīti un marodieri. Taču, kā par nelaimi, Dubajā ir palikuši arī normāli cilvēki, kas nespēja ielēkt pēdējā vilcienā, lai tiktu projām no smilšu vētras postītās metropoles, tādēļ tagad viņiem palīgā steidzās arābu labākie draugi – amerikāņi, precīzāk pulkvedis Džons Konrāds ar savu 33. kājnieku vienību.

Katastrofas dēļ sakari ar pulkvedi un 33. vienību bija zuduši līdz mirklīm, līdz kaut ko līdzīgu kaķēna pīkstienam savā rācijā izdirdēja kapteinis Vokers un, kā jau varēja gaidīt, metās glābt ķībelē nonākušos kolēģus. Vokers, starp citu, esi tu pats pie spēles kontroles kloķiem! Visā

lielajā smilšu kastē tev ir jāatrod izdzīvojušie, jāapšauj sliktie un kaut kā jātiec atpakaļ.

Plusi: Patīkami redzēt šaudīšanas, ietērptu citās dekorācijās, proti, vienā no pasaules megapolēm, kurā par noziegumu tiek uzskatīta konfekšu papiņiša nomešana uz ietves. Smilšu jampadracis ies pie sirds tiem, kam patika nogāztais Eifela tornis Parīzē iekš «Modern Warfare 3» un tamlīdzīgas absurdas situācijas.

Mīnusi: Laikam jau tādēļ, ka arābi diez vai būtu sajūsmā par Dubajas iznīcināšanu (lai arī virtuālu), spēles veidotāji īsto Dubaju tā arī nav apmeklējuši. Tādēļ Dubaja, būsim diplomātiski, nav īsti precīza. Pasaules augstākais tornis pat siluētā neizskatās tā, kā tam vajadzētu būt, tas pats attiecas uz citiem slavenajiem debesskrāpiem. Vienīgais, kas liekams ailē «reāls», ir septiņzvaigžņu hotelis «Burj Al Arab» jeb tā sauktā «bura».

Verdikts: Spēle nav slikta, taču nav arī izcila. Kā saka, bada laikā velns pat mušas ēd, tādēļ, ja vasarā esi izlēmis iedegumu gūt no LED televizora ekrāna, «Spec Ops: The Line» varētu būt viena no pirmajām izvēlēm.

Smiltis līdz debesskrāpju pēdējām stāvam? Tikai Dubajā.

Filmu zvaigznes pulcējas kino!

Ledus laikmets 4: Kontinentu dreifs
Pirmizrāde: 6. jūlijs.
Seansi pirms pirmizrādes: 1. jūlijs

Apbrīnojamais zirnekļcilvēks
Pirmizrāde: 13. jūlijs

Sarkanās gaismas
Pirmizrāde: 13. jūlijs

Divas dienas Ņujorkā
Pirmizrāde: 20. jūlijs.
Seanss pirms pirmizrādes: 19. jūlijs

Kosmopolise
Pirmizrāde: 20. jūlijs

Tumšais bruņinieks atgriežas
Pirmizrāde: 27. jūlijs.
Seansi pirms pirmizrādes: 23. – 26. jūlijs

Lielākās šī mēneša pirmizrādes

www.cinamonkino.lv

Cinamon, t/p Alfa, Brīvības gatve 372

PALĪDZI SKRIENOT!

“Nike Riga Run” - lielākais sporta labdarības pasākums Latvijā, kur visi ieņēmumi no dalības maksām tiek novirzīti labdarībai - organizācijas “Ziedot.lv” projektam “Mazajām sirsniņām”. Pasākuma sauklis Palīdzi skrienot! vislabāk raksturo “Nike Riga Run” ideju: piedaloties palīdzēt sev, rūpēties par savu veselību, sniegt atbalstu bērniem, kam liegts kustību prieks.

Aizvadītajos divos gados kopumā savākti gandrīz 20 000 latu. Tas palīdzēja 22 bērniem spert platu soli pretī veselības atgūšanai un iegūt līdzekļus ārstēšanai un rehabilitācijai. Taču kopā mēs varam vēl vairāk, un to apliecināsim 26.augustā - “Nike Riga Run 2012”.

Intars Busulis:

“Dzīvē visu nosaka ritms. Arī skriešanā, tāpēc ieklausies tajā un ļaujies. Pārējais jau ir tikai tehnikas jautājums.”

Marika Ģederte:

“Skaistām sievietēm ir īpašs spēks, kas ļauj pārveidot pasauli. Tāpat arī “Nike Riga Run”- ikviens, kurš tajā piedalās, kļūst par labāku cilvēku.”

Vita Baļčunaite:

“Ja esi kaut reizi bijis “Nike Riga Run”, tad vairs nav iespējams palikt malā. Tajā valdošā gaisotne sajūsmina un padara atkarīgu. Nespēju sagaidīt, kad būs pagājis gads un varēsim tikties Mežaparkā. Es jau gatavojos, lai līdz “Nike Riga Run” būtu formā! Un tu?”

Reģistrējies NIKE RIGA RUN, apmeklē 10 treniņus, sasniedz finiša līniju lielākajā sporta labdarības pasākumā 26. augustā un SAŅEM JŪRAS CEĻOJUMU AR TALLINK UZ STOKHOLMU!*

*Sīkāka informācija www.nikerigarun.lv

Visi ienākumi tiek ziedoti projektam “Mazajām sirsniņām”

ziedot.lv
ar Swedbank atbalstu

**NIKE
RIGA
RUN**

www.nikerigarun.lv

**26.AUGUSTĀ
MEŽAPARKĀ**

LIELĀKAIS SPORTA LABDARĪBAS PASĀKUMS LATVIJĀ

BAUDA SPORTOT MEŽAPARKĀ!

SKRIEŠANA, SKRITUĻSLIDOŠANA, ROLLERSLĒPOŠANA, NŪJOŠANA

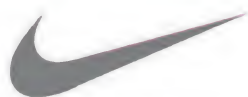
NĀC UN GATAVOJIES KOPĀ AR MUMS!

TRENIŅI OTRDIENĀS UN CETURTDIENĀS PLKST. 19:00

Tiekamies pie SPORTLAND nomas!

Treniņu laikā jūsu bērnus bez maksas pieskatīs jaukas auklītes

Swedbank

Rimi

SPORTLAND

TALLINK

VivaSport

LNT

Sporta Avīze

DELFI

draugiem.lv

Kas Jauns

SWH

БЕСТИ

ОДНОКЛАССНИКИ

msb

JCDecaux

alfa

Festivālu vasara

TEKSTS: KASPARS ZAVILEISKIS
FOTO: KASPARS GARDA, FOTOLIA

**Saule silda,
daba sauc pie savas
krūts un rokenrols tā
plašākajā izpratnē arīdzan.
Laiks doties uz festivālu!
Kurp? Latvijā? Ārzemēs?
Lūkojam tev līdzēt un pie reizes
aptaujājam dažādus ar festivālu
būšanām saistītus ļaudis, kuru
viedoklis arī varētu līdzēt sava
festivāla izvēlē un sagatavošanās
procesā.**

PIECI LATVIJAS FESTIVĀLI

Summer Sound

Kas: «Baltic Beach Party» stafeti pērn veiksmīgi pārņēmušais festivāls vairāk orientēts uz ballēšanas pludmalē, taču tas nenozīmē šauru stilistiku. Festivālā ir vairākas skatuves, uz kurām uzstājas gana zvaigžņoti dažādu stilu mākslinieki. Šo var droši uzskatīt par gada vērienīgāko pasākumu ballītes un rokenrolu mīlošajā Liepājā. «Summer Sound» veiksmīgi apguvis ne tikai pludmales, bet arī parka teritoriju, kas to padara par istu pilsētas festivālu. Padomāts arī par bērnu un bērna prātā esošo apmeklētāju jautribu – darbosies karuseļi, autodroms un piepūšamās atrakcijas. Hedlaineri: «The Big Pink», «H-Blockx», «Instrumenti», «Dzelzs vilks» u.c.

Kur: Liepāja

Kad: 6.–7. jūlijs

www.summersound.lv

TAVA VASARAS SKAŅA

Fonofest

Kas: Jau astoto reizi notiekošais «Fonofest» no saviem lielākajiem brāļiem «Summer Sound» un «Positivus» atšķiras ar nedaudz alternatīvāku muzikālo ievirzi attiecībā uz ārvalstu māksliniekiem, diezgan klasisku pieeju pašmāju mūzikas stabilo vērtību sarakstam, pasmagu attieksmi pret roka skatuvi un daudz izteiktāku sportisko akcentu. Iznāk tādas kā lauku sporta spēles ar visnotaļ lielu rokenrola piegāri. Lielisks pluss ir arī netālu esošais ezers, kurā var peldēties. Hedlaineri: «The Asteroids Galaxy Tour», «Satellites LV», «Pērkons», «Labvēlīgais tips» u.c.

Kur: «Uplandi», Cēsu novads

Kad: 13.–14. jūlijs

www.fonofest.com

Positivus

Kas: Visvairāk no Rietumeiropas labākajiem paraugiem aizguvušais pašmāju festivāls, kurā ir vairākas skatuves un lieliska atmosfēra, ko droši var dēvēt par pozitīvu, kā jau vēsta pats nosaukums. Līdzīgi kā lielākajos Eiropas festivālos, arī «Positivus» var baudīt ne tikai visnotaļ zvaigžņotu mūzikas programmu, bet arī dažādas atrakcijas un mākslas notikumus. Liels bonuss ir arī norises vieta – koku ieskaucas pļavas jūras malā, bet ar kāpu pa vidu, kas nerada nemītīgu ventilatora efektu. «Positivus» šogad pozitīvēs jau sesto reizi. Hedlaineri: «Manic Street Preachers», Damien Rice, «Keane», «Friendly Fires» u.c.

Kur: Salacgrīva

Kad: 20.–21. jūlijs

www.positivusfestival.com

Pestivals

Kas: Jauns mēģinājums Mežaparka estrādē tomēr iedibināt vasaras festivāla tradīciju. Sākotnēji ar vienas dienas pasākumu un izteiktu akcentu uz popsīgo mūzikas galu. Kā jau pienākas mūsdienīgā festivālā, neizpaliks arī papildu atrakcijas kā bērniem, tā pieaugušajiem. Īsta skatuve gan būs tikai viena – Mežaparkā visiem labi zināmā Lielā.

Līdz ar to mākslinieku saraksts diezgan īss, toties gana starptautisks – ASV, Lielbritānija, Rumānija, Lietuva, Igaunija un, protams, Latvija. Hedlaineri: B.o.B, Lloyd, «Vanilla Ninja», Jānis Stībelis u.c.

Kur: Mežaparka estrāde, Rīga

Kad: 28. jūlijs

www.pestivals.lv

Labā Daba

Kas: Alternatīvu alternatīva, bet ne jau nikni metāliskā vai pancīgi vājprātīgā garā. Ceturto reizi vispār un trešo reizi miera apdvestajos «Ratniekos» pie Ratniekiem noriks reģeja, ska, tautas mūzikas un arī inteliģenta alternatīvā roka festivāls, kas domāts no lieliem pop vai rock festivāliem pagurušiem vai vienkārši mūkošiem ļaudīm. Arī papildu aktivitātes ir nedaudz citādākas, kā ierasts festivālos: hennas zīmējumi uz ādas, meiteņu krūšu atliešana ģipsi un tamlīdzīgas mākslinieciskās jautrības. Hedlaineri: «Dub Syndicate», «The Capital Beat», «Clubroot», «Auļi» u.c.

Kur: «Ratnieki», Līgatnes novads

Kad: 3.–4. augusts

www.labadaba.lv

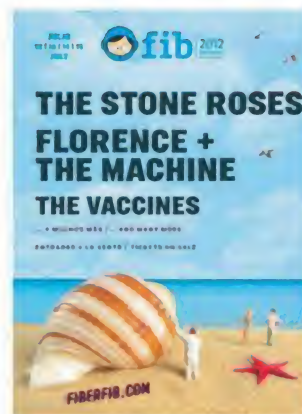
PIECI ĀRVALSTU FESTIVĀLI

Benikasima

Kas: Ja vēlies izbaudīt īsti karstu festivālu tiešā un pārnestā nozīmē, jūlija vidū jādodas uz Vidusjūras krastā izvietoto Spānijas mazpilsētu Benikasimu. Tur kopš 1995. gada notiek viens no lielākajiem Eiropas mūzikas festivāliem īstēni spāniskā siestas gaisornē. Izmaksas nebūs pārāk milzīgas, taču rēķināties ar perfektu organizēšanas kvalitāti un sākumlaiku ievērošanu, protams, labāk nevajag. Spānija, vasaras karstums, jau pieminētā siesta un manjana... Arī mūzikas izvēle ir nedaudz šaurāka kā lielākajos brāļos, jo uzsvars likts uz *pop*, *rock* un elektronikas māksliniekiem. Hedlaineri: «Florence and the Machine», Bob Dylan, «The Stone Roses», «New Order» u.c.

Kur: Benikasima, Spānija

Kad: 12.–15. jūlijs
fiberfib.com

Open'er

Kas: Polijas ziemēļos pie Baltijas jūras notiekošais festivāls kopš 2002. gada strauji progresējis un kļuvis par nopietnu spēlētāju Eiropas festivālu kartē. Ne velti 2010. un 2011. gadā «Open'er» saņēmis Eiropas festivālu balvu kā «Labākais lielais festivāls». Vairākas dažādas muzikālās ievirzes skatuves, citi mākslinieciskie priekšnesumi arī bez mūzikas – viss, kā pienākas kārtīgā festivālā. Cenu un lokācijas dēļ šis ir īpaši pateicīgs pasākums mūsu melomāniem un vienkārši ļoti izklaidēties gribētājiem. Hedlaineri: «Franz Ferdinand», «The Kills», «Justice», «Gogol Bordello» u.c.

Kur: Gdīņa, Polija

Kad: 4.–7. jūlijs
www.opener.pl

Sziget

Kas: Ļoti interesants festivāls, kas kopš 1993. gada notiek Budapeštas ziemeļgalā – Obudas salā («sziget» ungāru valodā arī nozīmē sala).

Konkrētā ir īsts dabas parks, kas ļauj baudīt festivālu mazliet neierastos, kokiem apaugušos apstākļos, nevis laukā vai pludmalē. Arī ungāru uzstādījums saaicināt uz festivālu maksimāli dažādu valstu māksliniekus rada Eiropas līdzīgu efektu, tikai šoreiz ir runa par prātā nesajukušiem un krietni interesantāku mūziku spēlējošiem cilvēkiem. Muzikālā amplitūda gana liela, skatuvju ļoti daudz un atpūta pie dabas garantēta. Plus ungāru ne pārāk augstās cenas... Hedlaineri: «The Killers», «The Pogues», «Placebo», «Korn» u.c.

Kur: Budapešta, Ungārija

Kad: 8.–12. augusts
www.sziget.hu

Roskilde

Kas: Šogad lielākais Eiropas festivāls, kura tradīcijas aizsākās tālajā 1971. gadā. Dāņu pedantiskums ļauj Roskildi dēvēt par visorganizētāko milzu festivālu, uz kuru ne velti plūst ļaužu masas no visas pasaules. Dažādiem žanriem veltītas skatuves, vairāk nekā 100 zvaigžņoti uzstāj-mākslinieki un vairāk nekā 100 000 apmeklētāju. Ja tas viss tevi vilina, ir vērts mesties organizētā milzeņa skāvienos. Protams, ka Roskildē nav tikai mūzikas programma – tur ir viss, ko tu vari un arī nevari festivālā iedomāties. Mīnuss – skandināviskās cenas, taču nav jau arī nekāda Norvēģija. Hedlaineri: Björk, Bon Iver, «The Cure», Jack White u.c.

Kur: Roskilde, Dānija

Kad: 5.–8. jūlijs
roskilde-festival.dk

Pukkelpop

Kas: Neļauj nosaukumam sevi piemānīt. Patiesībā kopš 1985. gada notiekošais beļģu

«Pukkelpop» ir vismazāk popsīgais no šeit izceltajiem ārvalstu festivāliem un domāts kā reiz melomāniem, kuri vēlas parakt mazliet dziļāk un ātrāk par citiem ieraudzīt nākamās *alternative rock* un *indie* elektronikas skatuves zvaigznes. Protams, netrūkst arī liela mēroga zvaigžņu, kā jau lielam Eiropas festivālam pienākas. Lielākais beļģu festivāls, ja kas, ir «Rock Werchter», bet to šogad jau būs nokavējis tāpat kā lielākos vācu festivālus, kuri velns zina kādēļ notiek parasti šādiem pasākumiem nemīļīgajā jūnijā. Hedlaineri: Björk, «The Stone Roses», «Foo Fighters», Lykke Li u.c.

Kur: Kjūita, Beļģija

Kad: 16.–18. augusts
www.pukkelpop.be

5 JAUTĀJUMI FESTIVĀLU CILVĒKIEM

MŪZIKIS

Jānis Žilde, grupas «Satellites LV» dziedātājs un ģitārists

Kādēļ cenšaties uzstāties vai visos puslīdz vērā ņemamos pašmāju festivālos? Kas tajos tik foršs, un kādus pārsteigumus nācies piedzīvot?

Mēs vispār nespēlējam bieži. «Satelītiem» jau nav kāda otrā sastāva – grupas alter ego, ar ko spēlēt dažādās korporatīvajās ballēs vai kāzās. Neesam arī akustisks kolektīvs, kas varētu būt elastīgs un bez īpašas piepūles spontāni tikai akustisko ģitāru un ksilofonu

pavadiībā uzspēlēt, piemēram, uz kāda jumta vai mākslas galerijas atklāšanā. Vasaras rok-festivāli ir mūsu laiks, mūsu iespēja spēlēt pilnā skaļumā, pilnā sastāvā un plašai auditorijai. Pagājušogad «Positivus» festivālā beidzot spēlējam uz lielās skatuves un dalījām aizskatuvi ar ārzemju stāriem... Ja būtu drosmīgāki un varbūt arī mazliet nekaunīgāki, noteikti izaicinātu, piemēram, kādu no grupas «James» uz galda tenisa maču. Šī

pagājušās vasaras sajūta, kad kaut vai uz vienu dienu bija iespēja justies kā īstai rok-zvaigznei, ir viena no patīkamākajām vasaras festivālu atmiņām.

Ar ko uzstāšanās festivālos atšķiras no atsevišķiem koncertiem?

Nav lielas atšķirības – skatuves aprīkojums visur ir diezgan līdzīgs, arī gaismas un kopējā sajūta. Būtiskākās atšķirības ir visā, kas ir ap koncertu – ceļš, ko mērojam vai nu katrs savā auto, vai kopīgā busā, laika apstākļi... Piemēram, «Summer Sound Liepāja» festivālā vējš bija tik spēcīgs, ka lietūs, spītējot jumtam, sitās tieši sejā, padarot slapjus ne tikai skatītājus un mūs, bet arī mūzikas instrumentus, ģitāras pedāļus utt.

Ir mūziķi, kas festivālos uzskatīja pat vairākas dienas, izbaudot maksimāli visus tā sniegtos labumus. Dari līdzīgi vai aizbrauc, nospēlē un dodies prom?

Tas atkarīgs no konkrētā festivāla. Atceros mazliet neomulīgo sajūtu, nakts vidū iebraucot kāda smagās mūzikas festivāla teritorijā, – agresīvs, skaļš hārdkors no visām skatuvēm, tumsa, dubļi, nepilngadīgi jaunieši... Toreiz nospēlējam savu koncertu un aši laidāmies prom. Protams, viss jau ir atkarīgs no pašu noskaņojuma – noteikti katrā festivālā var atrast savu sajūtu.

Vai festivālos vairāk izjūtama tā saucamo grupiju klātbūtne, un kā tiekat galā ar šāda veida uzmanību?

Grūpijas, manuprāt, ir tāds 60. un 70. gadu fenomēns... Iespējams, jāatlaiz atkal garī mati kā, piemēram, Robertam Plāntam, jānomet pāris kilogrami, jāieraksta kāds jauns «Nekad, nekad» vai «Disko», un tad uz šo jautājumu atbildēt varēšu bez minstināšanās.

Pērn «Positivus» festivālā sadauzīji ģitāru.

Ko tas žests īsti nozīmēja, vai tagad nav žēl, un vai šogad atkal varam gaidīt ko līdzīgu?

Kad man bija 14 gadi, es atklāju «The Sex Pistols» un «The Clash». Šī dumpinieckā mūzika un iekšējā pārliecība, ka jāpeld pret straumi, jau toreiz definēja manu attieksmi pret rok-mūziku, pret dzīvi kopumā.

Neskatoties uz dažādām stilu maiņām muzicēšanā, sirdī esmu vienmēr bijis panks – tas nav bijis ārišķīgi (varbūt tikai pusaudža gados staigāju ar nozīmīti «Punk's Not Dead»), tā vairāk ir iekšēja sajūta. Varbūt no malas kādam ir radies iespaids, ka esmu atturīgs Rīgas intelektuālis, kas klausās tikai džezu un lasa Prustu un Borhesu – ar šo ģitāras sasišanas žestu vēlējos būtībā atgādināt pats sev un arī citiem, ka mani vēl joprojām mīt dumpinieka gars – rok-zvaigze. Panks.

BĀRMENIS

Herberts Blumbergs,
Vecrīgas krogu «Leningrad»
un «Bubamara» īpašnieks

Kādēļ mēdz doties ārpus ērtās bāra vides un pavadīt stresa piepildītas stundas festivālos, un ar kādiem pārsteigumiem nācies saskarties?

Brīvā dabā jau nav nemaz tik neērti – svaigs gaiss, smēķis zobos... Stress pazūd tajā mirklī, kad redzi, ka atvestie alus dzesētāji tomēr strādā un aliņš neputo. Ir gadījies pat tā, ka nevar kausā ieliet un rinda tikai veidojas arvien lielāka... Šādos mirkļos pat tiek apsvērtas idejas par alus aģenta «slepķavību»! Par jautrību vienmēr parūpējas vietējie – nāk un māca tēvzemi mīlēt, citreiz sarīko kādu savstarpējo kautiņu apkārtējo jautrības un izklaides līmeņa uzturēšanai.

Ar ko festivālu dzērāji atšķiras no alkohola cienītājiem bārā?

Ha, vienkārši – šorti, T kreklis, gumijnieki un pretodu līdzeklis. Bāra apmeklētāji parasti ir sēdošāki. Festivāls liek alkohola baudītājiem vairāk cirkulēt apkārt, līdz ar to viņi spēj vairāk izdzert, vairāku dienu garumā izdzert. No bārmēņa skatpunkta – sejas mainās biežāk un ātrāk.

Par jautrību vienmēr parūpējas vietējie – nāk un māca tēvzemi mīlēt, citreiz sarīko kādu savstarpējo kautiņu apkārtējo jautrības un izklaides līmeņa uzturēšanai.

Ko festivālos Latvijā ļaudis dzer visvairāk?

Uz šo jautājumu pat piektklasnieks zinās pareizu atbildi: alus, alus, alus! Faktiski viss, ko var dabūt lielākos tilpumos kokčiku veidā. Festivālā ir svarīgi, lai dzēriens ir ilgs spēlējot un mazāk alkoholisks. Tas tāpēc, lai nav tik bieži jāmeklē bārs pēc papildporcijas, kā rezultātā var palaist garām savu mīļāko dziesmu vai pat visu grupu. Strongu savukārt ir bīstami dragāt, jo var gadīties tieši tas pats – palaist garām savu mīļāko... grupu. Protams, kad beidzas muzikālā

programma, lielākā daļa pāriet uz viskiju vai kaut ko analogisku. Vienīgi mūziķi ar tiem aliņiem nekrāmējas, jo var sanākt baigā šaize, ka jāskrien nost no skatuves atvieglināties.

Vai pats arī izbaudi festivāla atmosfēru, vai arī redzi tikai pudeles, glāzes un alus krānu?

Festivāls jau ir tā foršā vieta, kur darbu var savienot ar atmosfēras, mūzikas, alkohola baudīšanu. Ja bārs ir tuvu skatuvei, tad atrodies pašā pasākuma epicentrā!!! Galvenais

tomēr uz festivālu ir rēķināties ar papildu darbu rokām, lai var strādāt maiņās un «šuviena» gadījumā mobilizēties. Man personīgi jebkurā gadījumā ir ērtāk aiz bāra, pat ja nav jāstrādā. Tāds kā profesionālais kretinisms.

Kā pietrūkst Latvijas festivālu bāros?

Striptīzdejojotāju un pērtiķīšu, kas zog apmeklētāju cepures. Tas tā, vispārējās jautrības uzturēšanai. Protams, arī «Grand Prix» – ibumetīna un citramona brokastu pārslas, *hell yeah!*

SKANOTĀJS

Didzis Simanovičs, skaņu režisors «Dzelzs vilkam», «Astro'n'out», Gustavo u.c.

Tevi netracina tas, ka nākas sēdēt pie visām tām pogām, kamēr pārējie dzer alu, bučojas ar meitenēm un visādi citādi jauki pavada laiku?

Ir tā, ka pēc desmit gadu pieredzes nav īsti vairs iespējams atpūsties vai izklaidēties festivālos. Citi to sauc par profesionālo kretinismu, bet man šķiet, ka tam ar to nav nekāda sakara. Mani vienmēr pavada interese, kādas sistēmas tiek izmantotas, kas, ko un kā dara – arī vietās, kur pats nestrādāju. Grūti ir aprakstīt sajūtu, ka tie daudzie tūkstoši grupas uzstāšanos izbaudīs tieši tā, kā es viņiem to nodošu. Tā ir ļoti interesanta sajūta, bet ir ļoti viegli arī visu sačakarēt, atbildība ir liela.

Ko tu tur vispār dari ar visām tām pogām – no malas izskatās pēc kosmosa kuģa vadības pults!

Īsi sakot – apstrādāju skaņas signālus, tā veidojot skaņas miksu. Pogu un potenciometru ir daudz, un mikserpultis ir dažādas. Divainākais ir tas, ka, jo vairāk pogu un kloķīšu, jo man ir vieglāk nonākt pie vēlāmā rezultāta. Sanāk tā, ka pogu nekad nevar būt par daudz!

Vai bieži sanāk apsmieties par to, ko mūziķi tīri skanējuma ziņā dara uz skatuves, un kas šajā ziņā ir bijis jautrākais tavā praksē?

Tad, kad kaut kas notiek ne tā, kā vajag, man nekādas jautrības nav. No kurioziem man visspilgtāk atmiņā ir palikusi Gustavo uzstāšanās pagājušā gada «Positivus» festivālā. Tur tika izmantota veca digitālā mikserpults, un pirms šova sākuma konstatēju, ka presets, ko izveidoju skaņas mēģinājumā, ir izdzēsts. Biju situācijā, ka viss ir pa nullēm, bet tūlīt jāsākas koncertam. Mēģināju pēc atmiņas salikt visu pa vietām, kā biju darījis mēģinājumā. Stress bija nenormāls. Paldies Gustavam, kurš palīdzēja man savākties, un rezultātā viss bija labi. Šādu situāciju dēļ man digitālās pultis nepatīk, esmu veco, analoģo dēļu cienītājs; skaņa analogajām arī ir krietni labāka.

Ar ko festivālu apskaņošana atšķiras no darba atsevišķos koncertos?

Festivāli tehniski ir daudz sarežģītāki. Ir vairākas grupas, pārbūves, katram savi instrumenti, tehnika. Koncertā var visu uzstādīt, saregulēt un gaidīt koncerta sākumu. Festivālā viss tiek uzstādīts, saregulēts, tad visu vāc nost, un darbu sāk nākamā grupa. Pirms uzstāšanās atkal visu liek virsū, tādā veidā rodas iespēja kaut kam noiet greizi. Man vairāk patīk veids, ko Latvijā praktizē «Fonofest» un festivāls «Pīlādzis»: tur grupas skaņojas tieši pirms uzstāšanās, kamēr uz otras skatuves notiek citas grupas uzstāšanās.

Kad pats kāpsi uz skatuves un parādīsi visiem tiem ākstiem, kā patiesībā jāskan mūzikai?

Es jau to esmu izdarījis! Pirms desmit gadiem spēlēju ģitāru grupā «The Madmen», bet no Liepājas tā arī ārā netikām. Tā es ar šo visu sapinos. Savai ģitārai pieskaros tikai tad, kad jānoslauka putekļi. Mana vieta nav uz skatuves, bet gan tajā mazajā mājiņā skatuves priekšā.

ORGANIZĒTĀJS

Girts Majors, «Positivus» festivāls

Kādēļ tu vispār organizē festivālu, turklāt tik lielu? Patīk galvassāpes?

Katrai lietai, protams, ir savas ēnas puses, bet rīkot festivālu noteikti ir patīkams izaicinājums, kaut vai salīdzinot ar atsevišķu koncertu rīkošanu. Festivāls ir kaut kas stabils un viens no mūsu biznesa iespējamiem aktīviem, tādēļ to darām. Festivāls ir ilgtermiņa bizness – vairāki gadi pagāja, līdz plašākas masas par to sāka runāt. Bet mēs citādi nemākam. Man patīk šādas ilgtermiņa lietas.

Salīdzinot ar Rietumeiropas festivāliem, cilvēki šeit velta lielāku uzmanību tam, kas notiek uz skatuves.

Kāds ir tavs skatījums uz festivālu jomu Latvijā – tā ir pietiekami pilnveidojusies un daudzveidīga, vai kaut kā joprojām pietrūkst?

Tā ir tikpat maza, cik mūsu tirgus. Latvijā ir ierobežota stilu daudzveidība. Ne visi cilvēki zina, kas ir festivāls. Daudziem tas asociējas ar brīvdabas pasākumiem un pamatīgu pieredzi. Taču tas nav tas, ko mēs saprotam ar festivālu.

Tad kas vispār ir festivāls? Šķiet, ka pēdējos gados Latvijā cilvēki sākuši saprast – festivāls nav tikai vairāku grupu uzstāšanās vienai aiz otras...

Festivāls, pirmkārt, ir socializēšanās. Vienojošā ir mūzika vai mākslas veids un stili, kuru intereses vieno šis pasākums. Vietai un atmosfērai ir milzīga nozīme. Cilvēki koncentrētā veidā bauda priekšnesumus sev līdzīgi domājošu ļaužu vidū, atbilstošā atmosfērā, un tā kļūst par atpūtu, kas nav salīdzināma ne ar ko citu.

Kā ir mainījusies festivālu publika, un vai ir jūtams kaut kas izteikti nacionāls, tikai Latvijas publikai raksturīgs?

Latvijā vēl arvien katra mākslinieka uzstāšanās ir notikums. Līdz ar to, salīdzinot ar Rietumeiropas festivāliem, cilvēki šeit velta lielāku uzmanību tam, kas notiek uz skatuves.

Kādu tu redzi «Positivus» festivāla un vispār pašmāju festivālu nākotni?

Domāju, ka «Positivus» paliks «lielmazs» festivāls, kur norises vietai ir īpaša nozīme. Arvien vairāk apmeklētāju būs no ārvalstīm, bet nevaru iedomāties, ka varētu mainīties īpašā gaisotne: cilvēki to gaidīs ar tādu pašu aizrautību kā tagad. Noteikti dzims dažādu stilu jauni festivāli.

Manuprāt, mūzikas festivālu tirgus vispār ir jāskatās Baltijas kontekstā; tā kā kaimiņvalstīs mūzikas festivālu nav vairāk kā pie mums, nākotnē izvēles iespējas būs lielākas.

piedzīvojumu ekspedīcija

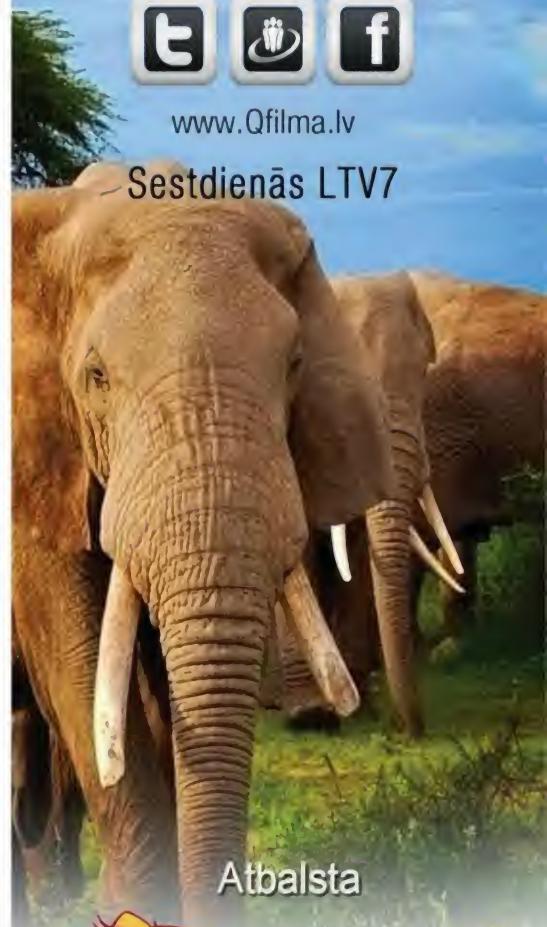
1000 jūdzes Zelta krastā

Sekoiet jaunumiem:

www.Qfilma.lv

Sestdienās LTV7

Atbalsta

dienas
deva

TURKISH AIRLINES

VESELĪBAS CENTRS 4

ALKOHOLA LIETOŠANAI IR NEGATĪVA IETEKME

REGULĀRS APMEKLĒTĀJS

Uldis Rudaks, mūzikas žurnālists un didžejs

Tu regulāri apmeklē gan pašmāju, gan ārzemju festivālus. Ko tu tur meklē un ko esi atradis?

Festivālu apmeklēšana kļuvusi par tādu kā ieradumu – tas jau šķiet grēks pret sevi uz tiem vairs nebraukt, kaut gandrīz katru reizi, atgriežoties mājās, šķiet, ka nu jau būs gana. Bet pienāk nākamā vasara, un viss atkal turpinās. Varētu teikt, ka festivālos es meklēju un arī sasmēļos iedvesmu visam turpmākajam gadam, izbaudot tuvpilnā daudz grupas, kuru koncertus ļoti esmu gribējis apmeklēt vai kuras vēlos redzēt atkārtoti. Tomēr vislielākā vērtība ir festivālā atklāt un iemīļot jaunas grupas, par kuru eksistenci pirms tam nav bijis ne jausmas, un pēc tam tās mani pavada vairāku gadu garumā. Tā man savulaik ir bijis ar «Yeah Yeah Yeahs», «Le Tigre», «The Dresden Dolls», «Little Boots», «The Kills» u.c.

Ar ko festivāli Latvijā atšķiras no festivāliem ārzemēs?

Atšķirībā no ārzemēm, kur festivālu vēsture stiepjas gadu desmitiem, Latvijā nav senu festivālu tradīciju – neviens no tagad notieko-

šajiem nav vecāks par desmit gadiem, jo vecie («Liepājas dzintars», «Sinepes un medus», «Baltic Beach Party», «Tabūns») ir izbeigušies un atdevuši savas pozīcijas jaunajiem, kuri ar katru gadu iekaro savus fanus. Latvijas festivāli ir kā ārzemju festivālu samazinātie modeļi, tieši tāpat kā Latvijas teritorijā salīdzinājumā ar Vāciju, Poliju, Spāniju vai Lielbritāniju. Kaut gan Beļģijā, kur notiek pamatīgie un zvaigznēm bagātie «Rock Werchter» un «Pukkelpop», ir pat mazāka par Latviju. Visu nosaka iedzīvotāju pirkspēja, un Latvijā tā ir pārāk zema, lai festivāls varētu uzaicināt desmitiem zvaigžņu – šeit nav tik daudz cilvēku, kas par to būtu gatavi maksāt adekvātu summu.

Iesācējam vispirms jāizmēģina kāds pašmāju festivāls, lai tiktu skaidrībā, vai vispār pietiks spēka ko tādu paciest, jo tas nav tas pats, kas baudīt koncerta videoierakstu siltās čībās mājas kinozālē.

Vai Latvijā cilvēki ir sapratuši, kas īsti ir festivāls un ko tādā darīt? Un kas, tavuprāt, festivālā ir jādara?

Protams, festivālā jācenšas ķert pēc iespējas vairāk mūzikas, bet, ja divas vai pat trīs kārotās grupas spēlē vienlaikus, kā tas nereti notiek ārzemēs, labāk izvēlēties ko vienu, nevis skriet un grābt pa druskaī no visa – tas būs tikai ievilkts ķeksītis ailē «esmu redzējis», nevis muzikāls baudījums. Visideālākais ir festivālā aizmirst par ikdienu un ļauties šim mūzikas un bohēmas piedzīvojumam. Un cilvēki Latvijā ļauties uzdzīvei prot jau kopš seniem laikiem, kad ceļinieki pieturēja savus pajūgus pie krogiem vai puīši gāja izdejoties ar meitām zaļumballēs – nekas jau pa lielam nemainās. Ne velti gandrīz katra festivāla sponsoru vidū ir kāds alus ražotājs – jebkurā pasaules malā cilvēki šo putojošo dziru izdzer milzīgos daudzumos, pēc tam pazaudē drēbes un saulesbrilles, kas savukārt ir ļoti pa prātam tirgotājiem turpat festivāla teritorijā, kad šo lietu zaudētājiem sāk salt vai acīs spīd saule.

Cik svarīgs tev ir festivāla mākslinieku saraksts?

Festivāla mākslinieku saraksts ir pirmajā vietā, kad izvēlies konkrēto festivālu ārzemēs, jo galu galā ir jābūt kādam iemeslam doties kaut kur tālu prom, dzīvot teltī, mīcīties pa dubļiem un stāvēt stundu rindā, lai nomazgātos. Ja gribi tikai labi atpūsties un izbaudīt atmosfēru draugu pulkā, to var izdarīt tepat Latvijā, tam jau arī pašmāju festivāli domāti – vienkārši, lai labi pavadītu nedēļas nogali dzīvās mūzikas pavadījumā.

Kurus festivālus tu ieteiktu cilvēkam, kurš nolēmis sākt tos apgūt?

Iesācējam vispirms jāizmēģina kāds pašmāju festivāls, lai tiktu skaidrībā, vai vispār pietiks spēka ko tādu paciest, jo tas nav tas pats, kas baudīt koncerta videoierakstu siltās čībās mājas kinozālē – festivālā redzēt varēs daudz mazāk un arī skaņas kvalitāte mēdz pievilt. Tāpēc, kā jau visās lietās, jāsāk ar mazumiņu. Ja iepatiksies, var ķerties klāt kam nopietnākam. No šīs vasaras muzikālā piedāvājuma viedokļa, manuprāt, ļoti laba ir «Positivus» programma, bet no ārzemju festivāliem mūzikas gardēžiem vērts doties uz «Open'er» festivālu Polijā, Roskildi Dānijā vai «Pukkelpop» Beļģijā. Tur varēs reibēt ne vien no alus, bet arī no tā, uz kā festivāli balstās – no labas mūzikas.

APSARGS

Ziedonis Krūmiņš, daudzu lielo pasākumu apsardzes firmas «Art-Ekspo» darbinieks

Vai uzskati, ka tev ir viens no nepateicīgākajiem darbiem jebkurā festivālā?

Noteikti nē. Varu skaidrā pavērot, kā citi atpūšas. Un nevajag biļeti. Un man par to maksā.

Ar ko atšķiras apsarga darbs festivālā no strādāšanas atsevišķos koncertos?

Varu atļauties gandrīz to pašu, ko festivāla apmeklētāji, izņemot atpūšanos, iedzeršanu, fanošanu, ietusēšanu, pazušanu no festivāla teritorijas ar kādu smuku meiteni utt.

Ar darba «distanci». Tas ir kā salīdzināt desmit kilometru skrējieni ar vairāku dienu maratonu.

Ko tu īsti vari un nevari atļauties darīt festivālā?

Varu atļauties gandrīz to pašu, ko festivāla apmeklētāji, izņemot atpūšanos, iedzeršanu, fanošanu, ietusēšanu, pazušanu no festivāla teritorijas ar kādu smuku meiteni utt. Padancot gan var... Ja neviens neredz.

Kāda ir festivāla apmeklētāju attieksme pret apsargiem – vairāk pozitīva vai negatīva?

Drīzāk lietīšķa. Neatkarīgi no pozitīvisma vai negatīvisma, ja ir «zapte», visi nāk pie mums.

Kā tu ieteiktu uzvesties festivālu apmeklētājiem, vadoties no drošības apsvērumiem?

Padomāt arī pašiem par savu drošību. Iedzert saprātīgi, izvairīties no agresīviem ļaudīm vai agresīvām situācijām, ievērot festivāla drošības un kārtības noteikumus un... baudīt pasākumus! **FHM**

Ceļo un laimē balvas visam gadam!

Uzpildi vismaz 10 l degvielas *Statoll* DUS dažādās Latvijas pilsētās, izmantojot *Statoll extra* karti. Sakrāj zīmogus un iegūsti garantētās balvas, kā arī piedalies loterijā un laimē balvas visam gadam.

Akcijas laiks: 02.07.2012.–13.08.2012. Loterijas atļaujas Nr. 3078.
Vairāk par akciju un balvām uzzini www.statoll.lv

Lai ceļš turpinās!

STATOLL

PIKNIKS CELMALĀ

FHM
meklē ideālo
autovienību, kas
aizvedīs līdz
rokfestivālam un
padarīs dzīvi zaļumos
ērtāku nekā
citiem

TEKSTS: NORMUNDS AVOTIŅŠ
FOTO: KASPARS GARDA

Kas kopīgs rokfestivālam un rallijam? Pareizi – alus, meitenes un automobiļi. Nu, pirmajā parasti ir vairāk mūzikas. Tiem, kas kaut reizi dzīvē bijuši rallijā, nav jātāsta, ka vienīgais veids, kā kaut kur nokļūt un kaut ko redzēt bez automašīnas, ir motocikls. Sabiedriskais transports šādos pasāku-

mos ne vien nepalīdz, bet pat kļūst par traucēkli uz šosejas brīdī, kad «baigi kavējam uz dopu». Rokmūzikas fani, kam laimējies pabūt festivālos Latvijā un ārpus tās, savukārt noteikti būs piefiksējuši savādo attāluma paradoks – jo tuvāk mājām notiek festivāls, jo vairāk ģeometriskā progresijā pieaug nepieciešamība

pēc personīgā autotransporta. Kam gan var ienākt prātā doties ar savu auto uz Glastonberiju vai Roskildi, ja visu atrisina lētās aviobiļetes, nesačakarēta vilcienu satiksme un speciāli autobusi, kas kopā ar raibo publiku izmet tevi tieši pie ieejas vārtiem? Par līdzīgu servisu aizdomājušies arī «salacberijas» jeb «Positivus»

rikotāji, un šogad festivālā iespējams nokļūt ar ekspresi vai pat īstā buržuju vīzē ar taksi, kura cena dalot uz četri nemaz nav tik liela. Taču neatkarīgi no krāsas un izmēra, neviens no šiem pārvadātājiem nesola mantu uzglabāšanu sausā, drošā vietā vai pasnašanu uz pakaļējā sēdekļa, ko bez papildu atlīdzības ar prieku nodro-

šina pat viskrāmīgākais vāģis stāvvietā – ja vien tā atslēgas pieder tev. FHM apskatīja trīs no daudziem iespējamiem rokfestivāla vāģu variantiem.

Uzskatām par savu pienākumu brīdināt pārliecinātus puķu bērnus, askētus un modernos bomžus – ja jūsu recepte ir nostāties šosejas malā un «balsot», tā

nododot sevi citu braucēju un likteņa rokās, šis stāsts nav domāts jums. Rokfestivāls nav kāzas, tāpēc trīs dienas pie laba laika var pavadīt, iztiekot ar vienām un tām pašām drēbēm un telti (daži pamanās iztikt pat bez tās). FHM savukārt uzskata, ka «bāzes kuģis», kurā atgriezties pēc sausām zeķēm un citām rezervēm, ir vairāk nekā noderīgs.

1. VARIANTS. TIKAI RITENI UN KRĒSLI

90. gados ap šādiem auto tika uzburtas mārketinga safantazētas idiles par jauniešu pirmajiem kilometriem savā personīgajā auto. Minimums izdevumu, sportisks izskats un – visa pasaule vaļā. Autoparka šķēsgriezums gan rāda, ka pēc 20 gadiem divdesmitgadniekus interesē pavisam kas cits, taču maza *coupe* joprojām nav zemē

metama ideja – sevišķi, ja tā ir 15 gadus veca un maksā mazāk par 1000 eiro. Japīši bez matiem, kas atšāvuši pa taisno no sava ofisa vēstniecību rajonā, droši vien smīnēs par šādu spēkratu, bet kas jums daļas. Tajā pietiek vietas jums abiem, nedaudzajām mantām un milzīgajai aizgrābtībai vienam ar otru. Šaurība nav šķērslis, un demokrātisku spēkratu īpašniekiem plāvā vienmēr atrodas daudz draugu. Varbūt kāds jūtu uzplūdā četras no rīta pat sagribēs automašīnu nopirkt? Jo mazāks auto, jo mazāk vietas tas aizņem stāvvietā, ar to viegli noparkoties, un no stāvvietas atkal izkļūt ārā, turklāt FHM apskatītajam aparātam piemīt kolosāla konstruktīva priekšrocība – arverot bagāžnieku, atveras puse automašīnas, jo tā ir TIK maziņa. Tik maziņa, ka tajā tik tikko pietiek vietas, lai sēdētu, kur nu vēl gulētu. Tāpēc nākas ņemt telti un pārvākties uz telšu pilsētiņu – vai arī izvēlēties variantu Nr. 2.

Opel Tigra, 1999. gads, 1,6 litru motors, 1000 eiro

Plusi

- + minimums izdevumu. Lētāks ir tikai sabiedriskais transports vai stopošana
- + nav jāraizējas, ka kāds tumsā uzkritīs tam virsū

Minusi

- vietas pietiek tikai diviem
- šāda vecuma auto kaut kas bieži izbaidzas bez brīdinājuma

2. VARIANTS. LAIME «KŪTIŅĀ»

Volkswagen Passat Variant, 2011. gads,
2 l. dīzeļdzinējs, 35 000 eiro

Plusi

- ✚ tik ietilpīgs, ka alu var ņemt līdzī kastēm un tik un tā paliks vieta visam citam
- ✚ var iztikt bez telts

Minusi

- ✖ telī tomēr ir ērtāk

Ir daži automašīnu modeļi, kuri vairāk tiek pārdoti universāla izskatā nekā pamatformā. «Volkswagen Passat» un «Opel Astra» ir tikai daži no tiem. «Garā pakaļā» varbūt spēkratam liek izskatīties pārāk saimnieciski un pat utilitāri,

taču tai ir miljons pielietojumu. Ja auto ir gana liels – un jaunais «Passat» tāds ir, – tad viens no tiem ir salona transformēšana gulēšanai. Uzreiz gan jāteic, ka mikroautobuss vai minivens šim nolūkam ir divreiz ērtāks, taču grūti iedomāties, ka jūs esat tik nesabiedriski, lai brauktu uz rokfestivālu ar busu divatā. «Vagons» bez problēmām un strīda ar organizatoru pārstāvjiem ļauj nakšņot stāvvietā un iztikt bez telts. No otras puses, šāds variants prasa stratēģiskas iemaņas mantu izvietošanā, turklāt tikai sēžot bagāžniekā var atskārst, cik mašīnai tomēr ir zems jumts, un kādā krāsā rādās nākamais rīts, ja neapdomīgi aizmirsāt atstāt spraudziņā pavērtu logu. Ja neaizmirsāt, pa to uzstājīgi spraucas iekšā odi, un galu galā jūs rūpīgi pārliemat, vai labāk tomēr nebūtu bijis gulēt telī, motelī vai... variantā Nr. 3.

3. VARIANTS. MĀJA UZ RITENIEM

Nicīga sprauslāšana ir galīgi nevietā. Jā, rokfestivālā galvenais ir mūzika un tusiņš, taču ņemsim vērā, ka tas viss ilgst, minimums, 48 stundas. Pavadīt tik ilgu laiku aktīvā un vertikālā stāvoklī vidusmēra cilvēks spēj, tikai lietojot ar likumu aizliegtas vielas. Turklāt agri vai vēl (parasti agri no rīta otrajā dienā) pienāk brīdis, kad gribas tikt tālāk no skatuves un ģitāru zalvē. Tusiņš pāriet *stand-by* fāzē, gatavojoties nākamajam vakaram, un tagad būtu īstais brīdis atpūsties draugu lokā, aizslienot pārējam taboram priekšā sienu. Par šo sienu ideāli kalpo dzīvojamais vagonis – tajā var gulēt ne tikai divi, bet pat četri un seši cilvēki. Uz tā jumta var lieliski sauļoties, bet apakšā pagatavot kaut ko uz īsta gāzes degļa. Glaunākajiem modeļiem ir pat duša un par to vēl lielāka vērtība – ķīmiskā tualete, kas aiztaupa kontaktu ar megalietotām publiskajām tualetēm un kauniņu zagšanos uz tuvējo mežiņu. Piekabināma motormāja gan prasa zināmas braukšanas iemaņas un reizēm pat BE kategorijas tiesības. Toties vilcēju var pēcāk atkabināt, lai aizsauktu līdz

veikalam. Ar motormāju, kas brauc pati, šis manevrs ir nesalīdzināmi grūtāks, bet pašākumā ar 20 000 cilvēku un viņu automašīnām varbūt pat neiespējams. Festotāji ar stāžu sametas pa vairākiem šādiem transportiem kopā, ierodas notikuma vietā ļoti savlaicīgi, ieņem labākās vietas malā un izveido kaut ko līdzīgu bivokam. Bivoka inventāra sarakstu, kas veidots pēc personīgās pieredzes un aptaujājot citus, varat apskatīt blakus. Atkarībā no pieejamā transporta varianta dažas pozīcijas var izsvītrot, jo, piemēram, dzīvojamā piekabē saliekamie krēsli ir pašsaprotama lieta un glabājas atsevišķā nodalījumā, kamēr «Opel Tigra» tiem vispār var nepietikt vietas. **FHM**

Fendt Topas Caravan 650, 2008. gads, 12 000 eiro

Plusi

- ✚ kamēr citi sēž plāvā, jūs sēžat divstābu dzīvoklī – un tajā pašā plāvā!
- ✚ visas ērtības un patvērumus sliktā laikā vismaz 4–6 cilvēkiem

Mīnusi

- ✖ vajadzīgs auto ar piekabes āķi
- ✖ dārgs prieks, taču var mēģināt arī trēt

NODERĪGAS LIETAS

Visādi krāmi dzīvošanai plāvā kopā ar 15 000 citu hīpaku

Telts

Guļammaisi

Spilveni

Sega

Plēve pret lietu

Čības (labāk lētas, jo tāpat pazudīs)

Kabatas lukturītis

Vismaz viena zobu birste uz abiem

Siltas drēbes

Citas siltas drēbes, ja pirmās salīst

Gumijas zābaki (ko var nobāzt visdziļākajā kaktā, jo tāpat jau nevilks)

Saliekamais nazis, ko nevienam nedrīkst aizdot, jo tad tas būs Pazudis Saliekamais Nazis

Gāzes primuss (ja nav bail)

Katliņš un vismaz viens šķivis

Piepīpējamie vadi (jo pēc muzona klausīšanās visu nakti nosēdīsies akumulators)

Futbolbumba (jo tā var iegūt jaunus draugus, kas kopumā kompensē kaut kur noklikušo bumbu)

Tualetes papīrs (ko otrās dienas vakarā var cietsirdīgi pārdot citiem par naudu)

Papīra dvieļi

Alkometers (jo svētdien visiem, kas brauc ārā, liek pūst trubiņā)

Ģitāra (ja arī neproti spēlēt, tas izskatās tik romantiski)

Trīs pudeles stipra alkohola. Ja netaisāties dzert nemaz, pietiek ar vienu

Daudz, daudz alus skārdenēs

Dzeramais ūdens 5 l uz kaku

Tabletes pret galvas, vēdera un citām sāpēm. Ja nedzerat, kas maz ticams, šo pozīciju aizstāj stiprā alkohola pudele

Kaut kas līdzīgs aptieciņai ar plākssteriem

Pretodu līdzeklis XXL iepakojumā

Auto velkamā trose

Mīļākās festivāla grupas dziesmu tekstu izdrukas, ar ko aizlīmēt mašīnas logus, kad darīsiet TO

Aizdedzināmais šķidrums

Šķiltavas

Citas šķiltavas, jo pirmās ātri pazūd

Sērkokociņi plastmasas maisiņā

Atkritumu maisi, ko uzmaukt kājās, ja trīs dienas list

Izolācijas lente, ar ko salīmēt izjukušās kedas, saplēsto telti un nejauši nolauzto spoguļi

Saliekamie krēsli, lai citiem par skaudību nav jāsež slāpājā zālē

COSMOPOLITAN

JŪLIJS 2012

11 SEKSA PADOMI

→ KAS GARANTĒS
TEV ORGASMU
VIENMĒR UN VISUR

trešais
liekais kad
draudzenei
uzrodas vīrietis

UZMANĪBU,
KAILI
VĪRIEŠI!
IZĢĒRBJAM
AERODIUM
PUIŠUS

*Selena
Gomesa*
ZVAIGZNES
VEIKSMES
NOSLĒPUMI

KRĀSAS SKAPĪ

ko tās atklāj
par tavu
raksturu

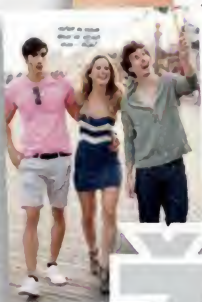
SLAIDA
UZ LĪDZENAS
VIETAS
efektīvi stilistu
ieteikumi

Festivālu vasara

KUR BRAUKT, KO VILKT,
KĀDU KOSMĒTIKU IZVĒLĒTIES

Skaistuma
CELVEDIS

SIEVIEŠU ŽURNĀLS NR.1
ISSN 1407-8194 07
1.68

Žurnāls tavai veiksmei

FHM 100 SEKSĪGĀKĀS SIEVIETES PASAULĒ

Ik gadu pasaulē tiek publicēti neskaitāmi topi, taču neviens nav tik būtisks kā šis. Jo tikai FHM 100 seksīgāko sieviešu tops ļauj noskaidrot, kura sieviete visā pasaulē ir visseksīgākā. Nē, arī šoreiz tā nav Kristena Stjuarte, kas filmā «Sniegbaltīte un mednieks» atveido Sniegbaltīti.

FHM 100 seksīgākās sievietes 2012:

100 Nellija Furtado	82 Monika Krusa	64 Mila Jovoviča	46 Britnija Spīrsa	28 Leitone Mistere
99 Olga Kuriļenko	81 Nikija Gaziana	63 Nikola Šerzingere	45 Lady Gaga	27 Lily
98 Dženuarija Džounsā	80 Skārleta Johansone	62 Keira Naitlija	44 Meldra	26 Alesandra Ambrosio
97 Elīza Dušku	79 Aisha	61 Džemma Artertone	43 Dagmāra Legante	25 Sanita Vitoliņa
96 Kristīne Miljone	78 Miša Bārtone	60 Natālija Portmane	42 Džesika Zora	24 Sammera Glava
95 Liene Brikouska	77 Liene Šomase	59 Teilore Momsena	41 Kristena Stjuarte	23 Šarlīze Terona
94 Marija Berdova	76 Džesika Bila	58 Rīsa Vīterspūna	40 Ketriņa Zeta Džonsa	22 Eva Mendesa
93 Aila Fišere	75 Elēna Peidža	57 Kīma Kardašjana	39 Kameronā Diaza	21 Žanete Skarule
92 Olivija Vailda	74 Avriļa Lavinja	56 Rihaņa	38 Teilora Svīfta	20 Šerlija Koula
91 Dženifera Lorensa	73 Lilija Alēna	55 Anna Rozīte	37 Karmēna Elektra	19 Penelope Krusa
90 Bara Rafaelli	72 Sāra Mišela Dželāra	54 Denīze Ričardsa	36 Emma Stouna	18 Dženifera Lopesa
89 Kristīna Zaharova	71 Ieva Kokoreviča	53 Dženifera Gārnere	35 Anna Lieckalniņa	17 Pīksija Lota
88 Amanda Seifrida	70 Marta Kukarane	52 Heidenā Penetjēra	34 Sofija Vergara	16 Ana Ivanoviča
87 Krista Fišere	69 Keita Blanšeta	51 Viktorija Silversteda	33 Elina Babkina	15 Šakira
86 Katrīna Boudena	68 Anna Frīla	50 Odrīja Totū	32 Linda Leen	14 Viktorija Leonardova
85 Mila Kunisa	67 Freida Pinto	49 Dīta Krūmberga	31 Nīna Dobreva	13 Andželīna Džolija
84 Anna Cine	66 Dženī May	48 Gvenā Stefani	30 Ella	12 Inga Mariņaka
83 Brūka Bērka	65 Hilarija Dafa	47 Bleika Lāvlija	29 Elīna Dolģe	11 Agnese Zeltiņa

10

Keitija Perija

Amerikāņu dziedātāja, kura kādā no savām senākajām dziesmām dzied, ka ir noskūpstījusi meiteni un viņai tas tīri labi patīcis, šogad izšķīrās no sava vīra Rasela Brenda. Kas zina – varbūt viņa tiešām noskūpstīja kādu meiteni un viņai tas ļoti iepatikās... Ja tā, ticam, ka nākamgad šajā topā Keitija būs vēl augstākā vietā.

Dženifera Enistone

Katru gadu parādās aizvien jaunas komēdijas ar Dženiferu galvenajā lomā, taču mūsu prātos viņa joprojām spītīgi mājā kā Reičela Grīna no seriāla «Draugi». Lai gan komēdijseriāls neiznāk jau daudzus gadus, jāatzīst, ka Dženifera joprojām izskatās tikpat labi kā tā ziedu laikos.

08

Beyonce

R'n'B dziedātāja Beyonce šogad kļuva par māti un jau pēc pāris mēnešiem žurnāla *Forbes* topā tika atzīta par 14. ietekmīgāko māmiņu pasaulē. Mūsu topā dziedātāja ierindojas augstāk, un arī nominācija «8. seksīgākā sieviete pasaulē», mūsaprāt, tomēr skan labāk.

09

FHM

100

SEXIEST

WOMEN IN THE WORLD 2012

07

06

Eva Longorija

Šogad Evas dzīvē notika nozīmīgs pavērsiens – seriāls «Bīstamās mājsaimnieces» TV skatītājiem atrādīja savu pēdējo sēriju. Tas nozīmē, ka latīņ-amerikāņu izcelsmes skaistule nu ir brīva no Gabrielas Solī lomas un aizvien vairāk būs redzama uz lielā ekrāna. Šogad vien Eva parādīsies veselas trīs filmās.

05

Monta Zuke

Pirms diviem gadiem Monta, kuru pirms tam iepazinām TV šovā «Latvijas princese», kļuva par šī topa uzvarētāju. Toreiz meitene savu dzīvi bija saistījusi ar futbola klubu «Skonto». Ar ko (un kuru) izskatīgā tumšmate ir aizņēmta šobrīd, godīgi sakot, mums nav ne jausmas. Vai tas nozīmē, ka pienācis laiks jaunai fotosesijai?

Santa Kristiāna Zāmuele

Pagājušā gada uzvarētāja, žurnāla «Cosmopolitan» galvenā redaktore Santa šogad seksīgāko sieviešu sarakstā noslidējusi tikai par dažām vietām uz leju. Santu redzam diendienā, tāpēc par viņas izskatu mums nav nekādu šaubu. Taču mums pamazām rodas aizdomas, ka zināma daļa FHM lasītāju ir daļā dzimuma pārstāves.

04

Diāna Kubasova

Kad pēdējoreiz žurnāla lapām bildējām Diānu, viņa vēl bija blondīne. Tagad jau kādu laiku meitene, kas sabiedrībā pazīstama kā liela suņu mīlētāja, ir kļuvusi par tumšmati. Tas nozīmē – lai iekļūtu seksīgāko sieviešu top 10, nav svarīgi, vai esi blondīne vai brunete.

03

Megana Foksa

Kopš «Transformeru» sērijās vairs nav redzama seksīgā Megana, robotu filma kļuvusi krietni nebaudāmāka. Tomēr, ja filma izskatīguma ziņā patiešām daudz ir zaudējusi, to nepavisam nevaram teikt par šo skaistuli.

Džesika Alba

Amerikāņu aktrise pēdējā laikā vairāk aizņēmta ar bērnu audzināšanu un piedalīšanos labdarības pasākumos, nevis ar to, kas mums patiktu vairāk – filmēšanos jaunās lentēs. Taču viņas pielūdzēji var priecāties, jo pavisam nesen parādījās asiņainās filmas «Mačete» turpinājuma pirmās fotogrāfijas. Un tajās bija redzama arī Džesika.

02

UZVARĒTĀJA

01 **Simona Kubasova**

TEKSTS: ARTIS KAMALS

FOTO: ANDREJS LOSEVIČS (WWW.OSY.LV)

STILS, GRIMS UN MATU SAKARTOJUMS: KRISTĪNE AUGSTMAWE (WWW.OSY.LV)

VIDE: ROLLS-ROYCE GHOST – VIFCAR AUTO NOMA (WWW.VIFCAR.LV)

APĢĒRBI UN APAVI: MODES UN INTERJERA CENTRS PODIUM (WWW.PODIUM.LV)

Kad vēl nebijām Simonu satikuši klātienē, pirmā lieta, kas, par viņu domājot, mums nāca prātā, bija uguns. Protams, ja neskaita tās daudzās lietas, par kurām publiski neviens neraksta. Pirms pāris gadiem izskatīgā meitene piedalījās televīzijas šovā «Latvijas princese» un kā savu talantu rādīja uguns spļaušanu. Tas izklausās pietiekami nopietni, lai rastos priekšstats, ka arī pats uguns spļāvējs ir visai nopietns cilvēks. Sēžot «Galleria Riga» terasē, kur bijām sarunājuši interviju, protams, nelolojām ilūzijas, ka Simona ieradīsies, spļaujot ugunis. Taču no cilvēka, kas to prot darīt, var sagaidīt dažādus pārsteigumus. Un tad tas notika – Simona ieradās, gērbusies garā, baltā kleitā, tik smaidīga, ka jau tā saulainā diena mums uzreiz likās vēl patīkamāka. Pavisam izdevusies tā mums šķita brīdī, kad sasveicinoties meitene mūs nobučoja uz abiem vaigiem. (Šo ieradumu no Simonas varētu aizņemt visas izskatīgās meitenes.) Pēc tam viņa nosaka, ka esot pieradusi būt intervētājās, nevis intervējamās lomā. Simona kādu laiku esot strādājusi dažādos medijos, un viena no viņas mīļākajām nodarbēm esot intervēšana. Un arī rakstīšana. Ar to arī sākam. ▶▶▶

Ko tu raksti?

Mans sapnis ir uzrakstīt grāmatu. Strādāju pat pie divām. Viena būs novele, pie kuras gan darbs šobrīd ir apstājies. Pašlaik rakstu savas ģimenes dzīvesstāstus; laiks iet uz priekšu, tāpēc negribu, lai ģimenes notikumi tiktu aizmirsti. Mums ir visai interesants dzīvesstāsts, jo mana vecmāte ir baltkrieviete, un tas, kā viņa nokļuva līdz Latvijai, vien ir interesanti. Biju aizņemta, rakstot bakalaura darbu, tāpēc kādu brīdi grāmatas rakstīšanai biju paņēmusi pauzi. Tagad gan man ir neliela bohēma. Pagājušonedēļ viss sanāca kopā: pabeidzu augstskolu, uzvarēju FHM konkursā un vēl man bija divdesmit pirmā dzimšanas diena. Atzišana par FHM 100 pasaules seksīgāko sieviešu balsojuma uzvarētāju bija kā dāvana dzimšanas dienā. Manuprāt, šis ir liels atspēriena punkts nākotnei, lai uzsāktu kaut ko jaunu – izietu lielajā dzīvē.

Pagājušonedēļ viss sanāca kopā: pabeidzu augstskolu, uzvarēju FHM konkursā un vēl man bija divdesmit pirmā dzimšanas diena.

Pabeidzi skolu; tālāk turpināsi strādāt par žurnālisti?

Ar žurnālistiku mazliet paspēlējos, nu man pietiek. Tagad jāiet tālāk, jāpievēršas kaut kam nopietnākam. Jau no bērnības strādāju arī ģimenes uzņēmumā, tagad tam domāju atdot sevi pilnībā. Mūsu ģimenei pieder vairāk nekā 40 zooveikali, tagad tam pievērsīšos vairāk.

Savu bakalaura darbu gan tu rakstīji par hipsteriem. Kāpēc tāda izvēle?

Tāpēc, ka bakalaura darbs parasti visiem asociējas ar kaut ko nopietnu. Man gribējās, lai man ir interesanti pašai. Es pati gan neesmu hipsters, bet man patīk viņu radošums un pozitīvais skatījums.

Tātad tu esi hipsteru eksperte; paskaidro mums, ko īsti šis vārds nozīmē?

Hipsters ir radošs cilvēks, Latvijā gan vairāk skatās uz viņu ārējo izskatu un patērētajām lietām.

Uz šaurajām biksēm un neiztrūkstošo kafijas glāzīti rokās?

Jā, arī uz krāsaino apģērbu. Hipsteri ir inovatīvi, Latvijā viņi ir ieviesuši baristas kultūru, viņi iet uz veselīgu dzīvesveidu, apmeklē tādas vietas kā «Piens». Vēl viņi noteikti brauc ar fiksiti un nēsā lielās saulesbrilles. Un noteikti viņiem ir «iPhone».

Tev pašai patīk vīrieši, kuri ir hipsteri?

Nē, noteikti nē. Protams, galvenais, lai cilvēks ir labs, bet kopumā hipstera tēls man nepatīk. Hipsteri parasti ir tievi; smejas, ka viņi sverot vienu instagramu [*foto apstrādes un izvietojanas aplikācija – red*]. Nē, man nepatīk. Man vairāk patīk cilvēki, kuri zina, ko grib, un kuriem ir konkrēti mērķi.

Un tādi, kas nav tievi?

[*Smejas*] Nē, tas nav svarīgi, protams! To neraksti! Man patīk cilvēki ar mērķiem, bet hipsteri vairāk ir brīvdomātāji. Man patīk vīrieši, kuri zina, ko grib, un spēj parūpēties par sievieti sev blakus, nevis dzīvojas pa kafijas tirgotavām.

Kāds viņš izskatās vizuāli?

Man vīrieša izskats nekad nav bijis ļoti nozīmīgs. Protams, mani vienmēr piesaistījuši

sportiski vīrieši. Tāpat man patīk, ja viņš lieto veselīgu uzturu. Bet viņam nav jābūt sportistam. Neesmu kritusi uz sportistiem.

Atceros, kad piedalījies televīzijas šovā «Latvijas princese», kā savu talantu rādīji uguns splaušanu. Kādreiz aiz neko darīt ar to vēl nodarbojies?

Ikdienā to nedaru gan. Toreiz man tas likās interesanti, jo, kad dzīvoju Austrālijā, tur bija attīstīta ielas kultūra, tur arī to iemācījies, jo ne katra meitene ies un pūtīs uguni. Citas meitenes šovā taisīja, piemēram, ēst. Es arī protu kaut ko garšīgu pagatavot, varbūt nevaru dziedāt kā operdziedātāja vai negleznoju kā Leonardo da Vinči, bet man gribējās parādīt kaut ko oriģinālu. Domāju, ka televīzijā tas izskatījās diezgan labi.

Vīrieši, lai atstātu uz meiteni iespaidu, bieži izmanto kādu savu talantu, piemēram, ģitāras spēlēšanu. Tu esi kādreiz savu uguns pūšanas mākslu demonstrējusi kādam vīrietim? Šādu randiņu puisis noteikti nespētu aizmirst.

Nē, nē, ikdienā to nekad neesmu darījusi. Iemācījies Austrālijā, vienreiz izpūtu Latvijā – TV šovam, tas arī viss. Bārbekjū laikā ar uguns splaušanu nenodarbojos.

Abas ar mūsu esat ļoti izskatīgas. Nav gadījies tā, ka nevarat savā starpā sadalīt kādu džeku?

Mums ar mūsu nav līdzīgas gaumes, tādēļ nekad neesam strīdējušās par vīriešiem. Ir bijis tikai tā, ka puisim iepatikas viena māsa, un tad, kad viņš saprot, ka ar viņu nekas nebūs, viņš aiziet pie otras māsas. Uzreiz saprotams, ka nekas tālāk nebūs. Mēs ar mūsu tomēr esam labākās draudzenes, ja

man kāds iepatikas, viņa uzreiz to zina. Mēs nekad nemēģināsim sākt draudzēties ar vienu puisi.

Meitenēm patīk dažādi pārsteigumi, vīriešu pienākums ir pārsteigumus radīt. Esi kādreiz piedzīvojusi kādu pārsteigumu, ko nespēj aizmirst?

Spilgtākais gadījums, kas man bijis, notika šai ziemā. Draugs mani aizveda ceļojumā. Pēdējā vakarā viņš mani uzaicināja uz vakariņām. Restorānam, kur vakariņas bija paredzētas, pagājām garām. Turpat netālu sākās pludmale, un tur bija izlikts sarkanais paklājs, svecītes, sagaidīja divi oficianti un tālāk arī bija uzklāts galdiņš tikai mums diviem. Visapkārt svecītes, galdiņš pludmalē – tas bija ļoti romantiski. Bieži vien svarīgas nav mantiskās lietas, bet tieši tas, ka viņš ir padomājis, lai ir mīļi un romantiski. Forši, ja cilvēks ir pielicis izdomu. Tas bija jaukāka, ko kāds ir izdarījis.

Tev patīk, ja tevi palutina?

Kurai sievietei tad nepatīk, ja viņu palutina? Man ļoti patīk, ja mani lutina.

Zinu, ka esi piedalījies starptautiskos skaistumkonkursos. Kā tev tur ir veicies?

Pagājušogad piedalījies «Miss Intercontinental» konkursā, kas ir viens no lielākajiem un prestižākajiem šāda veida konkursiem pasaulē. Konkurss norisinājās Spānijā, un tajā, ja nemaldos, piedalījās meitenes no 70 valstīm. Konkurss norisinājās gandrīz mēnesi. Diemžēl neieguvu nekādu vietu. Parasti skaistumkonkursos finālā tiek 12 labākās meitenes. Šeit viņi izdomāja, ka finālā no katra kontinenta jābūt trim meitenēm. No Āfrikas, piemēram, bija atbraukušas tikai četras meitenes, līdz ar to tikai viena netika. No Eiropas, šķiet, bija 17 meitenes. Ja nebūtu mainīti noteikumi, domāju, ka tiktu top 12. Bet es tur nepiedalījos, lai par katru cenu uzvarētu. Šādi konkursi ir liela dzīvesskola, jo daudz var mācīties kaut vai no pārējām meitenēm. Domāju, ka šādi noteikti paceltu savu pašapziņu. Tas būtu svarīgi katrai meitenei.

Lai arī varbūt draudzīgas, visas meitenes tomēr ir konkurentes. Nekaunīgākās droši vien mēģina citām kaut kā ieriebt?

Tas ir ļoti atkarīgs no konkursa. Mani viena meitene pagrūda uz kāpnēm. Parasti nekaunīgākās ir latīņamerikānietes, jo viņas jau no bērnības ir skolotas, lai varētu uzvarēt skaistumkonkursos. Pēc konkursiem ģērbtuvēs bieži vērojamas histērijas. Daudzām meitenēm skaistumkonkursi ir visa dzīve. Ja viņa neuzvar nevienā konkursā no kādiem trijiem, viņa jūtas norakstīta. Jo tas ir veids, kā viņas izklūst no nabadzības, tiek prom no savas valsts. Pie mums skaistumkonkursi nav tik attīstīti.

Tāpēc jūs ar mūsu nolēmāt rīkot savu?

Jā, mēs rīkojam konkursu «Miss Ogre». Kad es aizbraucu uz «Miss Intercontinental» konkursu, es nebiju tam sagatavota. Vienīgais, kas mani sagatavoja, bija māsa. Latvijā ir ļoti daudz skaistu un seksīgu meiteņu, kuras pasaulē varētu iegūt labas vietas, bet, lai tas varētu notikt, viņām ir vajadzīga apmācība. Tāpēc mēs ar mūsu vēlamies attīstīt skaistumkonkursus arī Latvijā. Tā ir mūsu aizraušana.

Tāpat kā filmēšanās reklāmās? Lasīju internetā virsrakstu – «Māsa Kubasovas Kiprā reklamē šņabi».

Tas bija «Fashion TV» klipīšs, dzeltenajai presei jau patīk šādi virsraksti. Tā nebija degvīna reklāma, lai gan tas tur parādījās. Līdzīgi kā «UgunsGrēkā» parādās dažādu produktu reklāmas.

Kurš ir tavs iecienītākais dzēriens?

Man garšo tie dzērieni, kuru sastāvā ir mango. Mango mohito, mango daikiri, bezalkoholiskie mango dzērieni...

Tu daudz ceļo. Kura ir foršākā vieta, kur esi bijusi?

Kamēr esmu vēl jauna, gribu piedzīvot pēc iespējas vairāk, tāpēc arī daudz ceļoju. Mīļākā vieta man laikam vienmēr būs Austrālija. Tur ir ļoti skaista daba, lietusmeži, ūdens.

Un patiešām nekur nav skaistāku meiteņu kā Latvijā?

Pavisam noteikti. Latīņamerikānietes arī ir skaistas, bet viņām ir cita veida skaistums. Tā, protams, ir gaumes lieta, bet latviešu meitenes noteikti ir tās, kas izceļas. Latviešu, aizbraucot uz Spāniju vai Vāciju, noteikti izcelties un spīdēs uz citu meiteņu fona.

Bet latviešu vīrieši?

Latviešu vīrieši ir labi sirdī... [Smejas]

Vīriešiem izskats tomēr nav svarīgākais, svarīgāks ir intelekts.

Kas tevi visvairāk tracina vīriešos?

Galvenais, lai viņš rūpējas par cilvēkiem, kas ir viņam blakus.

Latvijas FHM lasītāji tevi atzinuši par seksīgāko sievieti pasaulē. Tu pati apzinies savu skaistumu?

Jā, es to apzinos. Katrai sievietei vajag kādu pamudinājumu, lai viņa to apzinātos. Un tas noteikti nāk no cilvēka, kas viņai ir blakus. Mans vīrietis man ne tikai katru dienu, bet pat katru stundu liek justies skaistai un seksīgai. Tas dod pašapziņu, tāpēc arī tāda jūtos.

Kādreiz esi savu izskatu izmantojusi savā labā?

Varbūt kādreiz ar policistiem uz ceļa... Kāpēc neizmantoj dabas doto? Droši vien šādi gadījumi ir bijuši vēl. Sievietēm ir dažas viltības.

Ja tu veidotu 100 seksīgāko sieviešu topu, kura sieviete būtu uzvarētāja tavā sarakstā?

Diāna Kubasova! Pirmajā vietā noteikti būtu mana māsa. Otrajā vietā lieku Amandu Seifridu. Viņa ir dabiski skaista, un viņai piemīt harisma. Seksīgs nav tikai izskats, bet arī izturēšanās, noslēpumainība. Viņai tas viss pieder, plus vēl lielās acis un lūpas. Jā, seksīga sieviete ir sieviete ar noslēpumu. **FHM**

CILVĒKS

Useins Bolts

ZIBENS

Useins Bolts ir viena no sporta pasaules lielākajām zvaigznēm. Pavisam iespējams, ka augusta vidū par jamaikiešu sporta zvaigzni runās vēl vairāk, jo viņa kontā būs vēl kāds pasaules rekords un vēl vismaz pāritis zelta medaļu. Lai atlētu, ko mēdz dēvēt arī par Zibeni, uzrunātu klātienē, FHM Neilgi pirms olimpiskajām spēlēm devās uz Kingstonu Jamaikā.

TEKSTS: DAN JUDE
FOTO: ADAM HINTON

Pirmā lieta, kas krīt acīs, satiekot Useinu Boltu – viņš ir ļoti lēnīgs. Viņš kustas lēni kā milzīgs ledājs un soļo smagi kā pārguris ēzēlis. Katra viņa kustība ir mierīga, nesteidzīga un gausa. Šādi viņš sasien savas kurpju auklas, tikpat nesteidzīgi notiesā arī pusdienas – zirņus un rīsus. Tādēļ liekas gluži vai neticami, ka Useins Bolts ir ātrākais cilvēks, kāds jebkad dzīvojis uz mūsu planētas.

100 metru sprinta distanci Useins Bolts spēj noskriet 9,58 sekundēs. Turklāt iepriekšējo rekordu viņš nepārsniedza tikai simboliski vien. Ņemot vērā dabisko sportistu evolūciju, viņš citiem priekšā ir gadu desmitus vai pat simtus. Kamēr stadionā neparādījās Bolts, iepriekšējie rekordi parasti tika pārspēti ik pēc pāris gadiem un tikai par dažām milisekundēm, kamēr Bolts savu tuvāko sekotāju apsteidza par 16 milisekundēm. Viņa labākais rezultāts 200 metru sprinta distancē ir vēl iespaidīgāks – ar laiku 19,19 sekundes viņš iepriekšējo rekordu, ko 1996. gadā bija uzstādījis Maikls Džonsons, apsteidza par veselām

13 sekundēs simtdaļām. Bolts nav vienkārši ātrs sprinteris, viņš ir kas vairāk – supercilvēks. Nevienš cits pasaulē nespēj paskriet tik ātri, cik viņš. Pat ja neesi vieglatlētikas fanātiķis, vērot viņa skrējieni pa stadiona celiņu ir gandrīz kā noraudzīties, kā kosmosā tiek palaista rakete – no vienas puses liekas, ka tas nav iespējams, bet tas tomēr notiek. Pateicoties supercilvēka ātrumam, Bolts spēj iekrāt piecas pasaules čempionātu zelta medaļas un trīs zelta medaļas no Pekinas olimpiskajām spēlēm. Pēdējo klāstu viņš pavisam noteikti gribēs papildināt Londonā. Ja runājam par sprintu, viss, kam Bolts pieskaras, pārvēršas zeltā. Gluži kā karalis Mids no sengrieķu mitoloģijas. Bet 12.15 pēc Jamaikas laika pie Boba Mārlija muzeja Kingstonā, kur esam ieradusies satikt daudz apbrīnoto sportistu, Bolts nepavisam neatgādina sprinteri. Pat mašīna, ar kuru viņš ierodas, pie mums pieripo ļoti nesteidzīgi. Kad viņš izkāpj no sava ar tumšiem logiem aprikotā spēkrata, grūti noticēt,

ka šis apātiskais un vienalīdzīgais 195 cm garais milzis ir tas pats cilvēks, kurš sarāva gabalos iepriekšējo 100 metru sprinta rekordu tik pārlicinošu, ka sākt priecāties par uzvaru varēja jau labu brīdi pirms finiša līnijas sasniegšanas. «Es patiešām esmu lēnīgs,» nesteidzīgā manierē viņš nosaka ar sāju smaidu sejā. «Es cenšos relaksēties. Es cenšos nedarīt neko, kas varētu izraisīt stresu. Esmu slinks, tāpēc man nekur nav jāsteidzas. Cilvēki ir pārsteigti redzot, cik es visu daru lēni, lai gan esmu ātrākais cilvēks pasaulē. Iespējams, šādi es ietaupu ātrumu, lai būtu visātrākais.» Šī titula dēļ Useins Bolts tagad ir bagāts un slavens, par ko agrāk pat nespēja sapņot. Viņš piedzima 1986. gadā Jamaikas pilsētiņā Trelavnī tirgotāju ģimenē, bet tagad viņš var nopirkt visu, ko vien vēlas – un tieši to arī dara. Kad Useins sadauzīja savu «BMW M3», viņš vienkārši aizgāja uz autosalonu un nopirka vietā jaunu. Tomēr atšķirībā no citiem sportistiem, kuri ātri kļuvuši bagāti, viņš ar naudu neplātās un to neuzskata par kaut ko pašsaprotamu. «Es

smagi strādāju un tikai tāpēc varu pirkt jaukas lietas,» viņš stāsta.

«Man patīk dabūt to, ko es vēlos, jo, lai to iegūtu, es smagi strādāju. Ja es vēlos jaunu mašīnu, es to nopērku. Un es to varu nopirkt tikai tāpēc, ka, lai to varētu atļauties, esmu grūti strādājis.»

Par viņu regulāri raksta prese, viņam pieder pasaules rekordi, milzu slava, viņš slēdz jaunus reklāmas līgumus, viņš ir miljonārs, kurš var atļauties teju visu. Par spīti tam visam, Useins Bolts joprojām ir vienkāršs cilvēks, kuram patīk vienkāršas lietas. Viņam patīk videospēles, futbols un mājās gatavots ēdiens («Call of Duty», Mančesteras «United» un cūkgaļa). Salīdzinot ar citām izlutinātām zvaigznēm, tas šķiet gluži neticami. Bet kā viņš jūtas, būdams viens no visu laiku veiksmīgākajiem sportistiem, tai pašā laikā palikdams gluži parasts puisis no Jamaikas? «Tas ir neticami. Kad biju mazs, vēlējos kļūt par olimpisko čempionu. Bet es nekad nevarēju iedomāties, ka būšu tik veiksmīgs un slavens.» ▶▶▶

Man patīk
dabūt to, ko
es vēlos, jo,
lai to iegūtu,
es smagi
strādāju.
Ja es vēlos
jaunu
mašīnu,
esto
nopērku.

Kā tu pats skaties uz saviem panākumiem?

Dažkārt tas ir prātam neapmierams, bet labi, ka vecāki mani izaudzina kā ļoti pieņemtu puisi. Vecāki iemācīja vienmēr priecāties par to, ko daru, un nekad neļaut panākumiem sakāpt galvā. Viņi iemācīja būt tādām, kāds vienmēr esmu bijis, – arī tad, ja gūstu lielus panākumus.

Dažu iepriekšējo gadu laikā tu esi sapelnījis milzum daudz naudas. Kā tu to tērē?

Mašīnās. Es pērku ļoti daudz mašīnu.

Kura ir tava favorīte?

«Nissan GT Skyline». Arī jaunais «BMW M3» kabriolets. Un «Shelby Mustang GT500» – mašīna, kuru kā pēdējo gribēja nozagt filmā «Nozust 60 sekundēs».

Neskaitot aizraušanos ar mašīnām, ko vēl dari brīvajā laikā?

Neko! Skatos televīziju, galvenokārt basketbolu un futbolu. Man ļoti patīk futbols – esmu Mančesteras «United» fans.

Neesi domājis, ka pats varētu būt futbolists?

Domāju, ka varētu būt. Kad biju jaunāks, bieži spēlēju futbolu un kriketu. Arī tagad dažkārt uzspēlēju, bet ne tad, ja tuvojas sacensības.

Ja tas būtu iespējams, tu mainītu skriešanu pret iespēju būt Mančesteras «United» uzbrucējam?

Pavisam noteikti! Protams, tikai pēc olimpiskajām spēlēm.

Esi labs vēl kādā sporta veidā?

Es sāku ar kriketu, biju liels šī sporta veida fans. Skolas kriketa treneris bija tas, kurš atklāja, ka esmu ļoti ātrs. Bija sporta diena, un viņš man ieteica pamēģināt paskriet. Tā arī darīju, un veicās ļoti labi.

Kad saprati, ka esi īpašs?

Šķiet, tas bija 15 gadu vecumā; daudzi teica, ka man esot talants un, ja es pie tā strādāšot, varot tālu tikt. Tad arī mani sāka mudināt citīgi trenēties.

Kā tev pašam šķiet, cik daudz tavu panākumu pamatā ir talants un cik daudz – smagie treniņi?

Grūti teikt. Tas varētu būt 50 pret 50. Arī smagie treniņi noteikti ir atmaksājušies.

Karjeras laikā esi guvis nozīmīgus sasniegumus. Kas tev pašam šķiet nozīmīgākais karjeras panākums?

Manas dzīves lielākais notikums ir pasaules junioru čempionāts Jamaikā 2002. gadā. Šīs sacensības padarīja mani par to, kas esmu šobrīd. Iespējams, tieši tāpēc, ka šīs sacensības notika mājas stadionā.

Tagad, kad esi pasaules mēroga zvaigzne, tavi draugi ir tie paši, kas bērnībā?

Jā, daži vēl no skolas laikiem, daži treniņu partneri. Satiekamies joprojām.

Varbūt tev beidzot vajag draudzeni-popzvaigzni?

Jamaikā nav nevienas popzvaigznes!

Rihanna taču dzīvo visai tuvu!

Jā, tas būtu forši. Tas būtu ļoti forši!

Kā ģērbies, lai savaldzinātu sievietes?

Vienmēr cenšos būt vienkāršs. T krekli, ko valkāju, parasti ir vienkārši, balti. Esmu vienkāršs puisis, neesmu ekstravagants. Tikai tad, ja ir kāds lielāks pasākums, cenšos apģērbties pēc iespējas smalkāk.

Ko tu velc svinīgu ceremoniju laikā?

Man nepatīk dārglietas, bet man patīk uzkrītošs apģērbs, piemēram, «Gucci». Ja reiz jāsalīdzina, man patīk Deivida Bekhema stils.

Cerams, ka pēc olimpiskajām spēlēm tev būs iespējas apmeklēt daudzus svinīgos pasākumus! Kā tev šķiet, cik ātri tu varētu noskriet Londonas olimpiskajās spēlēs?

Es nezinu, bet ceru, ka varēšu pārspēt kādu no saviem iepriekšējiem rekordi. Tagad cenšos pie tā strādāt, tam jāvelta smags darbs un koncentrēšanās.

Ja viss notiks tā, kā tam jānotiek, cik ātri tu varētu noskriet 100 metru distanci?

Es nezinu – godīgi. Ja viss izdosies, iespējams, varētu noskriet 9,4 sekundēs.

Tici, ka tavus rekordus pārsniegs tavas dzīves laikā?

Es ceru, ka nē. Saka, ka labi atlēti piedzimstot apmēram reizi desmit gados. Cerams, ka nākamais, kas piedzims, nenodarbosies ar skriešanu.

Jamaika regulāri izceļas ar labiem sprinteriem. Kāpēc tā ir?

Skriešana šeit ir ļoti populāra. Var redzēt, ka jaunieši piedalās sacensībās un uzvara viņiem ir goda lieta. Treneri meklē jaunus talantus, tāpēc ik pa laikam uzrodas kāda jauna zvaigzne. Mūsdienās ātri skrien ļoti daudzi, tādēļ arī Jamaikai ir daudz labu sportistu.

Kad izjūti vislielāko pacilājumu? Šķērsojot finiša līniju?

Nē, tas parasti notiek pirms skriešanas. Brīdī, kad izeju stadionā, kad uz mani skatās pūlis, kad organizatori paziņo manu vārdu. Šo brīdi es gaidu vienmēr.

Pirms starta esi nervozs?

Dažreiz. Tas ir atkarīgs no sagaidīšanas. Piemēram, pasaules čempionātā, kad iznācu uz 200 metru skrējieni, tur bija daudz bērnu. Man tas likās forši. Tāpēc šo brīdi atcerēšos vienmēr. ►►►

Tā tad skatītāji tev ir nozīmīgi?

Jā, noteikti! Es taču uzstājos skatītājiem. Nav tā, ka es gribu tikai iziet stadionā un noskriet savu skrējieni. Es gribu, lai skatītāji pēc iespējas vairāk var izbaudīt sacensības.

Kas notiek tavā galvā īsu brīdi pirms starta signāla?

Galvenais, par ko šajā brīdī domāju, ir startēšana īstajā laikā. Tā man parasti startā ir lielākā problēma. Ja ar to viss ir kārtībā, jūtos ļoti komfortabli.

Un par ko domā skriešanas laikā?

Visvairāk cenšos koncentrēties uz pašu starta sākumu un skrējiena pirmo daļu. Skrējiena otrā daļa notiek dabiski.

Pēc Pekinas olimpiskajām spēlēm tevi kritizēja par to, ka sāki svinēt uzvaru, vēl pirms biji sasniedzis 100 metru sprinta distances finišu.

Tā bija iedomība?

Man tā bija tikai un vienīgi laime. Biju priecīgs, ka biju iekļuvis finālā. Priecājos aiz laimes.

Nebaidies no traumām? Viena kļūda – un Londonas olimpiskās spēles varētu aiziet gar degunu.

Uz dzīvi jāskatās tā, kāda tā ir: viss notiek tad, kad tam jānotiek, un tu tur neko nevari padarīt. Protams, ir zināmas lietas, no kurām tu pats vari izvairīties, bet ja nolems, ka tev jāizmežģi potīte, tad tas ir nolems, un viss. Es arī tagad varētu paslīdēt un samežģīt kāju. Tāpēc es par to nedomāju un cenšos dzīvot mierīgi.

Ko esi ieplānojis darīt pēc vieglatlētikas?

Es vēlētos ceļot.

Zini jau konkrētas vietas, kuras apmeklēsi?

Vienalga, ko. Es gribētu vienkārši izvēlēties kādu vietu un uz turieni aizbraukt. Arī tagad sanāk daudz ceļot, jo man ir daudz jātrenējas, taču nekad neatliek laika valstis, kurās esmu, apskatīt. Iespējams, kad beigšu sportista karjeru, būšu pabijis tik daudz vietās, ka kaut ko jaunu būs grūti atrast. Cerams, ka līdz karjeras beigām man jau būs pastāvīga draudzene un varbūt arī pāris bērnu.

Neesi domājis, ka pēc karjeras beigām varētu kļūt par treneri?

Nē, par treneri nevēlos kļūt pavisam noteikti. Ceru, ka man piederēs pāris biznesi, kāds restorāns vai kas tamlīdzīgs. Gribu, lai man būtu kas tāds, no kā rastos nauda, bet es pats varētu sēdēt un pamazām uzbaroties. Labi, es negribu būt resns, bet gribu slinkot. Zinu, ka neko daudz darīt negribēšu. Vieglatlētika ir grūta nodarbe, tāpēc, manuprāt, pēc karjeras beigām sportistiem nevajadzētu neko daudz darīt. Tikai atpūsties, ceļot un izbaudīt to, kā dēļ esi smagi strādājis. **FHM**

Trenējies kā Bolts

Trīs likumi, pēc kuriem es dzīvoju

Ja vēlies kaut ko sasniegt, tev ir smagi jāstrādā

«Es trenējos sešas reizes nedēļā. Pusotru stundu dienā darbojos trenāžieru zālē, divas līdz trīs stundas trenēju ķermeni un trīsreiz nedēļā pa stundai veltu fitnesa treniņiem. Ja neizvadīsi daudz stundu treniņos, neko nerasnēsi.»

Ēd veselīgi (lielākoties)

«Agrāk ļoti bieži ēdu neveselīgu pārtiku. Pekinas olimpisko spēļu laikā nevēlējos ēst ķīniešu ēdienu, jo man tas likās mazliet jocīgs. Tajā laikā pieturējos pie eļļā ceptiem vistas gabaliņiem. Tagad cenšos ēst veselīgāk, ieturēt speciālas diētas. Ēdu daudz kartupeļu un gaļu – pārsvarā vistu, aknas, zivis, bet visvairāk cūkgaļu. Man garšo cepti ēdieni, bet uzturā es lietoju arī daudz augļu un vitamīnu.»

Stiepies, stiepies, stiepies

«Gan pirms, gan pēc skriešanas ļoti svarīgi ir izstaipties. Man ir speciāls fizioterapeits, kurš man palīdz izstaipties. Pirms katra skrējiena es vismaz 40 minūtes iesildos.»

Bolta stiepšanās treniņš

Paceles cīpslu muskuļi

«Kāju cīpslu muskuļu savainojumi skrējēju vidū ir ļoti izplatīti. Arī man tie bija liela problēma 2004./2005. gada sezonā. Tā kā paceles cīpslu muskuļu savainojumi parasti rodas muguras dēļ, daudz trenēju muguru. Šis ir ļoti vienkāršs, bet nozīmīgs stiepšanās vingrojums.»

Rumpis

«Šis ir lokanības treniņš. 35–40 sekundes taisni jātur ķermenis. Šis ir ļoti grūts treniņš, es to varētu izpildīt, iespējams, minūti, bet es pat negribu mēģināt. Vai es to varētu izpildīt desmit minūtes? Nekādā gadījumā.»

Mugura

«Šo vingrinājumu sauc arī par Supermenu, un tas ir ļoti labs mugurai. Roku un tai pretējo kāju, satverot ar otru roku, pacel uz augšu. Šādi nostiprinās mugura, kas ir ļoti svarīgi, lai izvairītos no kāju muskuļu traumām. Šo vingrinājumu izpildu 30 minūtes.»

Rokas

«Skrējējiem svarīgi ir izstaipt arī rokas, jo tās skriešanas laikā tiek izmantotas tikpat cītīgi kā kājas. Lai varētu veikt lielākos vēzienus, rokām jābūt ļoti izstaiptām.»

Cirkšnis

«Cirkšņa traumas visizplatītākās ir komandu sporta veidos, tomēr tās gadās arī sprinteriem. Cirkšņus manā vietā parasti izstaipta kāds cits.»

Cita olimpiāde

Apnīcis skatīties, kā sacenšas skrējēji, airētāji un svarcēlāji?

TEKSTS: ARTIS KAMALS, VERNERS ŠNEIDERS
FOTO: GETTY IMAGES, PUBLICITĀTES

FHM apkopoja virkni alternatīvu sporta veidu, kas mums neizprotamu iemeslu dēļ nav iekļauti olimpiskajā programmā, taču noteikti būtu to pelnījuši.

Kok-boru

Centrālāzijas valstīs bez šīs sporta spēles, kurā bez cilvēkiem piedalās arī zirgi un beigts āzis (sliktākajā gadījumā – auns) nav iedomājams neviens tautisks festivāls vai apkūlības svētki. Leģendas vēsta, ka spēlei esot vairāk nekā 1000 gadu, tās nosaukums tulkojumā nozīmē «Debeszilais vilks», taču, tā kā dzīviti savulaik visus tuvējās apkāmes vilkus iznīdēja, jau labu laiku tā lomu spēlē āzis.

Noteikumi Spēlē piedalās divas komandas, katrā ir pa trim vai četriem jātniekiem. Komandas nostājas pie saviem ieskautes laukumiem, bet beigtais āzis (liķim nocirsta galva un nagi) tiek novietots laukuma centrā. Atskanot tiesneša signālam, komandu uzdevums ir pagrabt āzi un nogādāt to līdz pretinieku komandas ieskautes laukumam. Šajā spēlē noteikumi ir gandrīz tikpat liberāli kā regbijā – atļauts pat ar pātagu

uzšaut pretinieka zirgam un, ja tiesnesis neredz, arī pašam pretiniekam, tādēļ jātnieki ir tērpušies biezās halātos. Atšķirībā no regbijā, āzi drīkst piespēlēt ne tikai atpakaļ, bet arī uz priekšu, taču, tā kā mešanai lopīnš nav īpaši parocīgs, parasti dalībnieki nodod kautķermeni no rokas rokā.

Kā trenēties Spēlētājam nepieciešamas ne tikai jāšanas iemaņas, bet arī pamatīgs fiziskais spēks. Ar vienu roku vadīt zirgu, bet otrā stiept pasmagu āzi – tas jums nav dambretes kauliņus bīdīt. Turklāt arī pretinieku komandas pārstāvji neceremonējas un ik pa brīdim var lietot kādu spēka paņēmieni.

Mūsējo izredzes Nullei līdzīgas. Pirmkārt, mums nav nekādu panākumu jāšanas sportā. Otrkārt – padzirdot runas par beigta āža mētašanu, klāt būs gan Pārtikas un veterinārais dienests, gan vides aizsargi un «grīnpiēstī», un gan arī āža autortiesību turētāji.

Olu daudzciņa

Nē, tas nav tas, ko tu padomāji. Runa ir par spēli ar vistu olām. Kaut gan to vietā droši vien ir iespējams izmantot arī piļu, zosu, tītaru un citu ne pārāk prāvu putnu olas. Iemesls, kādēļ šis sporta veids uzplaucis tieši Linkolnšīras grāfistē, nav īsti zināms, taču ticamākais izskaidrojums – kādu gadu tur bijusi milzīga olu pārprodukcija, lielveikali tās vairs nav vēlējušies ņemt preti, un zemnieki nolēmuši izklaidēties.

Noteikumi Dalībnieki vāc ieskautes punktus, piedaloties piecās sacensībās. Olas tiek mestas tālumā un mērķī, notiek stafete, kuras laikā komanda veikli mēģina pa ķēdīti padot 12 olas, tās nesasitot. Ceturtais programmas veids – olas tiek raidītas tālumā ar īpašu olu metamo automātu, kas mazliet atgādina agregātu, kas tenisistiem pamet bumbuņas. No skatītāju viedokļa interesantākā sacensību daļa ir «krievu rulete». Diviem dalībniekiem tiek izsniegti groziņi, kuros atrodas piecas novārtas un viena jēla ola. Dalībnieki pēc kārtas ņem pa vienai olai (grābstīties un taustīties pa groziņu ir aizliegts) un triec pa pretinieka pieri. Tas, pa kura gūmi notek jēla ola, ir zaudējis un no «plejofa» izstājas.

Kā trenēties Praktizēties, praktizēties un vēlreiz praktizēties. Priekšrocības, protams, būs lielo vistu fermu paligstrādniekiem, lauku saimniecībās strādājošajiem un lielveikalu krāvējiem, kuriem allaž ir iespēja vingrināt rokas, manipulējot ar olām – vismaz, kamēr priekšniecība nepamana.

Mūsējo izredzes Ar mešanu tālumā viss varētu būt OK – tur iespējams piesaistīt kādu no daudzajiem šķēpa metējiem, kurš nav izturējis iekšējo konkurenci. Bet ar precizitāti mums tā ir, kā ir, uz ko savulaik norādīja jau hokeja treneris Vasiljevs, stāstot, ko un kur dažs labs var iemest. Arī veiksmē parasti nav latviešu sabiedrotā un «ruletē» nekas labs nav gaidāms.

Tunča mešana

Ja vēlies ieraudzīt lidojošu zivi, turklāt nevis šādu tādu brētliņu, bet desmit kilogramus smagu tunci, jādodas uz Austrālijas pilsētu Portlīnkolu, kur ik gadu notiek festivāls «Tunarama» un tunča mešanas sacensības. Tāda austrāliešu versija par mūspusē tik iecienītajiem Zvejnieku svētkiem. Mači tiek rīkoti jau kopš 1961. gada.

Noteikumi Sasaldēts tuncis tiek iesiets pārdesmit centimetrus garā striķī, un dalībnieka uzdevums ir to aizlidināt pēc iespējas tālāk. Parasti tiek izmantota vesera mešanā lietotā tehnika, tādēļ kārtējā dalībnieka mēģinājuma laikā viņa konkurentiem, tiesnešiem un skatītājiem jābūt

modriem – reizēm aukla mēdz izsprukt no rokām un tuncis lido neprognozējamā virzienā, bet sektoru ierobežojošā drašu žoga šeit nav. Starp citu, vietējais rekords tunča mešanā ir 37,23 metri.

Kā trenēties Kā jau sacīts, noderīga var būt vesera mešanā izmantotā tehnika, bet tunča vietā treniņos var ņemt jebkuru iegārtu priekšmetu, kura svars sasniedz vismaz desmit kilogramus. Trenēties vēlams klajā laukā.

Mūsējo izredzes Vai esat kaut ko dzirdējuši par izcilajiem Latvijas vesera metējiem? Vai Baltijas jūrā (vai vismaz Kaņiera ezerā) dzīvo tunči? Nu, lūk – nespīd mums te nekas.

Siera ķeršana

Runā, ka Glosteras iedzīvotāji jau pirms 200 gadiem izklaidējušies, no stāvas kalna nogāzes ripinot lejup siera rituli, bet pēc tam skrienot tam pakāļ. Tagad šim sacensībām ir oficiāls statuss, tās saucas «Cooper's Hill Rolling and Wake», un mačos ik gadu piedalās pāris desmiti entuziastu. Uzvarētājs balvā, protams, saņem to pašu Glosteras siera rituli, kuru mēģinājis noķert.

Noteikumi Siera rituli uznes stāvā kalnā un paripina lejup pa nogāzi. Tajā pašā brīdī tiek dots starta signāls dalībniekiem. Teorētiski visa šī jampadrača mērķis ir noķert sieru, taču, ja ritulis neapgāžas pirmajos distancēs metros, tas ātri vien uzņem pat 100 km/h lielu ātrumu un kļūst nenotverams. Tad nu dalībniekiem atliek vien mēģināt apsteigt konkurentus un pirmajiem šķērsot finiša līniju, turklāt – nesalaužot locekļus.

Kā trenēties Sieru var iedomāties tikai virtuāli un nesties lejup pa stāvu nogāzi. Lai gan, patiesību sakot, mēs to neiesakām, jo šis sporta veids ir ārkārtīgi traumatisks. Pēc Glosteras mačiem bieži vien kāda trešdaļa dalībnieku nedēļām valstās pa slimnīcām, dziedējot lautzās rokas, kājas, ribas un citas ķermeņa daļas.

Mūsējo izredzes Sieru mēs pazīstam, taču neesam naski uz tā ķeršanu, gaidot, ka Jāņa māte pati pienesīs klāt. Turklāt mums nemaz nav tik daudz kalnu, kurus varētu izmantot treniņiem.

Fūtrestringi

Laušanās uz rokām jeb ārmrestlings visiem ir labi zināma, bet 1976. gadā Vetonas pilsētā (Anglijā) pāris vīriem, kurus vietējā krogā visi parasti nolauza un pēc tam lika izmaksāt alu, ienāca prātā, ka viņi ir diskriminēti, tādēļ viņi piedāvāja laušanos ar kāju lielajiem pirkstiem. Gadu gaitā noteikumi ir pilnveidoti, ieviestas dažādas svāra kategorijas un tiek ražoti pat īpaši spēles galdi.

Noteikumi Dalībnieki apsēžas viens otram pretī, uzliek kājas uz spēles galda, sašķējas ar iekšējiem un mēģina viens otru «nolauzt» – proti, aizvirzīt pretinieka pēdu noteiktā leņķī. Papēdim visu laiku jābūt piespiestam pie spēles laukuma, uz ko vērīgi raugās tiesneši.

Kā trenēties Visvienkāršāk tas ir biroju darbiniekiem. Darba laikā viņi paklusām var noaut apavus (pirms tam gan kājas būtu jānomazgā) un vingrināt kāju pirkstus, cenšoties ar tiem pagaldēt pārvietot dažādus pasmagus priekšmetus. To pašu var darīt arī mājās, lasot žurnālu vai skatoties televizoru. Šoferi var mēģināt automašīnas pedāļus spiest tikai ar basu kāju iekšēji – sākumā gan ieteicams patrenēties uz nomaļiem ceļiem vai vecos aerodromos.

Mūsējo izredzes Šķiet, ka šolotājiem vajadzētu būt itin labi attīstītiem kāju iekšējiem. Un ja tā, viņiem šajā sporta veidā paveras nesliktas izredzes.

Peldēšana purvā

Ja esi lasījis grāmatu par Bāskervilu suni, zināsi, ka purvu vai tīreļu britiem netrūkst, un arī tiem atrasts derīgs lietojums. Miestiņā, kas sauca Lanurtidvelsa, ik gadu notiek sacensības peldēšanā purvā. Turklāt runa ir nevis par parastu peldēšanu, bet zemūdens peldēšanu – kaut ko snorkelēšanai līdzīgu. Lai gan – ko tu purvā sasnorkelēsi...

Noteikumi Zemūdens peldētāja maska, caurulīte elpošanai un plēznas – tās ir trīs lietas, ar ko obligāti jābūt ekipētam purva peldētājam. Attiecībā uz apģērbu nekādu ierobežojumu nav. Vari būt ģērbts tikai peldbiksēs vai hidrotērpā, bet, ja liekas ērtāk, vari vilkt arī kāzu kleitu vai ūdeļādas kažoku. Dalībniekiem pa purvā izraktu grāvi, kurā ūdens, šķiet, ir mazāk nekā dubļu un dūņu, jāveic 60 metrus gara distance, galvu virs ūdens, protams, celt nedrīkst.

Kā trenēties Prasta snorkelēšana Šarmelšeihas vai Hurgadas koraļļu rifos vēlamo rezultātu nedos. Taču, ja to kombinē ar pārvietošanos pa lauku ceļiem rudenos un ziemās (turklāt četrāpus) – zināmas iemaņas varētu rasties.

Mūsējo izredzes Un kādēļ gan ne? Lielī kapitālieguldījumi šajā sporta veidā nav nepieciešami; atceroties, cik daudz ļaužu savulaik algas dienās vāļājās grāvmalēs vai pašos grāvjos, zināma ģenētiska piemērotība šim sporta veidam arī ir.

Gaisa ģitāras spēlēšana

Tā simtprocentīgi mēs neesam pārliecināti, vai šo sporta veidu vajadzētu iekļaut olimpisko spēļu programmā, jo tāpat kā daiļslidošanā, vingrošanā vai daiļlēkšanā te visu nosaka tiesnešu simpātijas un anti-pātijas, nevis metri, sekundes, kilogrami un citi objektīvi mērāmi parametri. Taču vizuāli tam nav ne vainas, par ko jau kopš 1996. gada var pārliecināties Oulu notiekošā pasaules čempionāta skatītāji.

Noteikumi Dalībnieki pa vienam kāpj uz skatuves un, skatot kādai kompozīcijai, demonstrē, kā viņi šajā konkrētajā gadījumā spē-

lētu ģitāru. Nekādas ģitāras gan nav, tā ir tikai iedomāta. Ir gan obligātā programma, kad visiem konkursantiem «jāspēlē» viens un tas pats gabals, gan izvēles, kad katrs var attēlot to mākslinieku, kas sirdij tuvāks. Oriģinālu kopēšana nav obligāta – reizēm tiesneši augstākas atzīmes dod «ģitāristam», kurš izdomājis kādu jaunu gājieni.

Kā trenēties Sakrāj pamatīgu kolekciju ar pazīstamu rokgrupu koncertu DVD un skaties tos kā futbola treneris nākamo pretinieku mačus. Ierubi «AC/DC» vai «Metallica» un plosies spoguļa priekšā, līdz paliek nelabi vai kaimiņi izsauc municipālo policiju.

Mūsējo izredzes Lieliskas, vismaz, ja ņem vērā to milzīgo «stāru» skaitu, kas piedalās dažādās akadēmijās, fabrikās un līdzīgos šovos, uzvedoties tā, it kā pāris gadus būtu aizvadījuši «The Rolling Stones» sastāvā un aizgājuši no grupas tikai tādēļ, lai ieriebtu vecajam Džegeram.

Sievu nešana

Ir trīs versijas, kādēļ Somijā radies šis sporta veids. Pirmā vēsta, ka tas attīstījies no pagānu laikos piekoptās līgavu zagšanas tradīcijas. Saskaņā ar otro, nēsājot savu kundzi uz rokām, somi izpērk vainu par iepriekšējā vakara kodienu, bet trešā vēsta, ka arī somietes ballītēs mēdz tā piesmelties, ka viņas jānes uz mājām. Lai nu kā, bet pasaules čempionāts šajā sporta veidā jau gadiem ilgi notiek Somijas pilsētā Sonkajarvi, un pēdējos sešus gadus uzvarējuši igauņi pāri.

Noteikumi Klasiskā sievu nešanas distance ir 253,5 metrus gara – jāskrien gan pa asfaltu, gan zāli, gan smiltīm, gan ūdeni. Neraugoties uz sporta veida nosaukumu, pirms sacensībām uzrādīt laulības aplieciņu nevienam neprasa – atlēts drīkst nest ne tikai sievu, bet arī draudzeni vai māsu. Vienīgais noteikums – nešļava nedrīkst svērt mazāk par 49 kilogramiem un būt jaunāka par 17 gadiem. Ar nastu ir jāapie-tas uzmanīgi – ja to nomet zemē, draud nepatīkama skaidrošanās pēc mačiem, turklāt rezultātiem tiek pievienotas 15 sekundes. Par katru nometšanas reizi!

Kā trenēties Visvienkāršākais veids – katru vakaru ved savu kundzi vai draudzeni uz krogu un pielej tā, ka pašam viņa jāstiepj mājās. Ja vēlies palielināt slodzi, ej uz krogu ar kādu miesās brangāku čomu un atkārto šo pašu operāciju. Tikai atceries: ja to darīsi pārāk bieži, tev vairs var nebūt sievas vai draudzenes, ar kuru kopā piedalīties mačos.

Mūsējo izredzes Laikam nekādas – vēsture liecina, ka sporta veidos, kurus pie ķepām piesituši igauņi, letiņiem kaut kā neiet.

Hornusens

Kāds šveiciešu zemnieks pirms daudziem gadiem no rīta pamodās un droši vien nodomāja: «Ko lai šodien tādu aizraujošu padara? Hmm, kāpēc gan nepaņemt garu un izturīgu zaru un ar to nesist pa kartupeli, lai tas lido ar ātrumu apmēram 300 km/h? Tad vēl varētu pierunāt kaimiņus, lai viņi stāv lauka otrā galā un ar lāpstām mēģina to atsist. Sanāks baigi labā sporta spēle!»

Noteikumi

Sitējs izmanto maksšķerei līdzīgu priekšmetu, atvēzējas un sit pa hornusu jeb sirseni (gumijas bumbiņa, kas lidojot skan līdzīgi kā sirsenis). Lauka otrā galā stāv pretinieku komanda, kuras uzdevums ir ar sniega lāpstām līdzīgu sporta inventāru bumbi-

ņu atsist, tādējādi tiekot pie punktiem. Punkti tiek piešķirti arī tad, ja lielā ātrumā lidojošo gumijas gabalu sportists atsit ar galvu vai citu ķermeņa daļu.

Kā trenēties Sitiena trenēšanai noteikti noderēs hokeja vai golfa iemaņas. Sitiena atvairīšanā un lēcienā pēc sistās bumbiņas priekšrocības varētu būt tiem, kas kādreiz spēlējuši beisbolu.

Mūsējo izredzes Nemot vērā, ka sporta veids populārs ir tikai Šveicē, mūsējo izredzes ciņā par medaļām varētu būt gana lielas. Ja par sitēju pieteiktos Sandis Ozoliņš vai Aleksandrs Kerčs, bet ķērējos būtu Artūrs Irbe, runa varētu būt pat par zelta medaļām...

Šaha bokss

Lai cik dīvaini liktos, šis sporta veids visā pasaulē kļūst aizvien populārāks. Kā jau nosaukums saka priekšā – šaha boksa dalībniekiem jāspēlē šahs un ik pa laikam arī jācenšas pretiniekam iesist pa purnu.

Noteikumi Pretinieki sacenšas 11 raundos. Mačs sākas ar četru minūšu šaha partiju uz ātrumu, bet turpinās ar trīs minūšu garu ciņā ringā. Pēc tam atkal šahs. Starp šaha spēli un boksu ir vienu minūti gara pauze. Uzvar tas, kurš uzvar šaha partiju vai nokautē pretinieku.

Kā trenēties Līdzvērtīga nozīme jāpievērš abām sporta veida daļām, jo labākie šaha boksa sportisti ne tikai labi boksējas, bet arī ļoti labi spēlē šahu. Tātad, pat ja esi labs bokseris, viegli vari zaudēt jau pirmajās mača minūtēs, līdz boksam nemaz netiekot – pretinieks vēl pirms tam tev pieteiks šahu un matu. Turklāt šaha spēles laikā dalībniekiem uz ausīm ir austiņas, lai tie nevarētu sadzirdēt padomus no zāles.

Mūsējo izredzes Necīgas, ja vien neesam palaiduši garām, ka Latvijā ir kāds izteikti agresīvs šaha spēlētājs.

Bārdas un ūsu audzēšana

Šajā sporta veidā noteicošais nav fizisks spēks vai veiklība, visu nosaka ģenētika. Labākos rezultātus var sasniegt tie, kurus kaut kādā ziņā ir apveltījusi daba. Vai arī tieši otrādi. Bārdas un ūsu audzēšanas čempionāti notiek jau kopš 70. gadiem, un ar lielākajiem panākumiem parasti var lepoties Vācijas bārdas un ūsu audzēšanas izlase.

Interneta laikmetā šis sporta veids ir izplatījies visā pasaulē, un pēdējos gadus vāciešiem nopietnu konkurenci rada arī ūsaiņi no Amerikas.

Noteikumi Bārdas un ūsu audzētāji sacenšas vairākās atsevišķās kategorijās: pilnas bārdas, ūsu, kazbārdiņas un brīvā stila. Protams, kategoriju var būt vēl vairāk. Tradicionāli katras grupas uzvarētājs galvenajā balvā saņem 600 ASV dolārus.

Kā trenēties Pats labākais šai sporta veidā ir tas, ka nav vajadzīgi nekādi treniņi. Vienkārši dzīvo savu dzīvi, bet aizmirsti par skūšanās putām, bārdas dzenamajiem aparātiem un žiletēm – ļauj savam apmatojumam brīvu vaļu!

Mūsējo izredzes Ja bārdas un ūsu audzēšana tiktu iekļauta jau Londonas olimpiskajās spēlēs, ļoti iespējams, ka nevienš mūsējais nepaspētu izaudzēt tik garu bārdu, lai varētu radīt nopietnu konkurenci. Bet kopumā šai sporta veidā arī Latvijai ir izredzes. Par federācijas goda biedru noteikti vajadzētu iecelt Krišjāni Baronu.

Ekstrēmā gludināšana

Bija 1997. gads. Fils Ševs pārguris pārradās no darba adīšanas uzņēmumā un nosprieda, ka jāķeras pie kaut kā ekstrēmāka. Tā kā brits bija aizrāvēs ar klinšu kāpšanu, viņš lēma par labu tieši šai nodarbei. Nav zināms, kas tieši tai dienā notika Fila darbvietā vai viņa galvā, taču viņš izdomāja, ka klinšu kāpšana jāapvieno ar gludināšanu. Tā arī radās jauns ekstrēmais sporta veids – ekstrēmā gludināšana.

Noteikumi Ekstrēmā gludināšana nepavisam neaprobežojas ar kāpšanu klintī un gludekļa un gludināmā daļa līdzī stiepšanu. Patiesībā šis sporta veids ir viens no tiem,

ko varētu saukt par demokrātisku, jo viss, kas tam nepieciešams – gludeklis un nedaudz izdomas. Ar ekstrēmā gludināšanu var nodarboties, piemēram, lecot ar gumiju no vagoniņa virs Gaujas, kāpjot kokā, nirstot, braucot ar kanoe, skrienot pusmaratonu. Speciālu noteikumu sporta veidam nemaz nav, galvenais ir darīt kaut ko pietiekami ekstrēmu un līdzī pakert gludekli, ar ko mazliet pagludināt. Protams, tas viss arī jānofilmē, lai pēc tam būtu vērtētāji.

Kā trenēties Treniņu režīmi ir ļoti brīvi un individuāli, jo tev jātrenējas tikai tajā sporta elementā, kuram esi nolēmis klāt pielikt gludināšanu. Galu galā neviens individuāli nevērtēs ne tavu klintī kāpšanas prasmi (ja esi nolēmis darīt tieši to), ne izgludinātā krekla kvalitāti.

Mūsējo izredzes Teorētiski ļoti labas, jo ekstrēmā gludināšanā vēl ir daudz, kur tiekties, un galu galā nav arī noteikumu. Iespējams, mūsu izredzes būtu vēl labākas ekstrēmā gludināšanas – sporta veidā, kas attīstījies no ekstrēmās gludināšanas.

Bo-taoshi

Japāņi spēj izgudrot ne tikai labu elektrotehniku vai uzticamas mašīnas, bet arī šausmīgi jocīgas lietas. Ja esi kādreiz televizijā redzējis kādu japāņu televīzijas šovu, tu zini, par ko runājam. Viena no japāņu tautas jocīgajām lietām ir arī šī spēle – bo-taoshi, kuras spēlēšanai komandā nepieciešami... 150 spēlētāji.

Noteikumi Komandas 150 spēlētāji sadalās divās vienādās daļās: 75 uzbrucēji un 75 aizsargi. Aizsargiem tiek piešķirts apmēram sešus metrus garš stabs, kura galā tiek uzsēdināts viens no komandas dalībniekiem. Pārēji 74 šo stabu no visām pusēm tur, veidojot aizsardzības valni. Kas jādara uzbrucējiem? Jāuzbrūk pretinieku komandas stabam, cenšoties to nogāzt līdz zemei ar visu nelaimīgo, kas nolikts sēdēt staba galā. Lai stabu vieglāk varētu nogāzt, atļauts kāpt uz muguras, grūstīties un izmantot citas šķietami sāpīgas metodes.

Kā trenēties Tā kā jākapelē pa citu mugurām, iespējams, var noderēt treniņi klinšu kāpšanā. Visnoderīgākās gan varētu būt iemaņas regbijā.

Mūsējo izredzes Necīgas. Ņemot vērā, ka Latvijas komandām parasti ir grūtības savākt nopietnu sastāvu pat basketbolam un hokejam, kur vajadzīgs krietni mazāks spēlētāju skaits, nokomplektēt 150 spēcīgu vīru sastāvu varētu būt problemātiski.

Zorbingi

Ziemā populāri ir tādi sporta veidi kā bobslejs, skeletons un kamaņņu sports. Bet ko darīt vasarā, kad nav ledus? Un, galu galā, ne katram ir pieeja bobsleja trasēm. Tāpēc britu Bistamo sporta veidu klubs pagājušā gadsimta 80. gados izdomāja uzkonstruēt milzīgu bumbu, kurā iekšā var iesēdināt cilvēku, kurš tā varētu laisties lejā no kalna. Savādā kārtā šāda ripināšanās aizrāva pietiekami daudz cilvēku, lai vēlāk rastos jauns jocīgais sporta veids – zorbingi.

Noteikumi Lai nodarbotos ar zorbingu, nepieciešams sadabūt divas plastikāta bumbas – vienu lielāku un otru mazāku, kuru ievieto lielajā, lai zorberim brauciena laikā būtu mazāks trieciens. Tālākās sacensības var izdomāt, vadoties pēc apstākļiem. Ja ir kalns, zorbēt var lejā no tā uz ātrumu. Ja paugurs nav pieejams, zorbingi pieļauj arī sacikstes uz ātrumu pa līdzenu virsmu. Reģistrētais ātrākais zorberis pārvietojies ar ātrumu 52 km/h. Bet ātrākā 100 metru distance zorbā veikta 26,59 sekundēs. Starp citu, zorbi (zorbingam izmantotās bumbas) būs Soču olimpisko spēļu simbols...

Kā trenēties Tā kā šo sporta veidu paši neesam uz savas ādas izmēģinājuši, pieļaujam, ka zināmas priekšrocības varētu būt tiem, kas viegli pacieš sāpes. Līdz ar to trenēties var, ripojot lejā no kalna vai citādi mācoties izturēt sāpes.

Mūsējo izredzes Līdzvērtīgas ar citiem.

Milzu ķirbja airēšana

Kurš teica, ka airēšanas sacensībās obligāti jāizmanto laiva, pļots vai kāds cits tradicionāls peldīdzeklis, ja aizraujošām sacīkstēm tikpat labi var izmantot milzīgu ķirbi? Vienīgā problēma – šim sacīkstēm ir izteikti sezonāls raksturs.

Noteikumi Visgrūtākais priekšnoteikums, lai piedalītos milzu ķirbju airēšanas sacīkstēs vai regatē, ir sadabūt pietiekami liela izmēra ķirbi, lai to varētu izgredēt un pēc tam tajā vēl varētu ierāpties pats. Viss pārējais kā jau parastās airēšanas sacīkstēs – uzvar ātrākais.

Kā trenēties Airēšana, sēžot ķirbī, pats par sevi ir gana amizants pasākums. Bet, lai būtu zināmas priekšrocības pār citiem sacensību dalībniekiem, noteikti par labu nāks airēšanas pamatprincipu apgūšana. Tiesa, jāņem vērā fakts, ka airēt ar ķirbi nav gluži tas pats, kas irties pa upi ar kanoe.

Mūsējo izredzes Neviennozīmīgas, jo ķirbis kā reiz ir tā lieta, uz kuru nepavisam nevar paļauties – vienu gadu var izaugt milzīgs, citu gadu nekā. Pat ja mūsu labākie airētāji piekristu pārkvalificēties par milzu ķirbja airētājiem, varētu gadīties, ka mūsu komandas inventārs sacensību gadā pieviltu.

Kabaddi

«Kabaddi» tulkojumā no tamilu valodas nozīmē roku turēšana. Rietumu cilvēkam šis Dienvidāzijā tik populārais sporta veids varētu likties neizprotams un neinteresants, taču Āzijā tas spēj sapulcināt pilnas skatītāju tribīnes. Pakistānai, Bangladešai, Indijai un Irānai ir pat kabaddi federācijas.

Noteikumi Sacensības notiek badmintona izmēra laukumā, kur tiek divas pretinieku komandas. Viena komanda laukumā sūta uzbrucēju, otras komandas spēlētāji aizstāvas. Pēc tam komandas mainās ar vietām. Uzbrucējs ievēl elpu un, nepārtraukti izkļedzot vārdu «kabaddi», metas ķert pretiniekus, kuri sadevušies rokās. Tiem, kas aizstāvas, jācenšas izvairīties. Kad uzbrucējs, vēl neatvilcis elpu, skrien atpakaļ aiz līnijas, spēlētāji, kas aizstāvējušies, var viņu ķert, tādējādi tiekot pie papildu punktiem. Piekrītam, ka noteikumi ir visai sviestaini, bet acīmredzot indieši, pakistāņi un irāņi šajā spēlē saskata kaut ko vairāk nekā mēs.

Kā trenēties Galvenais ir trenēties skriešanā, jo patiesībā šī spēle ir tikai mazliet apgreidota bērnība daudz spēlēto suniņu vai ķereņu versija...

Mūsējo izredzes Visai necīgas, jo maz ticams, ka kāds pasaulē šajā sporta veidā varētu pārspēt Āzijas komandas. **FHM**

Olimpiskie stāstiņi,

Lai nokļūtu uz olimpiskajām spēlēm, ir smagi jāstrādā. Dažkārt pat ļoti smagi jāstrādā un, ja citādkā nevar, jāizliekas par kādu citu.

Brazīlijas kafija

1932. gadā pasaulē plosījās ekonomiskā krīze, un īpaši sāpīgi to izjuta Brazīlijas sportisti... Naudas trūkuma dēļ Brazīlijas komandai uz Losandželosas olimpiskajām spēlēm nācās doties ar kuģi, kurš bija līdz malām piekrauts ar kafiju. Kam sportistiem tik daudz kafijas? Protams, lai ik pa laikam piestātu kādā ostā un ar to tirgotos – un sapelnītu nepieciešamo naudu Losandželosas braucienam. 82 Brazīlijas sportisti, nonākuši Losandželosas ostā, piedzīvoja nākamo nepatīkamo brīdi. Izrādījās, lai izkāptu krastā, par katru cilvēku jāmaksā viens dolārs. Saprotams, tik daudz naudas brazīliešiem nebija, tāpēc tika nolemts, ka krastā kāps tikai tie, kuriem ir lielākas izredzes cīnīties par labiem rezultātiem – to vidū arī peldētāja Marija Lenka, pirmā dienvidamerikāņu sievietē, kas piedalījās olimpiskajās spēlēs. Kuģis ar pārējiem sportistiem tālāk devās uz Sanfrancisko, lai, pārdodot kafiju, sapelnītu vēl mazliet naudas. Rezultātā olimpiskajās spēlēs varēja piedalīties arī Brazīlijas ūdens polo komanda, daži vieglatlēti un airētāji, bet 15 sportistiem tik un tā nācās palikt uz kuģa. Kāds no skrējējiem, lai paspētu uz startu, no Sanfrancisko uz Losandželosu devās ar autostopiem, un stadionā ieskrēja burtiski dažas minūtes pirms starta. Sportists 10 000 metru distanci veica ar basām kājām un finišā nokļuva... pēdējais. Vēra ņemamus rezultātus šajās olimpiskajās spēlēs neizcīnīja viens Brazīlijas sportists.

Sāpes kā dopings

Par spīti mežonīgām sāpēm vēderā, Kenijas garo distanču skrējējs Kips Keino 1968. gada Meksikas olimpiskajās spēlēs izgāja uz 10 000 metru distances starta līnijas. Trīs apļus pirms distances beigām Kips saļima trases malā. Neņemdamas vērā sāpes, viņš tomēr piecēlās kājās un aizstreipuloja līdz finišam. Ārsti konstatēja, ka pie Kipa neprātīgajām sāpēm vainojami žultsakmeņi, un brīdināja viņu – ja piedalīsies vēl kādā skrējienā, iespējams, aiziesi pie dieviem! Apzinādamies, ka šis, iespējams, ir kenijieša

pēdējās olimpiskās spēles, viņš spītīgi piedalījās arī 5000 metru skrējienā, kur beigu beigās ieņēma otro vietu, no pirmās vietas atpaliekot vien 0,2 sekundes. Sāpju nomāktais kenijietis paklausīja ārstiem un nolēma nepiedalīties 1500 metru skrējienā. Sacensību dienā, kad līdz startam bija atlikušas vien pārdesmit minūtes, Kips tomēr izkāpa no savas slimības gultas un nolēma doties uz sacensībām. Autobuss, ar kuru viņš devās uz stadionu, iekļuva sastrēgumā, tāpēc Kips no tā izkāpa un uz stadionu devās skriešus. Līdz starta līnijai kenijiešu sportists nokļuva pāris minūtes pirms starta un finišu sasniedza pirmais, tuvāko sekotāju noskrienot par 20 metriem.

Medaļas vietā – glezna

Visiem zināms, ka par izcīnītu pirmo vietu olimpiskajās spēlēs pasniedz zelta medaļas, taču patiesībā pēdējā reize, kad uzvarētājam pasniedza istu zelta medaļu, bija tieši pirms gadsimta – 1912. gada Stokholmas olimpiskajās spēlēs. Kopš tā laika «zelta medaļas» gatavo no sudraba, ko pēc tam pārklāj ar plānu zelta kārtiņu. 1896. gada olimpiskajās spēlēs vispār iztika bez zelta medaļām – uzvarētāji saņēma sudraba medaļas, otrās vietas ieguvēji – bronzas, bet trešās vietas ieguvēji vienkārši palika bešā. Savukārt 1900. gada olimpiskajās spēlēs vispār nepasniedza medaļas. Francūži, kuri togad organizēja spēles, uzskatīja, ka gleznas ir krietni vērtīgākas par

TEKSTS: ARTIS KAMALS

ILUSTRACIJA: ZEMGUS ZAHARĀNS

medaļām, tāpēc uzvarētājiem pasniedza tās. Vēl šīs spēles interesantas ar to, ka tajās piedalījās vairāk sportistu nekā skatītāju...

Kā nokļūt olimpiskajās spēlēs

36 gadus vecā Treisija Morisa, kontaktlēcu izgatavotāja no Lidsas Lielbritānijā, kādudien nolēma piedalīties Londonas maratonā. Tā kā līdz sacensībām vēl bija pusgads, viņa pamazām sāka trenēties, lai maratona laikā būtu pēc iespējas labākā formā. Sacensību dienā britu optiķes līdz šim labākais maratona rezultāts bija trīs stundas un 39 minūtes – nekas ievērības cienīgs. Tomēr galu galā Londonas maratona

nu Treisija no visām britu sievietēm (starp kurām bija arī profesionālas sportistes) noskrēja visātrāk – divās stundās un 33 minūtēs. Tā līdz šim brīdim nevienam nezināmā sievietei kvalificējās 2004. gada Atēnu olimpiskajām spēlēm, kur, ieņemot 29. vietu, startēja gana pieklājīgi.

Baskājainais miesassargs

Etiopiešu miesassargs Abebe Bikila 1960. gada Romas olimpiskajās spēlēs nokļuva pēdējā brīdī, burtiski dažas minūtes pirms lidmašīnas atiešanas aizvietojo citu sportistu, kurš futbola mačā bija salauzis potīti. Tā kā Abebe sporta pasākumam

pienācīgi nebija gatavojies, jo gluži vienkārši nezināja, ka brauks uz Romu, viņam nebija piemērotu apavu. Apavu pārus sportistiem spēlēs piedāvāja «Adidas», bet, tā kā visi labākie jau bija izķerti, Abebe varēja tikt vien pie kedām, kas viņam bija par mazu. Kā jau afrikānis, Abebe visu mūžu bija skrējis basām kājām, tādēļ arī maratona distanci viņš nolēma veikt tieši tā – bez apaviem. Daudziem par lielu pārsteigumu baskājainais Bikila maratonā uzvarēja un, protams, izpelnījās milzīgu uzmanību. Pēc četriem gadiem, pa starpu pastrādājis par Etiopijas imperatora miesassargu, Abebe atkal uzvarēja maratonā – tā kļūstot par pirmo maratonistu, kam tas izdevies divās olimpiskajās spēlēs pēc kārtas. Novērtējot sava miesassarga panākumus, Etiopijas imperators pēc olimpiskajām spēlēm viņam uzdāvināja jaunu «Volkswagen Beetle» automašīnu. Pāris gadus vēlāk sportists iekļuva avārijā un tika paralizēts.

Olimpiskā čempione ar krāniņu

Uzvarēt olimpiskajās spēlēs ir liels gods, tāpēc nav nekāds brīnums, ka dažas valstis mērķa sasniegšanai izmanto visneparastākos līdzekļus. Laikos, kad dopings vēl nebija kļuvis populārs, viena no šmaukšānās metodēm bija uz sieviešu disciplīnas sacensībām nosūtīt virietus. Tā, piemēram, tikai pāris gadus pēc sacensībām atklājās, ka Dora Ratjena, kura 1936. gada Berlīnes olimpiskajās spēlēs augstlēcšanā bija ierindojusies ceturtajā vietā, patiesībā ir Heinrihs Ratjens... Heinrihs vēlāk situāciju centās skaidrot, aizbildinoties, ka izlikties par sievieti viņam likuši nacisti, kuri nav varējuši pieļaut, ka disciplīnā uzvar kāds ebrejs. Tikai pēc poļu skrējējas Staņislavas Valašēvicas nāves 1980. gadā atklājās, ka viņai ir arī «atsevišķi tikai viriešiem raksturīgi orgāni». Līdz ar to zelta medaļa 1932. gada un sudraba medaļa 1936. gada olimpisko spēļu 100 metru sprinta distancē sievietēm, visticamāk, pieņācās kādai citai. Staņislavai bija tik daudz nekaunības, ka 1936. gada uzvarētāju Helēnu Stīvensu, kurai viņa piekāpās, viņa publiski apvainoja krāpšanā, jo, redz', Helēna patiesībā esot virietis... Tāpat tika apšaubīta arī ukraiņu māsu Tamāras un Irīnas Presu sievišķība, viņas 1960. un 1964. gada olimpiskajās spēlēs ieguva piecas zelta medaļas. Abas māsas nodarbojās ar... diska mešanu un lodes grūšanu. Kad 1966. gadā tika ieviesta dzimuma noteikšanas procedūra (tā patiešām notika, apskatoties, kas īsti atrodas sportistam zem biksītēm), abas «māsas» no profesionālā sporta ātri notinās. **FHM**

TIEŠI MĒRKĪ!

Daudzo militāro profesiju vidū ir viena, kas izceļas ar īpašu romantikas, noslēpumainības un pat mazliet biedējošu auru. Tie ir snajperi. Ja parasti karavīri pretinieku lielākoties redz pa gabalu un neskaidri, tad snajperis reizēm viņam var pat ielūkoties acīs – un nospiegt mēlīti. Šis apstāklis tad arī viņus padara tik īpašus.

**[TEKSTS: SANDRIS METUZĀLS
FOTO NO SUV ARHIVA]**

Cilvēki ēnā

Pieminot vārdu «snajperis», parasti pirmie prātā nāk armijas snajperi. Militārajiem snajperiem, pateicoties vēsturiskiem, rakstniekiem un kinoļaudīm, tiešām ir vislabākais PR, taču viņi nebūt nav vienīgie šīs profesijas pārstāvji. Savi snajperi ir arī policijai un dažādām specvienībām, taču viņi vienkārtīgi retāk nonāk uzmanības centrā. Gandrīz katrs būs kaut ko dzirdējis par slaveno krievu snajperi Vasiliju Zaicevu vai mūsu pašu Jāni Vilhelmu, taču diez vai kāds no mums spēs nosaukt kaut vienu policijas vai kādas militārās specvienības snajperi. Viņi maksimāli izvairās no publicitātes, un, uzklauserot pašu snajperu viedokli, jāatzīst, ka prātīgi vien dara.

«Mūsdienās pasaule ir kļuvusi ļoti maza, un iespēja, ka mēs, piemēram, kaut kur

Turcijas pludmalē uzduramies kādam no bijušajiem pretiniekiem, ir visai reāla. Tādēļ arī neviens no mums nevēlas sevi lieki afišēt,» skaidro viens no Latvijas Bruņoto spēku Speciālo uzdevumu vienības (SUV) snajperiem, ar ko izdevās parunāties FHM. Šīs vienības karavīri regulāri piedalās misijās Afganistānā, tādēļ pretinieku pieminēšana it nemaz neizklausās pēc lielības. Viņa kolēģis papildina: «Un arī roņus šautenes laidnē mēs negriežam, uzskaitot precīzos trāpījumus. Tā varbūt darīja Otrā pasaules kara laikā, taču mums nav tādu tradīciju – izrādīt citiem, kāds tu varens. Godīgi sakot, mēs pat savā starpā šīs lietas neapspriežam. Zinām, ka ir citu valstu snajperi, kas arī tagad Afganistānā fiksē savas uzvaras un tālākos šāvienus, taču tie lielākoties ir sauszemes spēku karavīri, nevis specvienību snajperi.»

Pēc skata abi sarunbiedri neatgādina supermenus vai rūdītus strēlniekus, kuri vienatnē varētu nolikt gar zemi baru ienaidnieku. Satiekot viņus uz ielas, mēs noteikti paietu garām, pat neiedomājoties, ka ikdienišķā izskata vīri ir tik retas un, ko tur slēpt, mazliet biedējošas profesijas pārstāvji. Un teju vai pirmais, ko viņi sarunas laikā dara – mēģina izgaņāt romantikas oreolu ap snajpera arodu. «Nav tā, ka snajperis tikai šauj un neko citu nedara. Patiesībā viņam ir arī daudzi citi uzdevumi, kas aizņem lielāko daļu laika: novērošana, izlūkošana, artilērijas uguns koriģēšana, mērķu norāde aviācijai un tā tālāk. Piemēram, misijā Afganistānā snajperu pienākumos ietilpst bāzes apkārtnes novērošana, savukārt pārvietošanās laikā snajpera uzdevums ir pieņemt grupu – ja karavīri ieiet ciematā, snajperis paliek ārpusē un no kādas augstienes novēro apkārt notiekošo,» uzsver SUV snajperi.

Tālie priekšteči

Tik komplicēta gan snaiperu profesija kļuvusi pēdējo dažu desmitu gadu laikā. Taču pirmsākumos viss bija vienkāršāk un speciāli neviens netrenēja izcilus šāvējus. Šaujamieroču ēras sākumā par precīzu šaušanu runāt vispār bija muļķīgi, jo arkebūzas un musketes bija tik primitīvi šaujamrīki, ka trāpīt ar tiem pieklājīgā attālumā esošam pretiniekam bija praktiski neiespējami. Turklāt pirmos pulvera šaujamieročus daļa to laiku militārās aristokrātijas uzskatīja par teju vai sātana izgudrojumu, ko sevi cenošs džentlmenis nekad neizmantos. Īstam bruņiniekam taču jāstājas sāncensim pretī aci pret aci, nevis jāmēģina viņu nodevīgi nogalināt pa gabalu! Laikam lieki teikt, ka bruņniecības un zinātniski tehniskā progresa cīņā bruņinieki palika zaudētāji...

Šautenēm pilnveidojoties, precizitāte pieauga, taču vēl ilgi tā nebija tāda, lai būtu vērts slēpnī likt īpaši sagatavotu strēlnieku ar uzdevumu, piemēram, izsist no ierindas pretiniekas komandieri. Kaut gan atsevišķi veiksmīgi piemēri bija. Tā Anglijas pilsoņu kara laikā kādam karavīram izdevās trāpīt aci pretiniekas ģenerālim no 130 metru attāluma – tiem laikiem tas bija izcils sasniegums. Līdzīgā kārtā, tikai no mazākas distances, Trafalgaras kaujas laikā franču strēlniekam izdevās nāvējoši ievainot angļu komandieri admirāli Nelsonu. Tā īsti godīgi jau patiesībā Nelsona nāvi piedēvēt snaiper-

Pirmie snaiperu sistēmu sakārtoja akurātie vācieši, kuru armijā drīz pēc kara sākuma jau skaitījās 20 tūkstoši snaiperu.

rim nebūtu, jo francūzis admirālim trāpīja no netālu esošā Francijas kuģa un šāviena distance nebija neko lielāka par 20 metriem. Mūsdienās no tādas distances viņam trāpītu pat stipri viduvējs šāvējs ar parastu medību bisi. Taču 19. gadsimta sākumam arī tāds rādītājs nebija slikts, īpaši jau, ja ņem vērā, ka snaiperim izdevās piebeigt britu leģendu.

Par kaut ko līdzīgu sistēmai snaiperu kustība kļuva 19. gadsimta nogalē, kad parādījās pirmās vitņstobra šautenes – tās ļāva gan precīzāk trāpīt, gan arī ievērojami palielināt šaušanas distanci. Pirmie uz savas ādas to varēja izbaudīt krievu karavīri Krimas karā, kur ar jaunajām šautenēm apbruņotie angļu strēlnieki no liela attāluma nesodīti apšāva cara armijas virsniekus un ierindniekus. Pārdesmit gadus vēlāk, angļu–būru kara laikā, cietēji jau bija paši angļi, kuriem no krūmiem uzbruka nelielas, bet ļoti precīzi šaujošas būru fermeru un mednieku vienības.

Tomēr līdz tam, ka labākos strēlniekus vajadzētu kaut kā īpaši apmācīt un apbruņot, 19. gadsimtā tā īsti neviens neaizdomājās. Par robežšķirtni kļuva Pirmais pasaules

karš, kad snaiperu sagatavošana kļuva par ikdienišķu praksi gandrīz visu karojošo valstu armijās. Vienlaikus uz skatuves parādījās jauns, tā teikt, šautenes aksesuārs – optiskais tēmēklis. Šautenes un tālskata apvienojums izrādījās patiešām nāvējošs: ja līdz tam tālāk par 600 metriem cilvēkam varēja trāpīt vien teorētiski (lode gan lidoja arī tālāk, taču notēmēt uz tik sīku cilvēka figūriņu bija neiespējami), tad tēmēšanas sistēmas papildināšana ar «brillēm» ļāva gan palielināt precīzu šāviena distanci, gan arī ievērojami paaugstināt trāpīgumu tuvākā distancē.

Kā jau varēja gaidīt, pirmie snaiperu sistēmu sakārtoja akurātie vācieši, kuru armijā drīz pēc kara sākuma jau skaitījās 20 tūkstoši snaiperu. Nebija ilgi jāgaida, kad apķērās arī briti un izveidoja savas snaiperu skolas, viņu piemēram sekoja arī citas valstis. Snaiperu parādīšanās ieviesa korekcijas karavīru izskatā: agrāk virsnieki izcēlās ar krāšņākām formām un spožiem uzpleciem, bet, sapratuši, ka košās zīmotnes pievērs nevajadzīgu pretiniekas snaiperu uzmanību, komandieri žigli vien pārgāja uz aizsargkrāsas uzpleciem.

Tieši Pirmā pasaules kara laikā atsevišķi snaiperi-izcilnieki kļuva par slavenībām. Pirms gadiem simts tas būtu kaut kas neiedomājams – dižoties ar to, ka no slēpņa esi nošāvis pretinieku, kurš par tavu klārbūtni pat nenojauta. Taču jaunais 20. gadsimta parauga karš ētikas latīņu nolaida ievērojamā zemāk, un daudzas bruņniecības kodeksa normas aizgāja nebūtībā. Vietā nāca jaunā laika varoņi. Tādi kā indiāņu izcelsmes kanādietis Frensis Pegamagabovs, kurš karoja Kanādas ekspedīcijas korpusa sastāvā un triju frontē pavadīto gadu laikā iznīcināja gandrīz 400 vācu karavīru.

Ierocis mašīnas cenā

Mūsdienās snaipera profesija vairs nav gluži tāda kā Pegamagabova vai Zaiceva laikos. Snaiperis vairs nav «vientuļais vilks», kurš to vien dara, kā tup slēpnī un skaita upurus – tagad ar to vien nepietiek, jo nākas strādāt komandā. Tomēr pavisam šaušanu, protams, neviens nav atcēlis, un laba šaušanas prasme ir galvenais, kas nepieciešams snaiperim. «No kāda attāluma varu trāpīt sērkokciņu kārbīnā? Tas atkarīgs no kalibra. Un kā nolikta kārbīņa. No 300 metriem jau nu vajadzētu trāpīt. Mums, starp citu, ir interesants vingrinājums – noliekam rindiņā stāvus desmit patronas, kas no 100 metru distances ar desmit šāvieniem jāšašauj,» stāsta viens no SUV snaiperiem.

Agrāko karu snaiperi varētu tikai sapņot par tādu ekipējumu, kāds ir tagadējo strēlnieku rīcībā – šautenes, elektroniski attāluma

mērītāji, izcila optika un tā tālāk. Taču labs aprīkojums arī labi maksā, turklāt nav teikts, ka pati šautene cenu listē būs dārgākā pozīcija. Te var vilkt paralēles ar profesionālā līmeņa fototehniku, kur kamera var izrādīties lētāka nekā labs objektīvs. Tāpat ir arī snaipera aprīkojumam, kur optikas un šautenes cenu attiecība ir apmēram puse uz pusi. Bet kopā ar visu pārējo aprīkojumu summa var būt līdzvērtīga vidējas klases automašīnas cenai. Zinot to, nav brīnums, ka ieroci snaiperis sargā kā acuraugu, ko uzsver arī SUV snaiperi: «Kamēr nokļūst vietā, kur jāveic uzdevums, snaiperis savu šauteni varbūt reizēm nemaz neņem ārā no somas un ceļa laikā iztiek ar citu ieroci. Tas tādēļ, lai nejauši nesabojātu dārgo optiku. Un tikai nonācis īstajā vietā izpako savu šauteni.»

Rāmu garu!

Kā kļūt par snaiperi? Ar to vien, ka proti labi šaut, var arī nepietikt. No ielas nevienus snaiperos neņem, īpaši jau specvienībās. Tajās potenciālos snaiperus īpaši atlasa no piemērotākajiem kandidātiem, kas jau labu laiku nodienējuši. Bet par pilntiesīgu snaiperu saimes locekli var kļūt tikai pēc vairākiem gadiem, izturot dažādus pārbaudījumus un praksē pierādot savu profesionalitāti – tā vismaz tas ir SUV.

«Lielajās valstīs gribētāji kļūt par snaiperiem bariem nāk pieteikties, bet mūsu piecā ir citāda – mēs paši atlasām kandidātus, tad apmācām un ar laiku skatāmies, kā viņi tālāk uzvedīsies. Es pats SUV nonācu pēc

obligātā dienesta, kad jau zināju, ka gribu kļūt par snaiperi: gāju uz šo mērķi un ar laiku arī to panācu,» skaidro viens no mūsu sarunbiedriem. Izklusās vienkārši, taču praksē viss ir ievērojami sarežģītāk, jo atlase ir pamatīga un kādi 80 procenti kandidātu parasti to neiztur. Turklāt bieži vien atkritot fiziski spēcīgākie, kuri izrādās nepietiekami izturīgi psiholoģiskajā ziņā. Vai arī izrādās nepiemēroti komandas darbam, kas snaipera profesijā ir absolūta nepieciešamība.

«Snaiperim nepieciešams vesels īpašību kopums: viņam jābūt līdzsvarotam, mierīgam un nosvērtam. Taču ne flegmatiskam, jo ir situācijas, kad jābūt gatavam uzsprāgt. Varbūt ne gluži pedantam, taču kārtīgam gan, jo nepieciešams visu izdarīt precīzi. Jābūt apveltītam ar izdomu, lai radoši pieietu uzdevuma izpildei. Noteikti jābūt draugos ar matemātiku un ģeometriju, lai spētu veikt visus aprēķinus, kas nepieciešami, lai precīzi trāpītu mērķi,» uzskaita SUV snaiperi.

Grūti noturēties, nepajautājot – kā tas ir, aukstasinīgi lūkoties uz pretinieku optiskajā tēmēklī? Jo izšaut uz viņu tādos apstākļos noteikti ir pavisam cita lieta, nekā šaut kaujas karstumā kaut kur uz to pusi, kur skraida neskaidras pretinieku figūriņas. To, ka tas nav viegli, atzīst arī paši snaiperi: «Psiholoģiskā noturība nāk ar laiku. Tad tu saproti – vari tu to izdarīt vai ne. Vari tam vēlāk tikt pāri vai ne. Iekšēji jau droši vien katrs pārdzīvo, tikai kā kurš ar to tiek galā. Vai nesāk, piemēram, dzert. Mūsu vienībā gan tādu gadījumu nav bijis.»

8 SLAVENI SNAIPERI

Trāpīgi šāvēji, ar kuru upuriem varētu aizpildīt nelielu kapsētu

FOTO: LATVIJAS VALSTS KINOFOTOFONODOKUMENTU ARHĪVS

Jānis Vilhelms 190 UPURI

Slavenākais latviešu snaiķeris, Otrā pasaules kara laikā cīnījies padomju pusē un izpelnījies augstāko apbalvojumu – Padomju Savienības Varoņa nosaukumu. Plus vēl ASV Izcila dienesta krustu. Kā snaiķeris viņš īpaši izcēlās 1942. gada pavasarī, kad triju mēnešu laikā no ierindas izsita 116 vācu karavīrus. Lūk, kā padomju laika literatūrā tika aprakstīti viņa varoņdarbi: «Kad viņa vienība ieņēma aizsardzības pozīcijas, Vilhelms uzsāka hitleriešu «medības». Viņš naktī devās tālu no priekšējām līnijām, pielavījās ienaidnieka ieņemtam ciematam, ieņēma izdevīgu pozīciju un meistarīgi nomaskējās krūmos, kokā vai sniegā. Un katru fašistu, kas pameta aizsegu, ķēra trāpīgā strēlnieka lode. Viņš vaktēja nīstos hitleriešus pie strauta, kur tie rītos nāca pēc ūdens, pie lauka virtuves, kur tie stāvēja rindā pēc pusdienām, viņš izlūkoja sardzes posteņu maiņas laikus un regulāri tos «novāca». Viņš slēpnī uzglūnēja atsevišķiem pajūgiem un ceļu patrulām, un neklūdīgi iznīcināja ikvienu fašistu karavīru vai virsnieku, ko paņēma uz grauda. Jau pirmo divu nedēļu laikā viņa šautenes laidni greznoja 48 robiņi.» Daiļrunīgi, skarbi un varbūt arī pārspīlēti, taču skaidrs ir tas, ka Varoņa zvaigzni nevienam par skaistām acīm vien nedeķa. Pēc kara Vilhelms atgriezās Latvijā, taču tā īsti neprata atrast kopēju valodu ar kompartijas vadību, tādēļ nekāds augstus amatus viņam neviens nepiedāvāja. Nomira viņš 87 gadu vecumā.

Bruno Sutkus 209 UPURI

Viens no nedaudzajiem lietuviešiem, kurš izcēlies, karojot Otrajā pasaules karā vācu pusē – atšķirībā no Latvijas un Igaunijas, Lietuvā vāciešiem SS leģionu izveidot tā arī neizdevās. Sutkus gan bija tikai pa pusei lietuvietis, jo viņa māte bija vāciete, bet dzimis viņš ir Austrumprūsijā. 14 gadu vecumā viņš iestājās Hitlerjugendā, bet vēlāk kļuva par nacistu triecienvienību dalībnieku, kur tad arī komandieri pamanīja viņa snaiķera talantu. 1943. gadā, 19 gadu vecumā, Sutku nosūtīja uz snaiķeru skolu, bet pāris mēnešus vēlāk viņš jau nonāca frontē un varēja

rādīt, ko prot. Bet prata viņš labi šaut – mazliet vairāk nekā gada laikā lietuvietis uz viņpasauli aizraidīja vairāk nekā 200 padomju karavīrus. Par to viņam diezgan dārgi nācās samaksāt pēc kara, kad padomju vara viņu aizsūtīja uz Sibīriju, no kurienes prom Bruno tika vien 70. gados. Taču arī tad Sutkus varēja uzskatīt, ka viņam ir paveicies, jo tikpat labi viņu varēja apvainot kara noziegumos un nolikt pie sienas. 90. gados sirmais snaiķeris emigrēja uz Vāciju, kur 79 gadu vecumā nomira.

Simo Heiha

505 UPURI

Oficiāli par pasaules visu laiku rezultatīvāko (vai asiņaināko, ja jūms tā labāk tik) snaiķeri atzītais Simo Heiha karoja tepat netālu, Somijā. Ziemas kara laikā viņš kļuva par Somijas nacionālo varoni, savukārt krievu karavīri viņu sauca par Balto nāvi. Heihas kā snaiķera «darba ražīgums» ir apbrīnojams, jo visas uzvaras viņš guva salīdzinoši neilgajā Ziemas karā, kas turpinājās tikai simt dienas. Citiem vārdiem sakot, vidēji dienā somu snaiķeris iznīcināja piecus pretinieka karavīrus. Pašās kara beigās (ja precīzāk – astoņas dienas pirms pamiera noslēgšanas) gan atmaksu saņēma arī pats Heiha – pretinieka lode trāpīja žokli, sakropļojot pusi sejas. Kas gan netraucēja viņam nodzīvot ilgu mūžu – nomira Simo 2002. gadā, sasniedzis cienījamo 96 gadu vecumu.

FILMAS PAR LABIEM UN LAUNIEM SNAIPERIEM

SUV snaiperi, ar kuriem parunājās **FHM**, pat pēc ilgas domāšanas nespēja nosaukt nevienu kinofilmu, kurā snaiperu darbs būtu atspoguļots daudz maz ticami: «Ja tur rāda, ka patronas vilē ar vili, lai varētu labāk trāpīt, tad ziniet – tāds gājiens reālajā dzīvē, maigi izsakoties, nedarbojas. Vai pat darbojas pilnīgi pretēji.»

Šakāla diena (The Day of the Jackal)

1973. gads

Frederika Forsaita slavenās grāmatas ekranizācija. Stāsts par algotu slepkavu, kurš apņemas nogalināt Francijas prezidentu Šarlu de Gollu. Atentāta sagatavošanas darbu algotnis paveic pamatīgu, taču pēdējā brīdī tomēr cieš neveiksmi.

Divkauja (Enemy at the Gates)

2001. gads

Savukārt vācieši, lai pieliktu propagandas kampaņai punktu, no Berlīnes izraksta savu labāko snaiperi Ervīnu Kēnigu.

Snaiperis (Sniper)

1993. gads

Amerikāņu jūras kājnieku snaiperis kopā ar savu partneri, zaļu iesācēju, Panamas džungļu apkaro narco-baronus. Vēlāk šim stāstam uzņemti vairāki turpinājumi, viens par otru štruntīgāks.

Snaiperis (Shooter)

2007. gads

Amerikāņu rakstniekam Stīvenam Hanteram ir vairāki romāni par Vjetnamas kara veterāna, snaipera Boba Lī Svegera piedzīvojumiem. Ekranizāciju pagaidām piedzīvojis pirmais no tiem, kurā veterānam jācīnās gan pret nepatiesām apsūdzībām, gan pret speciāldienestiem, gan pret citiem snaiperiem.

Vasilijs Zaicevs 242 UPURI

Zaicevs ne tuvu nav pats rezultatīvākais padomju snaiperis Otrajā pasaules karā – tālu viņam priekšā ir gan Mihails Surkovs ar 702 precīziem trāpījumiem (kaut gan pilnīgi iespējams, ka lielu daļu no tiem viņam pieskaitīja padomju propagandas aparāts), gan Ivans Sidorenko ar 500 upuriem, un pat Ludmila Pavličenko ar 309 trāpījumiem. Zaiceva lielākais nopelns bija tas, ka viņš gadījās īstajā vietā un īstajā laikā – Staļingradas kaujas laikā komunistiem vajadzēja karavīrus iedvesmojošu stāstu par varoņdarbiem, un tā tapa leģenda par izcilo snaiperi Vasiliju, kurš vienatnē klapē fričus kā tādus nabagus. Zaiceva snaipera karjera gan izrādījās īsa, jo tajā pašā Staļingradas kaujā viņš guva ievainojumu, kura dēļ daļēji zaudēja redzi.

Stāstā par Zaicevu diezgan grūti atšķirts izdomājums no patiesības. Viena no dzīvotspējīgākajām izrādījies leģenda par Zaiceva un izcilā vācu snaipera Ervīna Kēniga dueli Staļingradā, kas iemūžināta arī Holivudas filmā «Divkauja». Pirmsākumi šai leģendai meklējami vēl kara laika padomju propagandā, kas ar patosu vēstīja pār labā padomju snaipera uzvaru pār ļauno hitleriešu slepkavnieku. Pastāv gan arī versija, saskaņā ar kuru vācu snaipera vārds bijis Heincs Torvalds. Dīvaini tikai, ka vācu snaiperu rekordu listēs neparādās neviens no šiem vārdiem, kas liek domāt, ka propagandisti stāstu par snaiperu divkauju izziņāduši no pirksta vai vismaz krietni izpušķojuši.

Karloss Hečkoks

93 UPURI

Arkanzasas štatā dzimušais Karloss jau kopš bērnības dienām mīlēja medības un izcēlās ar ļoti precīzu šaušanu. Nemot vērā, ka viņa bērnības sapnis bija kļūt par jūras kājnieku (17 gadu vecumā viņš arī iestājās dienestā), tas bija tikai laika jautājums – kad Hečkoks kļuva par profesionālu snaiperi. Tas notika 60. gadu vidū, kad Hečkoku nosūtīja uz Vjetnamu, kur viņš drīz vien kļuva par leģendu. Karlosa specialitāte bija nevis vienkārši pretinieka zaldāti, bet gan snaiperi. Uzvarējis vairākās snaiperu divkaujās un pie reizes nošāvis arī kādu vjetkongu ģenerāli, Hečkoks bija tik ļoti sakritis uz nerviem vjetnamiņu komunistiem, ka tie par amerikāņu galvu izsludināja 30 000 dolāru prēmiju. Fantastiski daudz, ja ņemam vērā, ka vidēji par amerikāņu snaipera nogalināšanu vjetnamiņi maksāja apmēram 1000 dolāru. No ierindas Hečkoku gan izsita nevis snaipera lode, bet mīna, uz kuras uzbrauca bruņutransportieris, kurā tobrīd atradās Karloss. Džungļos Hečkoks pēc ievainojuma sadziedēšanas vairs neatgriezās un sāka strādāt snaiperu skolā. Bet zem viņa teiktajiem vārdiem par karu un upuriem droši vien varētu parakstīties lielums lielais vairākums snaiperu: «Man patika šaušana un medības. Taču es nekad neizjutu prieku no tā, ka kādu nogalināju. Tas bija mans darbs. Ja es nenogalinātu tos maitasgabalus, tad viņi šautu uz puišiem, kam mugurā bija jūras kājnieku uniforma.»

Mateuss Hecenauers

345 UPURI

Veiksmīgākais no Otrā pasaules kara vācu snaiperiem, kaut gan patiesībā pēc tautības bija austrietis. Viņa sasniegumi vēl iespaidīgāki liekas, ja zinām, ka aktīvi kā snaiperis viņš darbojās vien dažus mēnešus 1944. gada otrajā pusē, līdz tika ievainots. Bail pat iedomāties, cik pretinieku viņš būtu aizgādājis uz viņpasauli, ja tiktu pie snaipera šautenes jau

kara sākumā... Interesanti, ka tajā pašā kalnu strēlnieku pulkā karoja arī otrs rezultatīvākais vācu (pareizāk sakot, austriešu) snaiķis Jozefs Allerbergers (257 precīzi trāpījumi). Abi puīši bija dzimuši 1924. gada decembrī ar vienas dienas starpību un abi 1945. gada aprīlī kļuva par vieniem no pēdējiem vērmahta karavīriem, kam tika piešķirts armijas augstākais apbalvojums, Bruņinieka krusts. Hecenauers to paspēja saņemt, bet Allerbergers – nē, jo karš jau bija galā. Toties viņam izdevās izvairīties no gūsta un atgriezties mājās, atšķirībā no Hecenauera, kuru uz pieciem gadiem aizsūtīja uz Sibīriju mežu cirst.

Billijs Sings 201 UPURIS

Viens no žanra aizsācējiem – Pirmā pasaules kara dalībnieks, kurš slavens kļuva Galipoles kaujā Turcijā. Billija raduraksti un valstiskā piederība ir visai raiba: dzimis Austrālijā, tētis – ķīniešs, mamma – angliete, bet karoja Austrālijas korpasa sastāvā Anglijas un Francijas pusē pret turkiem un vāciešiem. Teicami šaut puisis iemācījās dzimtajā Austrālijā, kur vairumā medija ķengurus, bet brīvā laikā nopelnīja pa kādai medaļai šaušanas sacensībās. Sākoties Pirmajam pasaules karam, 28 gadus vecais Sings pieteicās armijā, kur gan netika uzņemts ar lielu sajūsmu, jo bija pa pusei ķīniešs – tolaik Austrālijā ķīniešus diez ko nemīlēja. Taču atradās labi cilvēki, kas aizlika vārdu, un drīz vien Billijs attapās Galipoles placdarmā Turcijā, kur varēja nodemonstrēt savas snaiķera prasmes, iznīcinot turku karavīrus. Singa upuru sarakstā nonāca arī viens no turku labākajiem snaiķeriem, pazīstams ar iesauku Abduls Briesmīgais. Pašam Billijam gan arī dzīve nebija nekāda saldā: viņš kara laikā pārsliņmoja malāriju, jau Rietumu frontē cieta gāzu uzbrukumā un guva vairākus ievainojumus.

Tomēr karu pārdzīvoja un atgriezās dzimtenē, kur strādāja zelta raktuvēs.

Baltās zeķbikses

UPURU SKATĒ – NEZINĀMS

Čečēnijas kara laikā Krievijā plašu izplatību guva mīts par baltiešu snaiķerēm jeb «baltajām zeķbiksēm», kas it kā karoja čēčenu pusē, saņemot honorāru par katru nošauto krievu karavīru. Šādus stāstus laiku pa laikam izplatīja Krievijas politiķi, minot pat konkrētu «balto zeķbikšu» izcelsmi – tās esot bijušās Baltijas republiku biatlonistes un sporta šāvējas. Problēma bija vien tā, ka pat pavisām pārbaidē kļuva skaidrs – jau no laika gala sieviešu-biatlonistu Baltijā nav bijis sevišķi daudz, un pat tās nedaudzās atrodamas tepat uz vietas, nevis tālajā Aizkaukāzā. Un pavisam apšaubāmus šos stāstus padarīja fakts, ka vairākus gadus ilgā kara laikā nevienu baltiešu snaiķeri – ne sieviešu, ne vīriešu dzimuma –, Krievijas karavīriem tā arī neizdevās saņemt gūstā. Kas gan netraucēja mītam par «baltajām zeķbiksēm» izplatīties gan masu medijos, gan arī dažās krievu kinofilmās. **FHM**

Slepkavas (Assassins)

1995. gads

Gabals par algoto slepkavu grūto ikdienu un «tēvu un dēlu» problemātiku. Uz šauras taciņas satiekas jaunās un vecās formācijas slepkavnieki, kuru attiecību kulminācija tiek sasniegta, kad jaunais uz veco lūr caur optisko tēmekli.

Ienaidnieka aizmugurā (Behind Enemy Lines)

2001. gads

Galvenais sliktais tēls ir slāviskas izcelsmes snaiķeris, vārdā Saša, kurš, uzcirties «Adidas» treniņjaka, dzen pēdas Balkānos notriektas amerikāņu lidmašīnas pilotam.

Glābjot ierindnieku Raienu (Saving Private Ryan)

1998. gads

Oskarotajā Stīvena Spilberga filmā šaušanas ir tik daudz, ka snaiķeru lietas paliek it kā otrajā plānā. Tomēr viena no filmas spilgtākajām epizodēm tik un tā ir amerikāņu un vācu snaiķeru divkauja sagrautā franču ciematā.

Vorošilova strēlnieks (Vorošilovskij strelok)

1999. gads

Krievu filma par sirmu kara veterānu, kura mazmeitai nodara pāri trīs atsaldēti «zelta jaunatnes» pārstāvji. Vecuks melnajā tirgū nopērk snaiķera šauteni un no kaimiņienes ķēķa loga pa vienam atšauj neliēšus.

Bezvārda augstienē (Na bezimjannoj visote)

2004. gads

Krievu seriāls par Otro pasaules karu un cīņu par kādu augstieni. Krāšņāku šo pasākumu padara divu snaiķeru duelis: vācu pusi pārstāv plīkpaurnais dēlītis, kurš, pēc visa spriežot, ir aizrāvis ar budismu, bet padomju pusi – gaišmatāina meitene. Skaistums uzvar, budisms zaudē.

«Cilvēks Sikspārnis»,
«Tumšais bruninieks»,
«Maskētais krustnesis»,
«Džeks pelēkajās
zekubiksēs» – tie ir tikai
daži no apzīmējumiem
vienam no visu laiku
veiksmīgākajiem komiksu
tēliem, kam šā gada
maijā apritēja 73 gadi.
Jubilārs tos atzīmēja ar
jaunu kinogrāvēju
«Tumšais bruninieks
atgriežas», kura
pirmizrāde paredzēta
27. jūlijā. Vairākās
paaudzēs iemīlots,
apbrīnots vai pat nīsts
varonis, kurš vienmēr
darbu sabiedrības labā
liks pāri savām
personīgajām interesēm.
Nē, tas nav Valdis
Dombrovskis, tas ir
Betmens! Tēls, kurš vienā
personā apvienoja
bērnības sapni kļūt par
policistu, ugunsdzēsēju
un kosmonautu. Tēls, kam
bērnībā vēlas līdzināties
katrs sevi cenošs puika,
līdz pienāk vecums, kad
saldējumu maini pret
aliņu un čupa-čupu pret
cigareti...

TEKSTS: ALEKSS DINAMO
FOTO: GETTY IMAGES, PUBLICITĀTES

BETMENS

Betmena tētis Bobs Keins pats ikdienā valkāja uzvalku, nevis melnu triko.

Leģendas dzimšana

Ritēja 1939. gada maijs. ASV un visa pārējā pasaule vēl piedzīvoja Lielās depresijas sekas, kā arī gatavojās Otrā pasaules kara pirmajām zalvēn septembrī. Tie bija tumši laiki cilvēku prātos, dvēselēs, ticībā un naudas makos. Un kā gan cilvēkiem nebūt drūmiem, zinot, kas tolaik darījās pasaulē? Īpaši nākas izcelt ASV, jo, kā nekā, tieši tur piedzima mūsu stāsta varonis. Komiksi pastāvēja jau kopš 1933. gada, taču trīsdesmito beigās amerikāņi kā nekad bija noilgojušies pēc varoņa. Sabiedrība bija izslāpusi pēc pozitīva tēla, kas, upurējot sevi augstāku mērķu vārdā, vienmēr varēs visus pārējos

DAŽI INTERESANTI FAKTI:

2010. gada februārī Betmena sērijas pirmais komikss, kas izdots 1939. gadā, tika pārdots par mazliet vairāk nekā miljonu dolāru. Pašlaik tā vērtība tiek lēsta ap 450 tūkstošiem dolāru, un tas ir otrs vērtīgākais komikss pasaulē – līderis ir Supermena pirmais komikss.

Betmena apmetņa ideja aizgūta no kādas senas Leonardo da Vinči skices, kur tas kalpojis kā primitīvs izpletis/aeroplāns. Sākotnēji Betmens apkaroja noziedzību Ņujorkā, tikai vēlāk vide tika mainīta pret izdomātu pilsētu Gotemu, ko vairāki rakstnieki nodēvējuši par Ņujorku nakti. Betmena tēls visvairāk ir aizguvis no Zorro – arī tas ir bagāts čalis, kurš gērbjas viscaur melnā un ierīko savu bāzi/nometni alā. Betmena īstais vārds Brūss Veins ir kombinācija no diviem vēsturiski slaveniem cīnītājiem – Skotijas pirmā karaļa Roberta Brūsa un Amerikas Neatkarības kara ģenerāļa Antonija Veina.

aizstāvēt, glābt un pat pestīt. Un tas nekas, ka varonis bija nevis īsts, bet zīmēts.

Par spīti smagajai finansiālajai situācijai valstī, komiksi ASV bija ļoti veiksmīgi un pieprasīti gan lielos, gan mazos. Tie bija lēti, izcēlās ar oriģinālu un interesantu formātu, turklāt katrā no tiem bija liela daļa mistikas un pārdabiskā, kas ieintrigēja lasītājus. Veiksmīgākais 30. gadu (un patiesībā arī visu laiku) komikss bija «Supermens», tādēļ tā laika vadošā komiksu izdevniecība «DC Comics», redzot Supermena panākumus, pieprasīja darbiniekiem un ideju ģeneratoriem radīt vēl dažus supervaroņus, un kuru palīdzību varētu palielināt apgriezienus tā jau iespaidīgajai komiksu industrijai.

Atbildot uz priekšniecības vēlmi pēc jauniem supervaroņiem, ilustrators un rakstnieks Bobs Keins (kurš vēlāk tika pasludināts par oficiālo Betmena radītāju un tēvu), radīja «Cilvēku Sikspārni». Viņš pieaicināja tā laika sadarbības partneri rakstnieku Bilu Fingeru (kurš vēlāk oficiāli netika atzīts par otro radītāju iespaidīgajai Betmena franšīzei), lai pārskatītu viņa radīto tēlu. Sākotnēji Bobs Keins bija radījis Betmena skices, kurās varonis izskatījās līdzīgs Supermenam – sarkanīgā triko tērpā, zābakos, bez apročiem un bez cimdkiem, toties ar spārnveidīgiem auduma izgriezumiem, kas karājās no rokām, radot kaut ko līdzīgu spārniem. Varonis bija ekipēts ar nelielu masku, kas nosedza tikai viņa acis un degunu, šūpojās, iekāries virvēs, bet skices rotāja milzīgs uzraksts BAT-MAN. Hm, spriežot pēc apraksta, vairāk atgādina «Cilvēku Bizbismāriti», nevis visiem zināmo maskēto varoni, kas savos ienaidniekos iedvēš bailes un paniku. Pateicoties Bila Fingera piesaistīšanai, Betmena izskats piedzīvoja būtiskas izmaiņas: Fingers piedāvāja nomainīt sarkanīgo tērpu pret tumši pelēku; spārnu veidojumu mainīt pret melnu apmetni; necilo domino masku pret kārtīgu kapuci, kas nosedz lielāko daļu sejas; kā arī dot varonim cimdus, lai viņš aiz sevis neatstātu pirkstu nospiedumus. Paldies tev, Bil. Pateicoties tev, Betmens kļuva par tēlu, kas visiem zināms arī šodien, nevis «wannabee Supermenu sarkanās zeķbiksēs».

Betmena personību lielā mērā noteica un iedvesmoja 30. gadu popkultūra, filmas, lubeņu žurnāli, komiksu izgriezumus no aviēm, tā laika notikumi un pat dažas ▶▶▶

EKRANIZĒJUMU LISTE

BETMENS (1943)

Režisors: Lamberts Hilijers
Studija: Columbia Pictures
Galvenajās lomās: Lūiss Vilsons, Duglass Krofts, Jozefs Kerols Nešs
Šajā 15 epizožu garajā seriālā varoņi cīnās pret japāņu agentu Dr. Daku, Betmens ir attēlots kā ASV valdības agents. Ievērojams ar to, ka tas ir pirmais ekranizējums pasaulē ar Betmena vārdu.

BETMENS UN ROBINS (1949)

Režisors: Spensers Gordons Benets
Studija: Columbia Pictures
Galvenajās lomās: Roberts Loverijs, Džonijs Dunkans, Vikijs Veils
Skatītājus ne ar ko īpašu nepārstēdž – joprojām melnbalts, atkal jau 15 epizodes, tikai ar citu sižetu – cīņa pret ļaundari Burvi, kura identitāte paliek noslēpums līdz seriāla beigām.

BETMENS (1966)

Režisors: Leslijs Martinsons
Studija: 20th Century Fox
Galvenajās lomās: Adams Vests, Bērts Vards, Lī Merivedera
Kļuva ievēribas cienīgs kā pirmais krāsu televīzijas seriāls ar Betmena piedalīšanos. Raidīts divus gadus, plus vēl šo gadu laikā izdota pilnmetrāžas filma, kas nesusi panākumus režisoram un labvēlīgi uzņemta kritiķu vidū. Pirms pāris gadiem seriālu radīja arī TV3 tepat Latvijā.

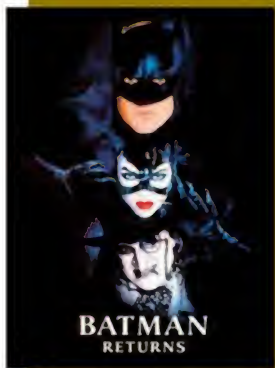

BETMENS (1989)

Režisors: Tims Bērtons
Studija: Warner Bros. Pictures
Galvenajās lomās: Džeks Nikolsons, Maikls Kitons, Kima Besindžere
Visnotaļ veiksmīgs ekranizējums, kas nostiprināja Betmena lomu popkultūrā un kino industrijā. Budžets bija 35 miljoni dolāru, bet peļņa – virs 400 miljoniem dolāru. Šajā filmā Betmens (M. Kitons) cīnās pret vienu no visslavenākajiem pretiniekiem – Džokeru (Dž. Nikolsons). Komentāri lieki.

BETMENS ATGRIEŽAS (1992)

Režisors: Tims Bērtons
Studija: Warner Bros. Pictures
Galvenajās lomās: Maikls Kitons, Denijs de Vito, Mišela Feifere
 Sākotnēji Bērtons negribēja taisīt otro daļu, jo nebija lielā sajūsmā par pirmo, taču scenāristi viņu beigās tomēr pārliecināja uzņemties

režiju. Kritiķi to uzņēma pozitīvi, bet «Warner Bros.» neapmierināja fakts, ka tā nebija tik finansiāli veiksmīga kā pirmā daļa. Nākamajā ekrānzējumā Bērtons vairs bija tikai viens no producentiem.

BETMENS UZ MŪŽU (1995)

Režisors: Džozels Šumahers
Studija: Warner Bros. Pictures
Galvenajās lomās: Vels Kilmers, Tomijs Lī Džonss, Džims Kerijs, Nikola Kidmena, Kriss O'Donels
 «Warner Bros.» vēlējās, lai filma vairāk vilktu uz mainstreamu, tādēļ par režisoru iecēla Džozelu Šumaheru, kurš to arī panāca,

aizvietojoiet iepriekšējos aktierus ar vairāk uz popkultūru tendētiem. Filma bija finansiāli veiksmīga, lai gan neizpelnījās labas kritiķu atsauksmes – tas dēļ brīžam bērnišķīgās gaisotnes.

BETMENS UN ROBINS (1997)

Režisors: Džozels Šumahers
Studija: Warner Bros. Pictures
Galvenajās lomās: Džordžs Klūnijs, Arnolds Švarcenēgers, Uma Tūrmāne, Kriss O'Donels
 Lūk, šeit kaut kas nogāja greizi. Studijai un režisoram sakāpa galvā, jo «Warner Bros.» pieprasīja vēl vienu

adaptāciju maksimāli ātrā laikā. Tā tika filmēta un izdota zibenīgi, kā rezultātā ir atzīta ne tikai par sliktāko Betmena filmu, bet arī par visbriesmīgāko supervaroņu filmu, kāda jebkad pastāvējusi. Nejēdzīgs humors, rotalīgas cīņas un homoseksuāls piesitiens – lūk, recepte, kā sačakarēt filmu par Betmenu.

Keina īpašības. Keinam patika tādas filmas kā «Zorro zīme» un «Sikspārņa čuksti», kas tad arī kalpoja par iedvesmas avotu, turpretī Fingers par galvenajiem prototipiem minēja tādas literatūras tēlus kā Doku Sevedžu, Ēnu un Šerloku Holmsu. Šķiet, apvienojot tieši Zorro un Šerloku Holmsu, tika radīta perfekta kombinācija, jo iznāca perfekts supervaronis, kurš patiesībā tā īsti nemaz nebija supervaronis, jo viņam nepiemita nekādas pārdabiskas īpašības. Viņš palāvēs tikai uz savu prātu, izcilajām detektīva prasmēm, cīņas mākslu un slepeno identitāti. Tātad viņa privātā dzīve bija pasargāta no dažāda ļaunuma, kas varētu apdraudēt varoni ārpus cīņas pret noziedzniekiem. Keins un Fingers kopīgiem spēkiem radīja tēlu, ko mēs, paldies Dievam, pazīstam kā Betmenu, nevis Cilvēku Bizbizmāriti.

No bendes līdz humānistam

Betmena pirmais iznāciens sabiedrībā notika 1939. gada maijā, «DC Comics» komiksu atzarā «Detektīvu komiksi». Kādā intervijā Fingers reiz teica, ka sākotnēji Betmens rakstīts lubeņu stilā, kas arī izskaidroja jaundzimušā varoņa vienaldzību pret humānisma normām. Proti, agrīnais Betmens mierīgi varēja pretinieku aukstasinīgi noslepkavot, tā vietā, lai apcietinātu un nolasītu morāli. Kaut gan Betmens ātri vien pierādīja sevi kā veiksmīgu tēlu, tomēr pats savu komiksu atzaru saņēma tikai 1940. gadā, paralēli turpinot parādīties

«Detektīvu komiksu» atzarojumos. Ap to laiku «DC Comics» sevi bija pierādījuši kā nācijas vadošo žanra izdevniecību ar saviem veiksmīgākajiem tēliem Supermenu un Betmenu. Kāpēc gan nenopelnīt vairāk naudas, apvienojot šos divus varoņus? Ar apvienošanu te nav domāta kāda briesmīga dabas kļūda, kurā būtu iesaistīta Betmena un Supermena kopīga apaugļošana... 1940. gadā debiteja komiksu sērija, kurā varoņi cīnījās pret ļaunumu plecu pie pleca, taču ne par Supermenu un varoņu pavairošanu mākslīgās selekcijas ceļā ir šis stāsts.

Ar katru nākamo Betmena komiksu Keins varoni turpināja pieslīpēt, līdz gada laikā tas jau bija kļuvis par mums zināmo tumšo bruņinieku. Protams, mainoties paaudzēm, ilustratoriem un pieaicinātajiem rakstniekiem, mainījās Betmena fizionomija, psiholoģija, atribūtika, vide un pagātne. Tēla pagātne galvenajās līnijās ir palikusi nemainīga kopš 1939. gada, un īsa atstāsts ir šāds: mazā Betmena jeb Brūsa Veina acu priekšā tiek nošauti vecāki, tādēļ viņš solās atbēsties un visu atlikušo mūžu veltīt cīņai pret noziedzību un ļaunumu. Būtiskas izmaiņas Betmenu skāra 1940. gadā, kad Fingers ieteica Betmenam radīt palīgu – apmēram tādu, kā Šerlokam Holmsam bija Vatsons. Tā Betmenam radās kompanjons Robins. Par spīti Keina nepatīkamai pret ideju, to realizēja, un pārdošanas apjoms dubultojās.

Pēckara periodā Betmena tēlu padarīja daudz maigāku, par ko jāpateicas ekonomiskās situācijas un cilvēku materiālā stāvokļa augšupejai. No tumšās, depresīvās un

drūmās atmosfēras Betmens tika pārcelts gaišā un spilgtā vidē, ik pa laikam iekaustot un apcietinot kādu noziedznieku, nevis, kā agrāk, noslepkavojot viņu bez sirdsapziņas pārmetumiem. Laika gaitā attīstoties arī kino industrijai, radās pirmie Betmena ekranizējumi ar dzīviem aktieriem, kas nomainīja multežu ekranizējumus. 1966. gadā sāka translēt pirmo krāsaino Betmena seriālu, kas tajā laikā bija hits un tāds palika vēl pāris gadu, līdz to aizvietoja dažādas animācijas filmas par mūsu tumšo protagonistu. Jāsaka, ka tieši šis seriāls izglāba Betmena sāgu, jo piecdesmitajos un sešdesmitajos «DC Comics» nedaudz sačakarēja sižetu, padarot to par tīru zinātnisko fantastiku, iesaistot ciplanētiņus, kosmosu un robotus.

Betmens un kino

Par spīti 60. gadu neveiksmēm ar Betmena tēla pārveidošanu un dramatiskajiem kritumiem pārdošanā, «DC Comics» turpināja sāgu. Sešdesmito beigās rakstnieks Deniss O'Nils un ilustrators Nils Adamss pacentās atgriezt Betmenu pie tā saknēm, padarot to par tumšo nakts atriebēju, nevis par triko tērpu akrobātu ar komiskām kustībām, par ko tas bija kļuvis TV seriāla laikā. Šo vīru idejas un darbi tad arī iedvesmoja 1989. gada Tima Bērtona ekranizējumu «Betmens». Fanu aprindās šo vīru darbi kļuva populāri, taču nekādi nepalīdzēja uzlabot pārdošanas apjomu, līdz redaktores krēslā iesēdās Frenks Millers.

1986. gadā Betmena sāga atdzima, pateicoties Millera jaunajam piegājenam un četrus komiksu grāmatu nonācšanai veikalos. Millers atdzīvināja seno Betmena atmosfēru, vienlaikus ieviešot jaunus sižeta pagriezienus un attēlojot Betmenu kā 55 gadus vecu pensijā aizgājušu cīnītāju, kurš vēl pēdējās reizes uzvelk masku, lai apturētu ļaunumu, kas varoņa prombūtnes laikā atkal uzplaucis pilsētā.

Trīs gadus vēlāk iznāca pirmā ievērojamā Betmena filmas adaptācija ar Timu Bērtonu režisora krēslā. Filma guva neticamus panākumus un uz visiem laikiem nostiprināja Betmena vietu komiksu pasaulē, sabiedrībā un popkultūrā. Tiesa, pārējās filmas līdz pat 2005. gadam neguva tik lielus panākumus, taču vismaz neļāva aizmirst par nakts atriebēju.

Nu jau rit 2012. gads. Betmena franšizes kontā ir trīs aktieru attēloti seriāli, desmit pilnmetrāžas filmas, vismaz 15 animētas filmas, pieci animēti seriāli un vairāk nekā

Kā noprotsams no «Life» vāka tekstiem, sešdesmitajos gados Betmenam kompāniju sastādīja markīzs de Sads.

1000 komiksu, neskaitot grāmatas. Baumo, ka, pateicoties Kristofera Nolana lieliskajam darbam, reanimējot Betmena sāgu, «DC Comics» jau plāno nākamo filmu par supervaroņu apvienību «Justice League», kas varētu iznākt 2015. gadā, protams, ar Nolanu režisora pozīcijā.

Ļoti grūti noteikt kaut aptuvenu summu, kas nopelnīta, izmantojot Betmena zīmolu, jo katru minūti tā vērtība un ienākumi aug. Turklāt arī vecās komiksu grāmatas kļūst aizvien vērtīgākas kolekcionāru un fanu vidū. Droši var teikt, ka Betmens visos iespējamajos veidos saviem radītājiem ir atnesis miljardiem dolāru.

Betmena komiksi tiek izdoti vēl joprojām, kaut gan mainās ilustratori un rakstnieki. Analizējot Betmena dzīvi un darbus, informācijas ir tik daudz, ka par to varētu sarakstīt grāmatu, tikai diez vai Latvijā pēc tādas būtu liels pieprasījums, un tās autors droši vien kļūtu par bezpajumtnieku, kurš sildītos, dedzinot šīs grāmatas kopijas. Par bērnu varoni Betmens kļuva tikai 60. gados, bet pēdējo gadu laikā tas atgriezās pie pirmsākumiem – tumšas, drūmas, aukstasinīgas, brutālas un ļaunas pasaules, kurai nepieciešams savs aizstāvis ar netradicionālām metodēm noziedzības izskaušanā. Tai ir nepieciešams vārds tiešām atriebs nevainīgos (nevis nolasis morāli un pakratīs pirkstu), kuri cietuši no korupcijas, noziedzības un psihopātiska ļaunuma. Katram no mums sirdī un prātā ir nepieciešams šāds varonis un ticība labajam, par šķietami bezcerīgus gadījumus. Un šāda ticība tad arī var simbolizēt Betmenu (un nevis Cilvēku Bizbizmāriti...). **FHM**

BETMENS: SĀKUMS (2005)

Režisors: Kristofers Nolans

Studija: Warner Bros. Pictures

Galvenajās lomās:

Kristians Beils, Laiems Nisons, Maikls Keins, Keitija Holmsa, Morgans Frimens, Gerijs Oldmens

Mācījušies no pagātnes kļūdām, «Warner Bros.» atgriezās pie saknēm, un scenāristi un režisori radīja tumšu un drūmu atmosfēru, kā arī centās sižetu, vidi un notikumus padarīt maksimāli reālistiskus. Datorizētus trikus un animāciju nomainīja ar kaskadieriem, vienlaikus būtiski mainot Betmena atribūtiķu un vidi. Rezultātā – lieliskas triloģijas sākums, kur nekas nevar noiet greizi.

TUMŠAIS BRUNĶIEKS (2008)

Režisors: Kristofers Nolans

Studija: Warner Bros. Pictures

Galvenajās lomās:

Kristians Beils, Maikls Keins, Hīts Ledžers, Morgans Frimens, Gerijs Oldmens

Pēc «Sākuma» panākumiem Nolans saprata, ka publika ir izslāpusi pēc šāda

Betmena. Hīts Ledžers attēloja ģeniālo ļaundari Džokeru, kurš bija mainījies līdz nepazīšanai, ja salīdzinām ar Džeka Nikolsona atveidoto tēlu. Šī bija pēdējā Ledžera loma pirms viņa negaidītās nāves filmas izdošanas gadā.

TUMŠAIS BRUNĶIEKS ATGRIEŽAS (2012)

Režisors: Kristofers Nolans

Studija: Warner Bros. Pictures

Galvenajās lomās:

Kristians Beils, Toms Hārdijs, Maikls Keins, Gerijs Oldmens, Anna Hetaveja, Morgans Frimens

Nolana triloģijas noslēdzošā daļa, kas Latvijas kinoteātros skatāma no

27. jūlija. Ar budžetu 250 miljonu dolāru apmērā mums ir cerības uz kaut ko visnotaļ episku, kaut gan, kā zināms, ne vienmēr lielas summas nosaka filmas kvalitāti. To nosaka režisors, aktieri un scenāristi, kas šajā gadījumā mums droši neliks vilties, ņemot vērā divus iepriekšējos triloģijas kases grāvējus.

TEKSTS: ARTIS KAMALS
FOTO: SAL OWEN (DE ANNESLEY AGENCY)
GRIMS: DORIT GENAZZANI (DE ANNESLEY AGENCY)
MATU SAKARTOJUMS: RAMON FUERTES (DE ANNESLEY AGENCY)
STILISTE: KATE RINEY

Latviete Holivudā

Jūnija beigās arī uz Latvijas kinoteātru ekrāniem nonāca filma «Mūžīgi roks». Filmā līdzās tādām zvaigznēm kā Toms Krūzs, Aleks Boldvins un Ketrīna Zeta Džonsa atrodams arī Anjas Garnis vārds. Anja ir latviešu izcelsmes dejotāja, kuras pamatnodarbošanās jau ir nesusi viņai zināmus panākumus. Nu meitene cenšas iekarot Holivudu. FHM izdevās pierunāt Anju fotosesijai un nelielai sarunai.

Tev ir liela pieredze televīzijā, esi piedalījies populārajā amerikāņu TV šovā «So You Think You Can Dance». Kā tiki pie savas pirmās lomas lielajā kino – un uzreiz filmā «Mūžīgi roks» (Rock of Ages)?

Iespēja piedalīties atlasē nāca ļoti negaidīti. Ar Brodvejas trupu «Burn The Floor» bijām devušies tūrē, kad pēkšņi saņēmām zvanu no Maiami (tur arī notika filmas uzņemšana). Aktieru atlasītāji man paziņoja, ka režisors Ādams Šenkmenšs esot speciāli lūdzis, lai uzrunājos par iespēju piedalīties Destinijas lomas izpildītājas atlasē. Ādams savulaik bija viens no žūrijas locekļiem šovā «So You Think You Can Dance», domāju, ka viņš atcerējās kādu no maniem priekšnesumiem un manu personību. Devos uz atlasi, izpildīju visu vajadzīgo, bet pēc tam vismaz divus mēnešus no filmas veidotājiem nesaņēmām nekādu ziņu. Varat iedomāties, cik patīkams šoks bija pēc tiem diviem mēnešiem, kad man piezvanīja, lai pavēstītu, ka esmu tikusi pie savas pirmās lomas! Tas ir notikums, ko atcerēties atkal un atkal.

Destinijai filmā ir arī atvēlēts kāds dialogs?

[Smejas.] Protams! Savā pirmajā lomā kino tieku arī pie runāšanas.

Tev bija iespēja neformālā gaisotnē papļāpāt ar kādu no lielajām zvaigznēm? Šajā filmā lielo zvaigžņu netrūkst: Aleks Boldvins, Toms Krūzs, Rasels Brends, Ketrīna Zeta Džonsa un vēl citi.

Filmēšanās grafiks bija visai saspringts, tāpēc iespējas satikt viņus visus nemaz nebija. Turklāt man daudz laika bija jāpavada dejošanas treniņos, kas nozīmēja, ka brīvā laika bija vēl mazāk. Taču, par spīti aizņemtībai, satiku Tomu Krūzu un Mēriju Dž. Blaidžu.

Kādi viņi bija? Skatījās uz citiem no augšas?

Viņi abi bija patiešām forši, ne mazākās kripatiņas iedomības! Turklāt tādi viņi bija pret jebkuru personu filmēšanās laukumā – gan pret dejotājiem, gan citiem skatuves darbiniekiem.

Kurš no filmas galvenajiem varoņiem ir vairāk tavs tips: Aleks Boldvins, Rasels Brends vai Toms Krūzs?

Man nav viens konkrēts vīriešu tips, kuri man patiktu vairāk par citiem. Bet, ja reiz jāizvēlas no šīs trijotnes, es noteikti izvēlētos Tomu. Kā nu ne! Viņš no visiem kino ļaudīm patiešām bija vispretimnākošākais un jaukākais cilvēks. Turklāt, kad viņš ir tavā klātbūtnē, tu pilnīgi sajūti viņa enerģiju. Viņam piemīt milzīga harisma. Tas ir tieši tas, kas mani piesaista vīriešos.

Varbūt mēģināji viņam piesist kanti?

Godīgi sakot, šāda ideja pat neiešāvēs prātā. Pirms satiku Tomu, es jau kādu laiku biju pazīstama ar viņa sievu Keitiju Holmsu. Viņa ir liela šova «So You Think You Can Dance» atbalstītāja.

Kino esi debitējusi, esi ieguvusi arī šādas tādas pazīšanās. Vai varam gaidīt, ka turpmāk būs vēl kādā kino lomā?

Šobrīd man ir ļoti daudz uzstāšanās Lasvegasā, kas saistītas ar manu pamatnodarbošanos – dejošanu. Vegasā filmējos televīzijas šovā «Dancing with the Stars Live in Vegas», turklāt koncerti un tiešraides notiek septiņas dienas nedēļā. Kad šovs beigsies, tad gan atgriezīšos mājās Losandželosā un centīšos īstenot savu sapni – kļūt par aktrisi.

Kas, tavuprāt, tev vēl būtu jādara, lai kļūtu par visā pasaulē zināmu aktrisi?

Nav svarīgi, vai esi dejotājs, dziedātājs vai aktieris, – ja esi iekļuvis šovbiznesa pasaulē, tas nozīmē, ka iekulsies intrīgu virpulī. Tāpēc es nezinu, kas man būtu jādara, jo konkrētas formulas, kā nokļūt Holivudas virsotnē, nemaz nav. Centīšos darīt visu labāko, ko spēju, un ceru, ka mans sapnis piepildīsies. Es draugiem vienmēr saku: dzīve ir skatuve, tāpēc tā jāspēlē kā izrāde! **FHM**

Mēs, ziemeļnieki, protam novērtēt savu īso vasaru. Tiklīdz lietus aizskalojis sunu ekskrementu centnerus un izdīgusi pirmā zāle, mēs metamies ārā kā pēc skābekļa izslāpusi zemūdenes apkalpe. Saulē apdegušām sejām mēs paliekam ārā pat naktīs, visbiežāk – sēžot uz trotuāra apmales un turot alus pudeli starp pludmales čībām. Kad esam atēdušies metāla kārbā grilētus cūkgaļas kubiciņus, skrienam mērcēt peldšortus. Ūdens izklaides ir mūsu vasaras nozīmīgākie mirkli, ap tām mēs būvējam savus atvalinājumus un ballītes. FHM šoreiz nolēma izmēģināt trīs ūdens izklaides, kas solīja pavisam jaunas izjūtas.

TEKSTS: MĀRCIS ZITMANIS FOTO: VADIMS STRAUME, AIGA PŪLE, MARCIS ZITMANIS

Ūdens pasaule

Daugavas kartings

Sākām mēs ar ko pilnīgi jaunu – Latvijā ražotu ūdens kartingu! Kā tas darbojas? Garlaikoti viri sanāca Daugavas HESa malā, pieskrūvēja gumijas pūslim 20 zirgspēku motoru un ūdens motocikla stila sēdekļus. «Made in Ikšķile»: robots, viegls un ātrs. Būtībā plats ūdens mocis uz pūšļa tiem, kam bail samirkt. Ūdens ātruma rekordu ar to pārsniegt neizdosies, taču 50 km/h pa viļņaino likteņupi šķiet kā 150 km/h pa bedrainu lielceļa Slampe–Jaunbērze posmu. Atsevišķos mirkļos mans kartings vairākus metrus lidoja gaisā, ar dzenskrūvi nepieskardamies ūdens virsmai. Labākais triks ir lēkt pāri paša radi-tājiem viļņiem, pēdējā brīdī kā uz tramplina malas strauji uzdodot gāzi. Piezemēšanās

brīdī gan labāk piecelties kājās, lai saudzētu savu mugurkaulu un pakauļi.

Vai piepūšamais «pakavs» neeksplodēs? Izmēģinājuma laikā radās iespaids, ka pūslis nesprāgs arī tad, ja vairāki braucēji sacensī-

bas azartā ieliks viens otram sānos. Bieža gumija un saprātīgs spiediens aprēķināti «smagai» ekspluatācijai, lai ko tas nozīmētu. Lodes neatvaira. Platais pūslis uz ūdens ir arī pietiekami stabils. Peldveste ir pieāķēta

ROMANTIKA & DRAUGI

Vai ūdens kartings der randiņam? Jā, sēdeklis ir pietiekami garš arī diviem, ja neiebilsti, ka viņa tevi redz tādu: ar vājprātu sejā un matos, kā slapju Imantu Ziedoni, kurš atklājis LSD. Kad strauji uzgāzējot izcelsi laiveli stāvus ārā no ūdens, draudzene noteikti spiegs un cieši iekram-pšies tavā košajā drošības vestē. **Vai der sacensībai ar draugiem?** Vienlaikus pa trasī braukt varēs tikai trijātā, lielāks skaits pārvērtīs saciksti par grūstīšanos. Pārējie draugi varēs izmantot krastā pietauvoto peldošo pirtiņu, atkorķēt alu peldošajā bārā vai, jā, uzminēji, uz peldošās platformas. Viss ir peldošs. Ikšķiles ūdens izklaižu bāze tāpat ir tuvākais Kevina Kostnera Ūdenspasaulei, ko Latvijā var atrast.

Cena: Ls 20

Izklaidei piedāvā: www.lieliskadavana.lv sadarbībā ar «ABS Partners»

startera panelim ar drošības cilpu, kas noslēpē motoru, ja pilots pamanās pamest kartingu kādā virāžā, taču tā šķiet lieka. Pat strauji griežot stūri ar pilnu gāzi, apgāzt neizdevās. Kaut gan es centos – kartings mētājās pa viļņiem kā skārda budža, piesieta aiz jaunlaido mašīnas, bet es paliku sauss. Drīz vien izdomāju sev trasi apkārt bojām un izmēģināju savu pirmo Daugavas ūdens driftu. Izdevās arvien labāk, ar katru reizi kartinga purngalu arvien tuvāk pašļūcot garām

bojām. Jutos kā ūdenssporta dievs, līdz aiz muguras atskanēja skaļš tarkšķis, kartings apstājās un atstāja mani melanholiski šūpojamos paša saceltajos viļņos. No krasta ar ūdens moci piesteidzās instruktors un atbrīvoja laivas dzenskrūvi no vairākiem metriem uztītas bojas troses. Bez nekādiem pārmetumiem un pirksta kratīšanas: «Tā gadās.» Minūti vēlāk es atkal daudziju kartingu pa nemierīgo ūdeni. Labi saskrūvēts.

Vai motopūslis ir prasītās naudas vērts?

Bezmerkīga plosīšanās pa viļņiem ir drīzāk izlādēšanās terapija, nekā ūdens sports. Tiklīdz esi iemācījies kartingu savaldīt un pārstāj bities no pēkšņas nāves, platais HES akvatorijs vairs nepiedāvā izaicinājumus. Taču situācija mainīsies, tiklīdz kartinga radītāji nospraudīs Daugavas vidū trasi un izdomās veidu, kā reģistrēt apla laikus. Ielieciet to trasē, un šis kartings mirkli kļūs par ko vairāk nekā tikai izjādi, tas aizēnos klasiskos asfalta kartus.

Vēja zveja

Sērfoņi Latvijā ir tikpat ambiciozi kā vietējie sniegadēļa meistari. Sērfošana ir lieta, par ko runāt pārējos desmit gada mēnešus, starplaikā starp nometnēm Portugālē vai Marokā. «Tikko atgriezies no sērfošanas nometnes Dienvidaustrālijā. Tādi viļņi!» Latvijā viļņi ir, bet spēlēt «saucam vārdus, kas sākas ar L», gaidot, kad tie nāks, var arī ļoti ilgi. Sagaidīt vēju gan var jau pie vārda «liturgija».

Vējš Latvijā ir bieži. Varbūt tieši tādēļ ūdenssporta veidi, kur dzinējs ir vējš, nevis vilnis, Latvijā ir tik populāri, ka pat tavs nestilīgais brālēns no Skultes noteikti kaito. Viņš arī slēpņo un saka «ibio rio». Mums krietni praktiskāk šķita mācīties vindsērfinģu, kas likās ļoti stilīga padarīšana. Līdzīgu paņēmu draudzeni, jo gribu, lai redz, kā es tūlīt zīmēšos.

Mācīšanās process sastāv no uzrāpšanās uz dēļa, slapjās, smagās buras izvilkšanas no ūdens aiz mezglota striķa, pagriešanas pa vējam... un pēkšņa kritiena, tiklīdz vējš buru pamana. Tu izskaties kā piedzēries zvejnieks, kas velk reņģu pilnu tīklu vētras laikā. Krīt, atlaiž tīklu, gānās, ceļas kājās, velk tīklu, krīt... atkal un atkal. Ja pieņemam, ka sarežģītības skalā uzaut rokā dūraini ►►►

ir vieninieks, bet noiet pa virvi starp divām augstceltnēm ir desmitnieks, tad saglabāt pašcienu, mācoties vējdēļa stāju, būs 11. Brīžiem gribas iesist vējam pa muti. Taču apņēmība nebūt tizlam, kad draudzene vēro tavus centienus no krasta, ir mūsdienu pasaules lielākais motivators! Es to varu! Dodiet man vēl trīs tūkstošus mirkļu, un es to spēšu ar tādu pašu vīrišķību, ar kādu rītos

uzvelku zeķes! Mjā, trīs tūkstošus mirkļu vēlāk es dreifēju uz dēļa ar seju ūdenī, nespējīgs piecelties kājās vēl vienam mēģinājumam... Sakāve. Pilnīga sakāve. Tieši tādos brīžos slinkākie no mums izdomā ko ģeniālu, kas padara pasauli ērtāku un labāku visiem, arī čaklajiem. Nomainīju buru pret mazāku. Piecu kvadrātmetru vietā četriniece šķīta viegla kā vītīnāts breksis. Izcelt to no ūdens, iegriezt pa vējam un neuzkrist tai virsū, tiklīdz vējš pieskaras, bija paveicams uzdevums.

Kad beidzot iemācījos nekrist no dēļa pietiekami ilgi, lai no krasta izskatītos, ka saprotu, ko daru, vējš izbeidzās un es paliku stāvam simts metrus no sauszemes, pieturot jengānu buru. Skarbu seju, turpinot izskatīties, ka zinu, ko daru. Kad vējš bez brīdinājuma aizpūš prom uz Bikstiem, atliek viens no

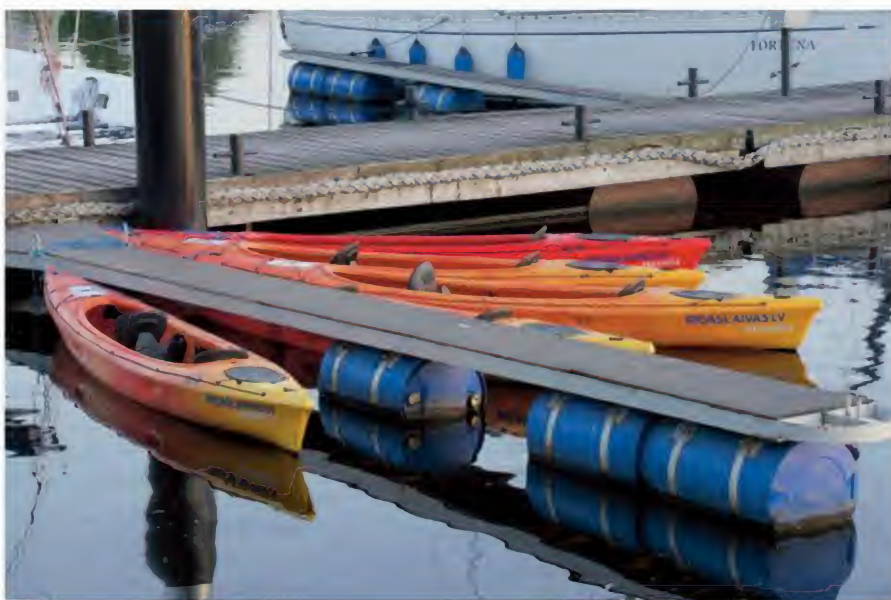
diviem: cerēt, ka nonāksi Liepājā, vai peldēt uz krastu, velkot vējdēli nopakaļ. Esat redzējuši tos apņurcītos, melnos kuģišus, kas velk milzu kravas tankerus ostā, nopakaļ atstājot dūmu mākonī? Tas esmu es. Sānskatā. Par laimi, instruktors pamana manu ūdenssportista karjeras norietu un piesteidzas ar SUP – *Stand-up Paddleboard*. Būtībā tas ir vējdēlis bez buras, tās vietā ir airis. Pārpeldēju uz to un pametu sērfa dēli instruktoram. Nostāvēt uz SUPa ir grūti, sevišķi pēc tam, kad, stundām ilgi balansējot uz vējdēļa, esi iztērējis pēdējo brokastu kruasāna kaloriju. Taču, tiklīdz airēšana iekļaujas kādā ritmā, dēlis iet uz priekšu pārsteidzoši ātri. Kā Venēcijas gondolas sacikšus versija – «Gondola GT». Ja ieturi pareizu ritmu un airi turi izstieptās rokās, supš šļūc pa rāmo ūdeni kā svaigs «iPhone» pa slīpu galda virsmu. Relaksējošs, meditātīvs process, ko īpaši patīkamu padara silti rietošās saules stari.

ROMANTIKA & DRAUGI

Vai šis der randiņam? Ja nevēlies sagraut meitenes ilūzijas par savu spēku un veiklību, ņem viņu līdzī tikai ar nosacījumu, ka pašai arī būs jāmacās. Instruktori ir profesionāļi ar pārdabisku pacietību. Lai kāds būtu tavs starta punkts, stundas beigās tu sērfosi! Sērfosi! Ja tas nelielas labs randiņš, pieturēties pie tā, ko zini – sarunām par zirgiem un Paulu Koelju citātiem. Taču draudzenes sajūsma: «Tu redzēji? Man izdevās! Es varēju! Es iemācījos! Paldies!» ir iztērētās naudas un nākamās dienas sāpošo muskuļu vērtība. **Vai der kā izklaide ar draugiem?** Iedzimtais sāncensības gars garantē, ka viens no draugiem dienas beigās jutīsies kā lāzerķirurģs-rokzvaigzne-Persejs un ilgi nevarēs par to aizvērties.

Cena: Ls 25 vienam, Ls 40 vairākiem

Izklaide piedāvā: www.lieliskadavana.lv sadarbībā ar ūdens sporta klubu «Kambize»

Urbānā ekspedīcija

Kad cilvēki saka, ka vēlas pie dabas, viņi īstenībā nedomā būšanu pie dabas. Nevienam nesaka: «Braucam uz mežu! Sūnās sēdēt, ziemeļus pēc koka mizas noteikt!» Vairākumam no mums daba ir drīzāk tā otra vide, kas nav telpās – tā, kur ir zālājs un koki, un ūdens. Mēs esam urbānā paaudze,

kas dabu raksturo nevis kā vietu, bet darbību. Ja tuvumā ir lapegle un tu svied kādam ar frīsbiju, tu esi pie dabas. Klīnīs kāpšana notiek pa mākslīga saplākšņa torņa malu. Ekspedīcijas notiek, ar GPS un lukurīti liekot kādā ballistiskās raķetes šahtā pēc simtiem reižu iepriekš atrasta slēpņa. Un tagad arī kajakošana notiek tepat Rīgā, starp jahtu

piestātnēm, Daugavas tiltiem un tirgus paviljoniem. Turklāt naktī, kad Rīga staro LED gaismās. Mums tas noteikti bija jāizmēģina!

Kajaks nav kanoe. Tas domāts kalnu strauvēnēm un airējams ar aira abiem galiem, nevis tikai vienu. Pilsētas vidē lielākā priekšrocība ir kajaka seklā un izturīgā konstrukcija. Tas izskatās pēc bērnu vannas rotaļlietas un ir tikpat izturīgs. Kādēļ no tās dzeltenās mīkstās plastmasas neražo kruīza kuģus? «Titāniks» nebūtu nogrimis! Aisbergs ir nieka ledus gabals – kajaku var cauru dienu dauzīt pret asienu kalnu upju iežiem. Ir, protams, savi mīnusi, un lielākais no tiem ir stabilitāte. Piecēloties kājās, divvietīgais cīsiņš uzreiz apgāžas, airētājiem mēģinot samainīties vietām – atkal apgāžas. Nepareizi iedurot ūdenī airi, itālistiski žestikulējot, spēcīgi nošķaudoties – apgāžas. «Tas ir ļoti stabils,» saka instruktors, turpinot uzskaitīt lietas, kuru rezultātā tas stabili peldēs ar grīdu uz augšu. Peldveste ir obligāta, papildu drošībai mūsu fotokameras, mobilie telefoni, maki un citi priekšmeti jāierīcina hermētiskā gumijas maisā, kas kā basketbola bumba turēsies uz ūdens, līdz kļūs par dāvanu kādam zvejniekam Jemenā.

Kajakot var pa vairākiem maršrutiem,

gan dienā, gan naktī. Nakts izpriecei interesantākais šķita pilsētas riņķis, kas sākas Andrejsalas jahtklubā, ved pret straumi pa Daugavu un atpakaļ uz ziemeļiem pa pilsētas kanālu. Lēnām airējot, tas prasīs aptuveni divas stundas. Šo tad arī izvēlējamies. Saulei laižoties starp jahtu mastiem un ostas ceļamkrāniem, sakāpām kajakā, noglabājām savu peldošo gumijas maisu starp sēdekļiem un izteiktā zigzagā devāmies pretī saulrietam. Stūrēšana prasa ķirurģisku spēka aprēķinu un veicama ar smalkāko no instrumentiem – airi! Pareizajā virzienā laivu griež aizmugurē sēdošais, viņš arī cenšas stumt to uz priekšu vīrieša cienīgā ātrumā, bet akurāti – nešķakstoties un neizslēdzot priekšā sēdošo ar airi. Tas nav vēlamais, jo tālāk būs jāairē vienam.

Ūdens virsma melna kā nafta pilnīgā bezvējā. Airēt pa Daugavu rāmā naktī ir kā bakstīt ar tējkaroti stikla galdu, pār kuru izliets «Rīgas balzams». Kajaks klusi šļūc garām krastmalā pietauvotiem kuģiem un tumsā paslēpušies pārišiem. Tad spēkā pieņemams vējš un laiva sāk svārstīties, draudot iesviest abus aukstajā upes ūdenī. Maršruta baisākais posms ir tunelis zem krastmalas, vienīgā gaisma tajā ir priekšā sēdošā pieres lukturītis. Absolūta tumsa un klusums, zvaigžņu vietā granīta griesti, no kuriem atbalsojas airu plunkšķi. Adrenalīna pietiek, lai uzņemtu olimpisku tempu pretī blāvajai gaismai tuneļa galā. Tiklīdz tas ir aiz muguras, varam atviegloti ieelpot Centrāltirgus zivju paviljona gaisu. Unikāla pieredze. **FHM**

ROMANTIKA

Vai šis der randiņam? Der, jo sevišķi, ja draudzeni sauc Drosme un viņa nebistas no dizenterijas. Šis ir viens no tiem gadījumiem, kad pirmsizklaides instruktāža par deviņdesmit procentiem sastāv no padomiem, kā neapgāzt laivu un nenoslīkt. Turklāt lielākos draudus rada nevis pašu, bet motorjahtu vadītāju darbības. Lai cik plata būtu likteņupe, kuteris spēj radīt tajā iespaidīgus viļņus, krietni lielākus, nekā var komfortabli kontrolēt, sežot seklā plastmasas banānā. Pilsētas kanāla tumšie likloči, krāsaini izgaismotie parku tiltiņi, bebrī operas ēkas piekrastē. Šāds Rīgas centrs līdz šim nav redzēts – un arī tik nobijusies draudzene ne.

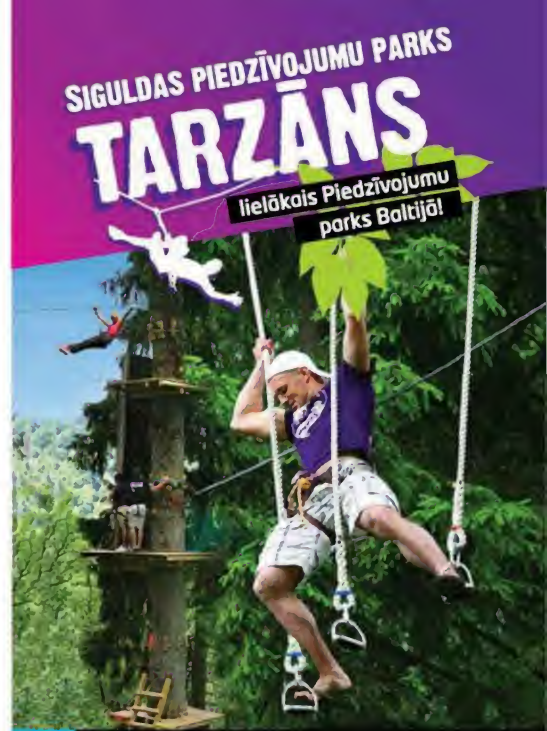
Cena: Ls 14

Izklaidei piedāvā: www.lieliskadavana.lv sadarbībā ar «Piedzīvojumu organizāciju Lūzuma punkts»

ATSŪTI SAVU PIEDZĪVOJUMU!

Nofotagrāfē savu šīs vasaras piedzīvojumu, atstūti FHM redakcijai un saņem dāvanu karti no www.lieliskadavana.lv.

SIGULDAS PIEDZĪVOJUMU PARKS TARZĀNS

lielākais Piedzīvojumu parks Baltijā!

Tarzāna šķēršļu parks

līdz 40 km/h

Rodeļu trase

Štromberga velosipēds

Krēslu pacēlājs

Loka šaušana

Alpīnisma siena

Katapults

Bērnu atrakcijas TARZĀNS

Tikai 50 km no Rīgas!

☎ 27001187

www.tarzons.lv

-33%

Rodelim

Pērkot 3 pieaugušo biļetes, maksā par 2!

kupons derīgs līdz 15. septembrim

-20%

Tarzāna šķēršļu parkam

1-2 pers. vai ģimene darba dienās -10% nedēļas nogalēs

kupons derīgs līdz 15. septembrim

A man with short brown hair, smiling, is standing on the deck of a boat. He is wearing a black long-sleeved wetsuit with a red and white graphic on the chest, a red life vest with a blue and white graphic, and a colorful patterned belt. He is holding a large red surfboard with a blue and white graphic. In his left hand, he holds a black surfboard leash. The background shows a body of water and a grassy shore.

Aldis Gobzems ir viens no Latvijas pieprasītākajiem juristiem. Nelielam ieskatam – viņš bija tas, kurš tiesā par telefonsarunu noklausīšanos pārstāvēja žurnālisti Ilzi Jaunalksni un panāca, ka valstij viņai bija jāsamaksā pieklājīga kompensācija. Vēlāk gan tās summa krietni samazinājās, bet ne par to šis stāsts. Netipiski juristiem, Aldim ir visai ekstrēms hobijs – veikbords.

[TEKSTS: ARTIS KAMALS
FOTO: NO PERSONĪGĀ ARHĪVĀ]

Veikbordists

Juristi biežāk nodarbojas ar sporta veidiem, kur nav tik viegli nolauzt kaklu – ar tenisu, golfu, skvošu. Kāpēc tu izvēlēties veikbordū?

Ilgī meklēju, kurš varētu būt tas sporta veids, kas mani tik ļoti aizrautu, ka atbrīvo tu no ikdienas spriedzes. Kādu vasaras rītu izdomāju – jāpamēģina, kā ir veikt. Iepriekš biju snovojis, pamēģināju arī veikbordū un sapratu, ka tas ir mans sporta veids. Tagad vairāk vai mazāk visu brīvo laiku, kas atvēlēts sportiskām aktivitātēm, veicoju un kaitoju. Veikot sanāk biežāk, jo to varu vieglāk apvienot ar savu darba dzīvi. Latvijas apstākļi ir tādi – lai kaitotu, nepietiek ar to, ka sestdienas rītā izdomāju, ka to gribu darīt. To varu darīt tikai tad, kad ir piemērots vējš.

Golfa laukumā var tikties ar klientiem. Dīķa malu kādreiz esi izmantojis darba mērķiem?

Starp citu, vislabākās sarunas var veikt tieši prom no cilvēku acīm. Kaut vai ūdens malā, staigājot gar ezeru, upi vai jūru, jo, pirmkārt, šīs sarunas visgrūtāk noklausīties. Otrkārt, pie dabas vienmēr sarunas ir daudz atrisītākas. Veikbords ir izklaide, ja neveiko, vari sēdēt laivā. Ja laiks ir labs, vari baudīt siltu sauli un gaisu. Tā ir patīkama un relaksēta atpūta arī tiem, kas neveiko, bet tajā procesā piedalās. Esmu ņēmis klientus līdz laivā. Interesanti, ka arī daži veikotāji ir kļuvuši par maniem klientiem.

Atrodoties uz veikborda dēļa, kādreiz esi izdomājis kādu nozīmīgu pagrieziena punktu lietā, pie kuras strādā?

Veikbordam, salīdzinot ar citiem sporta veidiem, esmu piegājis diezgan nopietni, tāpēc tas vairāk ir mērķtiecīgs treniņš iemācīties kaut ko jaunu un papildināt savas spējas un zināšanas tieši veikborda prasmēs. Veikbords ir salīdzinoši ekstrēms sporta veids, kurā nevari atļauties daudz domāt par to, kā atrisināt klienta problēmu. Vislabāk to var darīt tieši pēc veikborda, jo tad smadzenes ir atpūtinātas un ar jauniem spēkiem vari ķerties klāt klienta jautājumu risināšanai. Tiklīdz veikbordā zaudē koncentrēšanos, var būt sāpīgi kritieni, ko ir pieredzējis katrs veikbordists. Katram ir gadījusies tā saucamā grāmatiņa, kad veika mala ieķeras ūdenī un tevi kā grāmatas lappusi aizver ciet pret ūdens virsmu. Tas nav īpaši patīkami, jo ūdens virsma ātrumā kļūst visai cieta. Ūdens blīvums ir tik liels, ka sitiens ir sāpīgs. Mācoties kādu jaunu triku, var gadīties krist pat simts reizes pēc kārtas...

Un traumās nekad neesi iedzīvojis?

Tieši pirms šīs intervijas dabūju savu lielāko traumu veikbordā. Taisīju salto un savas vainas pēc nepareizi piezemējos. Sākumā

likās, ka ir laužas ribas, bet tik traki tomēr nebija: aizsita tikai elpu un kritienā biju pakustinājis kaut kādus skriemeļus. Galvenās traumas, kas veikbordā ir, saistītas ar sitienu, ko saņem, ķermenim kritot. Tās var būt kakla un galvas traumas, tās var būt arī plecu un celgalu traumas. Principā veikbords nav traumatisks sporta veids, ja to mācās pieredzējuša trenera pavadībā. Sliktākais, kas var notikt, ja veiko trenera pavadībā – neveiksmīgi atsties pret ūdeni un tad kādas divas trīs sekundes būs sāpīgi. Traumas drīzāk sāk parādīties brīdī, kad sāc ar to nodarboties aktīvi un izpildītie triki kļūst sarežģītāki. Vienkārša šļūkšana pa ūdeni vispār nav bīstama, es pat teiktu, ka tāds veikbords nemaz nav ekstrēms.

Tu ar to regulāri nodarbojies trīs gadus, un tikai viena trauma?

Jā, šis ir trešais gads. Bija vēl viena neliela trauma – mazliet izrāvu roku. Neatlaidu striķi, un man ar spēku parāva roku.

Mācoties dažādas rotācijas, esmu kritis neskaitāmas reizes, bet traumas ir bijušas tikai divas. Tas nav daudz.

Tu veiko aiz laivas vai uz trosēm? Kādas priekšrocības?

Es to daru pārsvarā aiz laivas. Tas ir sarežģītāk, ekstrēmāk un ātrāk. Veikojot aiz laivas, katrs triks ir jāmacās atsevišķi. Respektīvi, katram trikam ir sava metodika, kā to mācīties. Ar to arī veikbords aiz laivas atšķiras no kabelveikborda, kur faktiski visi triki ir balstīti uz viena trika bāzes. Kabelveikbords ir lēnāks. ▶▶▶

Katram veikbordistam ir gadījusies tā saucamā grāmatiņa, kad veika mala ieķeras ūdenī un tevi kā grāmatas lappusi aizver ciet pret ūdens virsmu.

Veikborda sezona sākas pirmajā dienā, kad ir izgājis ledus. Un beidzas dažas dienas pirms tam, kad parādās ledus. Temperatūra un laika apstākļi pat nav svarīgi.

Kādas tev ir attiecības ar makšķerniekiem?

Veikbordistiem ar makšķerniekiem attiecības parasti nav ļoti labas. Pagājušogad mūsu pamatbāze bija Baltezerā. Makšķernieki copēja mazajā ezerā, bet mēs vairāk uzturējāmies lielajā. Veikbordisti patiesībā ir ļoti uzmanīga tauta. Veikbords tomēr ir ekstrēms sporta veids, tāpēc ir jādodomā par cilvēku drošību. Tā nav ballīte uz ūdens, nedomājot par sekām. Tie, kas ar to nodarbojas profesionāli, ļoti rūpējas gan par savu, gan apkārtnes drošību.

Ziemā, kad Latvijā veikt nav iespējams, brauc ar sniega dēli?

Nav tā, ka ziemā nebūtu iespējams veikt. To nevar darīt tikai tad, kad ir aizsalušas ūdenstilpes. Pērn sezonu mēs noslēdzām 26. decembrī. Mūsu pēdējais veikborda sets bija Lielupē. Sezonas sākums bija jaunajā gadā, jo Lielupe vēl nebija aizsalusi. Līdz ar to veikborda sezona sākas pirmajā dienā, kad ir izgājis ledus. Un beidzas dažas dienas pirms tam, kad parādās ledus. Temperatūra un laika apstākļi pat nav svarīgi. Pats ekstrēmākais veikborda sets man bija mīnus divos trijos grādos, burtiski dienu, pirms sāka aizsālt ūdens. Snīga sniegs. Arī šogad veikojam tieši dienā, kad snīga sniegs. Protams, tas nav tik komfortabli kā vasarā.

Aukstā ūdenī taču tik un tā sanāk atrasties nepārtraukti.

Protams! Ja kāds man pirms trim gadiem teiktu, ka es kādreiz ziemas laikā kāpsu aukstā ūdenī, es par to būtu pasmējies. Tagad nekādi laika apstākļi neatturēs no iespējas uzveikt vai uzskaitot. Faktiski visus laikapstākļus cilvēks var izmantot savā labā. Esmu dzirdējis, ka citi saka – šodien slikts laiks, jāsēž mājās, jo nav, ko darīt. Slikts laiks mums automātiski paver iespēju uzskaitot. Ja ir bezvējš, tad ir durvis vaļā veikbordam. Latvieši pavasarī un rudenī pārsvarā veicot brauc uz Portugāli. Tādā veidā varam pagarināt silto sezonu, lai visu laiku nav jāsēž tikai aukstajā ūdenī.

Aukstā ūdenī ej arī rūdīties?

Nav nekādu problēmu! Kad visu gadu veiko, nav starpības, vai tu ieej aukstā vai siltā ūdenī. Protams, jūti, ka ūdens ir auksts, bet ar to nav nekādu problēmu. Protams, peldēšana tad nenotiek tā kā vasarā. Bet organisms pie ūdens jau ir pieradis. Ūdens jau nekad nebūs mīnus divi grādi, tie kā minimums ir plus trīs grādi. Jautājums ir tikai par gaisa temperatūru.

Veikbords ir diezgan dārgs sporta veids.

Lai izmaksas samazinātu, ar sniega dēli, kas pagādāties mājās, varētu veikt?

Kabeļveikbords patiesībā ir tikpat pieejams kā snovbords. Veikbordā aiz laivas iesācējs nepabrauks ilgāk par 15 minūtēm. Iekļaujoties šajā laika intervālā, veikbords patiesībā ir tikpat dārgs kā snovbords – nav nekādas atšķirības. Bet, runājot par to sniegadēli – nav jau starpības, ar kādu dēli brauc. Var braukt arī bez dēļa, tā saucamajā bērfūtingā. Teorētiski var braukt uz jebkura koka gabala. Veikborda dēļiem gan ir sava specifika, kāpēc tie ir tieši tādi, kādi ir.

Ar skrituļdēli esi braucis?

Nē, bet pamatā ir tā, ja tu sāc braukt ar vienu dēli, automātiski tas parauj līdzī visus pārējos dēļu sporta veidus. Tikai katram ir savas īpatnības, tādēļ vajadzīga cita tehniskā sagatavotība. Ja cilvēks brauc ar snovbordu, tas viņam arvien glos mācību procesu braukt ar veikborda dēli.

Kādu veikborda dēli izmanto?

Es pats izmantoju vairākus dēļus, man tie ir kādi seši vai septiņi. Atšķiras garumi, slidošanas virsmas, spuras. Jāņem vērā, vai brauksi aiz laivas vai ar kabeli, jo, braucot ar kabeļveikbordu, spuras var viegli nolauzt. Ja cilvēks ir izdomājis veikt, labāk uzmeklēt kādu, kas no tā kaut ko saprot, un izvēlēties sev piemērotāko dēli. Svarīgi arī izvēlēties zābakus – mīkstākus, cietākus. Jāskatās pēc vēlmēm, bet es iesaku ņemt slēgtos zābakus, jo tie ir izmantojami arī vēsākā laikā. Pats tagad braucu ar «Watson» hibrīda dēli. Iesācējam šāds dēlis būtu ļoti piemērots savu slidamības īpašību dēļ.

Cik maksā dēlis ar zābakiem?

Kvalitatīvs dēlis un zābaki maksā savus 500 latus. Vēl ir vajadzīga veste, kas notur uz ūdens, un vismaz viens hidrotērps. Es uzreiz ieteiktu ņemt 5 mm biezu hidrotērpu, ko varēs izmantot vēsā laikā. Ja paliek silts, var braukt vienkārši bez hidrotērpa.

Veste vajadzīga tiem, kas neprot peldēt?

Peldēšanai veikbordā vispār nav nozīmes. Es pats arī neesmu labs peldētājs, lai gan katru rītu nopeldu vienu kilometru. Atklātās ūdenstilpēs man vispār nepatīk peldēt garus gabalus, jo es nejutos komfortabli. Veikot var arī cilvēki, kas vispār nemāk peldēt. Nokritot veikborda ekipējumā, nav

iespējams nogrimt. Uz augšu ceļ jau pats dēlis. Arī veste izpilda divas funkcijas: drošības un glābšanas. Pat tad, ja nav vestes, arī hidrotērps notur uz ūdens.

Kuras ir labākās vietas veikšanai Latvijā?

Kabeļveikšanai es iesaku Vējupi Ādažos, kur ir «Promobius» veikborda parks. Manuprāt, kabeļveikbordam šī patlaban ir labākā vieta Latvijā. Savukārt aiz laivas šajā sezonā tā ir Valtera raga ostā, Lielupē pirms Spuņciema. Tur ir arī «Wake Up» skola, kur darbojas Latvijas izlases treneri. Pamatā, ja ir pieejama laiva, var veikt jebkurā ūdens-tilpē, kur ir pietiekami daudz vietas un pietiekami mierīgs ūdens. Jūrā veikšana vairāk ir izklaides tipa, lai uzfotografētu interesantus kadrus.

Kādus trikus proti?

Man pagaidām sarežģītākais triks ir *backroll*, kurš patiesībā nav ļoti sarežģīts. Tas ir viens no salto veidiem. To izpildot, arī guvu savu trauma. Vēl ir dažādi triki, kas saistīti ar lēcieni – dažādi grebi, kad rokās saķer dēli. Vai lēciena laikā piezemējies uz otras kājas. Šovasar gribas iemācīties vēl dažus salto veidus, jo salto variantu ir ļoti daudz. Pats pagaidām esmu sācis ar nosacīti vienkāršāko veidu. Triku daudzums ir milzīgs, es savā dzīvē pavisam noteikti nespēju iemācīties pat pusi.

Sacensībās piedalies?

Sacensībās piedalos pirmo gadu. Sacensību galvenā būtība ir tā, ka tās motivē attīstīt savas prasmes. Lielākais izaicinājums ir nevis cīnīties ar pretinieku, bet cīnīties ar sevi, un tā ir visa sacensību jēga. Tā arī attīstība notiek straujāk nekā treniņu režīmā. Braukājot vienkārši tāpat, tu sevi tomēr mazliet pažēlo. Sacensībās, ja negribi palikt pēdējais, ir izaicinājums izdarīt kaut ko vai-

Veikot var arī cilvēki, kas vispār nemāk peldēt. Nokrītot veikborda ekipājumā, nav iespējams nogrimt. Uz augšu ceļ jau pats dēlis.

rāk, nekā tu dari ikdienā. Bet sacensības var iedalīt divās grupās: profesionāļu un amatieru. Es pats esmu amatieris, lai gan pirmajās sacensībās piedalījos profesionāļu grupā.

Un kā?

Vienam jauniešiem, kurš ļoti labi brauc kabeļveikbordā un ar kaitbordu, sanāca ļoti nosēdināt pēdējo triku, tikai tāpēc paliku pēdējā vietā. Principā līdz profesionāļa līmenim man pavisam noteikti vēl ir jātrenējas. Mans mērķis nav obligāti kļūt par profesionāli, bet no tā gūt prieku. Profesionāli es tomēr esmu advokāts, līdz ar to veikbordā varu pārbaudīt tikai to, cik daudz varu. Un man ir paveicies, ka varu to darīt kopā ar Latvijas labākajiem veikbordistiem. Šobrīd, manuprāt, labākais Latvijas veikbordists ir Vadims Makars – viņš pērn kļuva par čempionu. Ļoti labs veikbordists ir arī Roberts Lipavskis. Viņa izaugsme pēdējās sezonas laikā ir milzīga. Un tas ir pavisam cita līmeņa veikbords, nekā tas, ko es varu parādīt.

Starptautiski Latvija veikbordā kotējas augstu?

Pērn meiteņu grupā Maija Kučinska pasaulē čempionātā ieguva trešo vietu! Tā kā Latvijas veikbordisti kotējas diezgan augstu. Protams, Latvijas veikbordistu lielākā problēma ir laika apstākļi. Lai reāli konkurētu ar pasaules līmeņa braucējiem, puse sezonas ir jādzīvo ārzmēs. Pie mums nodarboties ar veikbordu katru dienu nav iespējams. Bet, lai augstās pozīcijās startētu pasaules līmenī,

ar veikbordu ir jānodarbojas katru dienu visa gada garumā. Līdz ar to Latvija nekad nebūs veikborda lielvalsts. Domāju, ka puišu grupā sasniegt pasaules top līmeni Latvijas braucējiem šobrīd gan ir nereāli.

Kādas ir balvas Latvijas veikborda čempionāta uzvarētājiem?

Posmā, kas notiks šajā nedēļas nogalē, uzvarētājs saņems 5000 ASV dolāru. Pašas sacensības jau ir ļoti labi pavadīts laiks brīvā dabā, turklāt kopā ar vitāliem cilvēkiem. Interesanti, ka lielākā daļa veikbordistu un kaitbordistu ir ļoti dzīvespriecīgi un interesanti cilvēki, kuri savos pamatdarbos ir sasnieguši pietiekami daudz. Veikborda sabiedrība ir ļoti interesanta. Tas ir vēl viens iemesls, kāpēc ar veikbordu ir vērts nodarboties.

Veikbordisti arī papildus trenējas?

Nē, ar veikbordu nodarbojas arī meitenes, kuras sporta zālī savā dzīvē nekad nav redzējušas. Fiziskā sagatavotība, lai ar veikbordu sāktu nodarboties, nav nepieciešama.

Veikbordistu vajadzētu iekļaut olimpiskajās spēlēs?

Ja jau ir iekļauts snobboards, kāpēc lai neiekļautu veikbordu? Veikbords savā estētikā ir tikpat skatāms un baudāms kā snobboards. To, ko redzam snobbordā, varam redzēt arī veikbordā. Vienīgi veikbordā aiz laivas ir grūti skatīties no malas. Bet kabeļveikbords varētu būt versija, ko tiešām varētu iekļaut olimpiskajās spēlēs. **FHM**

TEHNIKA GARĀŽA

Bavārijas ikona

BMW 320d EfficientDynamics

FHM izmēģina jauno BMW trešo sēriju un atzīst to par izcili piemērotu auto vidējam statistiskajam latvietim

Plus deviņi centimetri

Tukšgaitā dīzels visai neceremoniāli tarkšķ. Sporta sēdekļi mazliet nospiež kājas. «Bluetooth» straumēšanai nav pauzes pogas. Mantu novietne zem elkoņbalsta ir pārāk sekla. Un tas arī apmēram viss, ko var uzskaitīt pie BMW 3. sērijas mīnusiem. Trešā sērija bavāriešiem ir tas pats, ka golfs volfsburgiešiem. Tā ir ikona. Tā ir uzņēmuma seja. Tas ir visa plašā modeļu klāsta nozīmīgākais auto, ar kuru jokot nedrīkst. BMW to labi apzinās un ar trešo sēriju neris-

kē un neielaižas kompromisos. Jaunais modelis ir nepārprotams «trešais». Lai to atpazītu, nav jābūt lielam auto pārzinātājam. To nesajaukt ne ar A4, ne C klasi, ne pat ar lielāko brāli 5. sēriju. Lai gan proporcijas ir tādas pašas kā iepriekš, auto ir pastiepies gan garumā, gan platumā. Lielāko daļu no papildu deviņiem centimetriem galvenokārt izbaudīs aizmugurē sēdošie, kuriem nu vairs nedursies ceļi atzveltnēs un galvas griestos. Mazliet pieaugusi arī bagāžnieka ietilpība, kas tagad ir līdzīga kā galvenajiem konkurentiem.

Jaunais «trijnieks» pieejams ar septiņiem dažādiem dzinējiem – pareizāk sakot, to modifikācijām. Trīs benzīnnieki un četri dīzeļi, taupīgākais no kuriem ir «320d EfficientDynamics». Šajā modeli apvienotas vairākas tehnoloģijas, kas palīdz samazināt gan degvielas patēriņu, gan kaitīgos izmešus. Sākot ar alumīnija dzinēju, bremzēšanas enerģijas

reģenerāciju, zemas rītes pretestības riepām un beidzot ar nu jau tik populāro start/stop tehnoloģiju, kas automātiski izslēdz dzinēju. Visu šo un vēl citu ekosmakumu rezultātā jaunais «trijnieks» spēj iekļauties patēriņā ap pieciem litriem uz simta. Protams, viss atkarīgs no braukšanas stila un izvēlēta režīma. Iespējamie braukšanas režīmi

šeit ir četri: ECO PRO, «Com-fort», «Sport» un «Sport+». No-saukumi ir pašsaprotami, taču, lai atgādinātu, kādas izmaiņas mūs sagaida, auto displejā tiek parā-dīta attiecīgā braukšanas režīma informācija. Taupīgais taupīs visu – gan paātrinājuma niknu-mu, gan kondicioniera jaudu. «Sport+» mobilizēs sistēmas aktī-vai braukšanai, daļēji atslēdzot stabilitātes sistēmu, kas nu ļaus arī «noraut saķeri» un «izmest pakaļu», joprojām nezaudējot kontroli. Tāds organizēts huligā-nisms, kas priecēs braukšanas entuziastus. Divi pārējie režīmi – «Comfort» un «Sport» –, ir kaut kur pa vidu starp abiem. Ne gluži taupīgi un ne īsti sportiski. Būtībā tie ir pilnīgi lieki, jo, izvēloties «EfficientDynamics» modeli, mēs galvenokārt plānojam braukt tau-pīgi, vien ar retiem izlēcieniem «Sport+» režīmā.

Izvēlētais braukšanas režīms tiešā veidā atspogu-lojas degvielas patēriņa rādītā-jā. ECO PRO pat pilsētā spēs iztikt ar aptuve-

ni pieciem litriem, savukārt «Sport+» viegli var sasniegt arī desmit litru patēriņu.

Papildu labumi

Kā jau katram BMW, arī 3. sēri-jas aprīkojuma iespējas ir teju bezgalīgas, un ķeksišus šajā sa-rakstā katrs var likt pēc sava prāta, taču jaunais ir dizaina līni-jas, kas ar nelieliem, bet pama-nāmiem akcentiem izceļ auto no pārējo klāsta. «Sport», «Luxury» un «Modern» priecēs ar atšķirī-giem elementiem gan eks-, gan interjerā. Matētas alumīnija listi-tes bamperi? Lūdzul Reljeji koka paneli salonā? Lūdzul Pat atslē-gas pults dizains atšķiras katrai izvēlētajai stila līnijai.

Iespējama aprīkojums apmieri-nās pat visizvēlīgākās, taču ne-drīkst zaudēt modrību – pa-pildaprīkojuma summa ātri vien

var sasniegt vēl viena kompakt-klases autiņa cenu. Tāpēc, iespējams, nāksies ilgi laužīt galvu, izvēloties starp 6,5 vai 8 col-lu ekrānu, parkoša-nās palīgu vai at-pakaļskata kame-ru, «Bluetooth» vai

nolaizamiem sēdek-ljiem. Noteikti gan vajadzētu izvēlēties automātisko astoņ-pakāpju ātrumkārbu, savukārt 2000 eiro vērtu navigācijas iekārtu var droši

atstāt rūpnīcai – tāvā viedtālrunī esošā navigācijas aplikācija tāpat ir labāka.

Dāvana vidējam latvietim

Protams, visam papildaprīkoju-mam nav nekādas nozīmes, ja pievīl auto vadāmība. Tomēr šeit par to nav jāuztraucas – «trij-nieks» ir tīrasiņu BMW, un tā uzvedība kompromisus nepieļauj. Auto vadāmība ir absolūti izcila, stūrei tas klausas perfekti un pa-redzami, un tā gaita viennozīmīgi ir labākā savā klasē. Arī uz mūsu ziemas un krīzes nomocītajiem ceļiem auto turas kā pielīmēts un nerada nepatīkamus pārsteigu-mus ne ripojot pār tramvaja slie-dēm, ne traucoties pa šoseju. Protams, šis nav trakais M mo-delis, tādēļ pārgalvīgu sportisku-mu no tā gaidīt ir lieki, taču auto noteikti nepievils arī tos, kas gri-bēs justies ātrāki par pārējiem. Lai arī pasaulē 3. sērijas BMW ir

Patika:

- + gaita un vadāmība
- + komforts un ergonomija
- + jauda un ekonomija

Nepatika:

- papildaprīkojuma cena
- dzinēja skaņa brīvgaitā

gauži populārs, Latvi-jā to izvēlas krietni retāk visai triviāla iemesla dēļ. Proti, latvietis grib vairāk, fiziski vairāk, un tādēļ labāk izvēlas vājāk aprīkotu 5. sērijas

auto, nekā labi aprīkotu trešo. Jācer gan, ka jaunais automobilis šos paradumus mainīs, jo tas ir lielisks auto pats par sevi, nevis tikai mazais brālis piektajam. Turklāt tā kā auto ir audzis izmē-ros, ir jūtami palielinājusies tā ietilpība, un arī aizmugurē vidējais latvietis varēs justies brīvi. Tiesa, īsteni praktiskajam latvietim nāk-sies paciesties, līdz būs pieejams arī 3. sērijas universālais «Touring».

Daudziem bembis joprojām aso-ciējas ar huligānu auto, taču BMW aktīvi strādā, lai pierādītu, ka šie auto ir ne tikai jaudīgākie, bet arī komfortablākie, ērtākie un ekonomiskākie. Galu galā, vēl nesen «piecu litru BMW» nozīmē-ja ko pavisam citu.

Bavāriešiem atkal ir sanācis viens lielisks auto. Ja Vikipēdijā sada-ļas «mūsdienu automobili» ilus-trācijai vieta būtu tikai vienam auto, tur droši varētu likt BMW 3. sēriju. **FHM**

FAKTI

BMW 320d EfficientDynamics

Dzinējs: 2 L

Jauda: 163 Zs, 380 Nm

Paātrinājums: 8 s

Patēriņš: 5.5 L/100 km

CO₂: 109 g/km

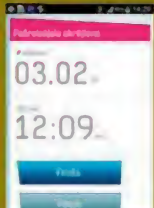
Sākumcena: 31 451 eiro

Cena testa modelim: 53 558 eiro

ANDROID APLIKĀCIJU TOP6

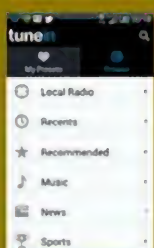
SAMSUNG HOPE RELAY LATVIA

Izveidota starptautiskas «Samsung» labdarības kampaņas ietvaros, šī aplikācija ļauj katram no mums paveikt labu darbu. Slēdz to iekšā, skrien, brauc ar riteni vai kā citādi sporto – un par katriem veiktajiem trim kilometriem «Samsung» ziedos vienu eiro bērniem, kuri aug Latvijas SOS ciematu audžuģimenēs.

TUNEIN RADIO

Ja visa telefona noglabātā mūzika ir apnikusi, tukstošiem interneta radiostaciju steidz palīgā. „TuneIn Radio” apvieno vairāk nekā 60 000 staciju, neizmirstot arī par mūsu vietējām. Vari izvēlēties interesējošo žanru, radiostaciju vai meklēt kādu konkrētu šobrīd skanošu dziesmu. Turklāt radio var arī apturēt vai patīt atpakaļ, lai vēlreiz noklausītos dziesmu. Lai nepārtērētos, labāk izmanto WiFi internetu.

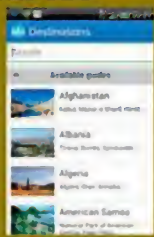
POCKET

To visu labāko internetā parasti saņāk
uziet tieši tajos brīžos, kad ir vismazāk
laika. Lai nebūtu tā, ka vēlāk paliek tik-
vien kā atmiņas par to, ko tā īsti nemaz
neredzēji, interesanto var saglabāt vēlā-
kai skatīšanai. Pāris klikšķi telefonā vai
datorā – tas jau izdarīts. Skatīties vēlāk
vari telefonā, datorā vai, piemēram,
planšetdatorā. Turklāt «Pocket» to sa-
glabās bez mājaslapā esošajām reklāmām un visa pārē-
jā liekā.

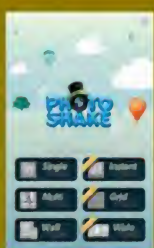
WORLD TRAVEL GUIDE BY TRIPOSO

ļespējams, drīzumā esi ieklānojis kādu tuvāku vai tālāku ārzemju ceļojumu. Tādās reizēs vienmēr noder padomi par to, kur iet un ko apmeklēt. Un šī aplikācija būs lielisks ceļvedis, lai arī kurp tu dotos. Lai vēlāk neuztrauktos par interneta pieejamību vai dārdzību, lejupielādē aplikāciju un informāciju par interesējošajām valstīm jau pirms ceļojuma.

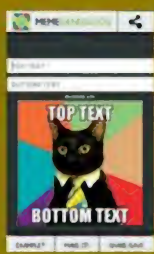
PHOTOSHAKE!

Tev ir bildes un gribas ar tām kaut ko izdarīt? Pakrati telefonu, un «Photo Shake» tās sakārtos interesantā kolāžā. Nepatīk? Pakrati vēlreiz un skaties, kas šoreiz sanācis. Fotogrāfijas var izvēlēties no telefona galerijas, bet var arī fotografēt jaunas. Tiem, kam gribas ko vairāk, noderēs bilžu apstrādes iespēja. Bet, ja nepietiks ar bezmaksas aplikācijas labumiem, par nelielu papildu samaksu pieejama versija ar plašākām iespējām.

MEME GENERATOR

Oriģināla joku bilde var būt gan veids, kā paust savas domas sociālajos tīklos, gan arī interesants sveiciens kolēģiem vai draugiem. Izvēlies kādu no vairāk nekā 170 smieklīgajām bildēm, pievieno savu tekstu un sūti to e-pastā vai uz sociālajiem tīkliem. Jā, tik vienkārši!

PLUDMALEI UN

Noderīgas ierīces, ko var izmantot gan brīvā dabā, gan četrās sienās

REZERVES BATERIJA

Pavado ilgāku laiku pie dabas krūts, piemēram, laivu braucienā, drīz vien var nākties atskārst, ka telefona akumulators ir tukšs, bet uzlādēt to nav kur. Tādos brīžos talkā var nākt papildu enerģijas avots «Mophie Powerstation PRO» – ārējā cietā diska izmēru kastīte, kas ļaus vairākas dienas uzlādēt tālruni vai planšetniķu. Pilnai laimei kabatas «elektrostacija» iepakota triecienu un mitruma drošā korpusā.

Cena: ~Ls 100 www.mophie.com

SAULAINĀ TASTATŪRA

Zaļās domāšanas adeptiem patiks, jo tastatūru «Logitech K760» darbina saules baterijas. Derēs arī Latvijas drūmajam rudenim, jo uzlādei var izmantot ne tikai saules sturus, bet arī lampas gaismu. Ar vienu pilnīgas uzlādēšanas reizi pietiek trim mēnešiem, tā ka jebkurā gadījumā ir cerības novilkt līdz pavasarim. Pieslēgšanās datoram, planšetniekam vai telefonam notiek caur «Bluetooth», turklāt tastatūrai viegli var pieslēgt līdz pat trim ierīcēm.

Cena: Ls 56 www.logitech.com

KRĀSNINA UN LĀDĒTĀJS

Izlici oriģināls risinājums telefona uzlādēšanas problēmai brīvā dabā – «Bio-Lite CampStove». Daži asprātīgi amerikāņi aizdomājušies līdz tam, lai tālruna akumulatoru uzlādētu ar siltuma enerģijas palīdzību: šim nolūkam krāsniņā sakuram uguniņu, pievienojam īpašu barošanas bloku, kam savukārt ar USB kabeli piekabinām telefonu. Siltums, kas izdalās degšanas procesā, uzlādē akumulatoru. Tiesa gan, process ir ilgs – lai bateriju uzlādētu no nulles, būs jāķimērējas vairākas stundas. Jauktās, ka tikmēr var apvienot patīkamo ar līderīgo un uz liesmas uzcept kādu desinu.

Cena: ~Ls 75 plus pasta izmaksas
www.birolitestove.com

PARKAM

PLUDMALES SKALRUNIS

Noderīga lieta piknikam vai izklaidei pludmalē – portatīvs skaļrunītis «Sonoro CuboGo». Mitruma un smilšu drošais korpuss ļauj to izmantot ārpus telpām, tam ir arī radiouztvērējs. Ja vēlies klausīties pats savas fonotēkas ierakstus, mūzikas spēlmani vai telefonu var pieslēgt gan ar vadu, gan caur «Bluetooth».

Tikai sargies, lai pludmalē tevi ne-

nocopē AKKA/LAA!

Cena: ~Ls 120

www.sonoro-audio.com

BEOPLAY A8

Verķis, kas izskatās pēc lielas un gaužām vecmodīgas telefona klausules, patiesībā ir dāņu smalkmehāniķu no «Bang&Olufsen» radīta akustiskā sistēma «BeoPlay A8». Audiofailu spēlmani, telefonu vai datoru tai var pieslēgt gan ar vadu, gan bez tā, izmantojot «AirPlay» tehnoloģiju. Skan labi, izskatās vēl labāk.

Cena: ~Ls 840 www.beoplay.com

NIKE+

Tuvojas kārtējās «Nike Riga Run» sacensības, pirms kurām nebūtu slikti patrenēties. Un kā gan vēl labāk trenēties, ja ne ar «Nike+» programmas palīdzību, kas ne bez pamata izpelnījies lielu popularitāti skrējēju saimē! Sistēma vienkārša: «Nike» sporta korpā ieliekam mazu sensoru, kas automātiski nosūta visu noderīgo informāciju uz «iPhone» vai «iPod» – trasē pavadīto laiku, distanci, vidējo ātrumu un sadedzinātās kalorijas.

«iPhone 4» lietotāji papildus ar GPS palīdzību var redzēt arī trasi ar visiem parametriem. Atsevišķi iegādājoties krūšu lenci, kurā iestrādāts sirds ritma mērītājs, skrējējs var pastāvīgi būt lietas kursā par savu sirdsdarbību.

Cena: sensoram – Ls 14,99, «SportKit» (iekļauts sensors un konektors) – Ls 24,99

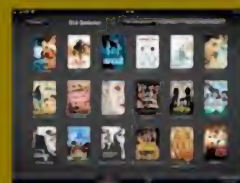
www.nike.com

IOS APLIKĀCIJU TOP 6

STREAM

Bez maksas aplikācija ļauj piekļūt filmu arhīvam, ko varam skatīties sava «iPad», «iPhone» vai «iPod touch» ekrānā. Kā redzam pēc nosaukuma (un autortiesību aspektu dēļ), būs nepieciešama saikne ar internetu, jo filmas tiek straumētas, nevis lejupielādētas ierīces atmiņā.

ARTCIRCLES

Prom no kino – tuvāk mākslai: lieliska mākslas izziņas aplikācija «Art-Circles», kura ļauj, grozot gidu un mākslas kolekciju riņķus interfeisā, veikt interesantus ekskursus mākslā un mākslas vēsturē.

POLLEN COUNT HD

Nopietnību izkopoši un dvēseliski bagātināti, ķeramies pie atslodzes. Lai lēciens nebūtu pārlieku augsts, sākam ar vienkāršāku spēlīti «Pollen Count HD», kas vismaz pagaidām ir bezmaksas. Spēles uzdevums – organizēt putekšņu piegādi stropam, ar pirkstu zīmējot bitēm lidojuma trajektorijas uz ziediem, bet pēc «uztankošanās» – atpakaļ uz stropu. Līmeņiem mainoties, parādās ne vien vairāk «darbinieku», bet arī dažādu tipu bites. Aizraujoši un lipīgi, kā medus...

LAW & ORDER: LEGACIES

Izrādās, ka ir spēles arī tiem, kuri principā neko nespēlē. Piemēram, «Law & Order: Legacies» ir spēle, kas patiks visiem kriminālā kino žanra piekritējiem, kuri virtuālu šaudīšanas, braukāšanu un tamlīdzīgas lietas uzskata par sevis necienīgu nodarbi (tas gan nenožīmē, ka spēle neievilks arī «viegla žanra» spēļu fanus). Būtība šāda: skatāmies nozieguma ainu un pēc tam iejūtamies izmeklētāja lomā – pratinām lieciniekus un cenšamies uzzināt faktus likt lietā tiesā, kur noziegums, protams, būs jāpierāda. Pirmās epizodes ir bez maksas. Ja iepatikas, pārkam klāt jaunas.

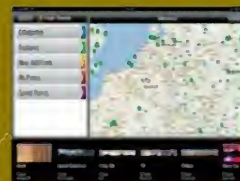
MINI MOTOR HD

Tiem, kam iepriekšējo spēļu prasītā intelektuālā slodze šķiet pārāk smaga nasta, piedāvājam «braucēkli» – «Mini Motor HD». Spēle liksies pazīstama katram, kurš kaut reizi spēlējis braukšanas spēles – izvēlamies mašīnu, pelnām naudu, uzlabojam to, un tā bez gala. Ir gan bezmaksas versija, gan arī pilnā versija, kas maksā 1,59 eiro. Tas nebūt nav dārgi par «iPad» paredzētu braukšanas spēli.

TOUR WRIST

Ceļojumu laikā neiztikt bez šādai nodarbei atbilstošām aplikācijām. Nē, šoreiz nebūs stāsts par lidmašīnu sarakstiem un navigāciju, bet gan par «TourWrist» – bezmaksas aplikāciju «iPad», «iPhone» un «iPod touch», kas ļauj ne vien apskatīt citu lietotāju apmeklētu interesantu vietu panorāmas foto, bet arī pašam iemūžināt labākos ceļojuma iespaidus ar iOS ierīces kameras palīdzību un publikot labāko vietu 360° foto.

PLUDMALES SEZONA

Lai izbaudītu brīvdienas pie jūras, nepieciešams minimāls ekipējums ar maksimālu efektu. FHM piedāvā dažus no šovasar karstākajiem pludmales stilēm, atliek vien izvēlies sev tuvāko!

KARĪBU EKSOTIKA

Ja vēlies savam izskatam piešķirt mazliet eksotikas un līdzināties bezrūpīgam Havaju salu baudītājam, pielaiķo sev kreklu un peldbikses ar palmām, eksotiskiem floras un faunas motīviem. Stilā iederēsies salmu platmale, retro saulesbrilles un ādas sandales.

New Yorker, Ls 6,95

Versace, Optika Italiana, Ls 138

New Yorker, Ls 10,95

Desigual, Elkor Fashion, TC Spice, Ls 99,99

Geox, TC Domina, Ls 67,95

ITĀLIEŠU MAČO

Labākā iepazīšanās vieta ar meitenēm? Protams, pludmale. Izcel savu lielisko fizisko formu ar cieši pieguļošu T kreklu, seksīgām peldbiksēm, itāliešu mačo raksturīgajiem aksesuāriem un galvenais – neskopojies ar komplimentu bārstišanu. Panākumi būs!

New Yorker, Ls 10,95

New Yorker, Ls 6,95

Ray-Ban, Optika Italiana, Ls 147

Geox, TC Domina, Ls 59,95

New Yorker, Ls 9,45

Marc by Marc
Jacobs, Pasaules Optika, Ls 100

JŪRNIEKU KLASIKA

Klasiskais zili-balti-sarkano krāsu salikums un jūrnieru stila interpretācija ir nekļūdīga izvēle atpūtai pie jūras vai uz jahtas. Svītrains polo krekls, balti šorti un pieskaņotas saulesbrilles – perfekta pludmales uniforma. Meitenes spiegs aiz sajūsmas!

Tommy Hilfiger,
TC Spice, Ls 70

Tommy Hilfiger,
TC Spice, Ls 84

Tommy Hilfiger,
TC Spice,
Ls 66 (šorti) un
Ls 28 (josta)

Tommy Hilfiger,
TC Spice, Ls 21

Tommy Hilfiger,
TC Spice, Ls 25

GANT

AVANGARDISKA ETNOGRĀFIJA

Lindas Leen apģērbu kolekcija

Pašmāju dziedātāja Linda Leen pievērsusies modes dizainam un izveidojusi jaunu apģērbu kolekciju «Etnografizēts», kuras iedvesmas avots ir latvju zīmes un to enerģētiskā nozīme. Latvijā darinātie, īpaši šai kolekcijai dizainētie vīriešu krekli (arī sieviešu kleitas un topi) rotāti ar latviešu etnogrāfiskajiem ornamentiem. Katra zīme ietver sevī konkrētu enerģētisko informāciju, tādēļ kolekcijas mērķis ir parādīt ne tikai zīmju estētisko skaistumu, bet arī skaidrot to nozīmi. «Domai ir liels spēks, tāpēc, ja zīmes valkātājs apzinās tās nozīmi, tā darbojas ar dubultspēku. Šim nolūkam katram «Etnografizēts» apģērbam pievienota kartiņa ar aprakstu par zīmes izcelsmi un enerģētisko kodu. No šīs domas arī cēlies kolekcijas sauklis – «Uzvelc savu laimes krekliņu!». Manuprāt, ir būtiski aktualizēt nozīmīgas vērtības, it īpaši, ja tās ir bijušas mūsu mantojumā jau gadsimtiem ilgi,» skaidro Linda Leen.

Informācija: Latvijas dizaina veikali, www.lindaleenshop.com

ELEGANTS RETRO

Jaunās «Persol» saulesbrilles vasarai

Klasiskas formas, retro izskata detaļas un vintage toņi jaunā un modernā versijā – tas raksturīgs leģendārajām itāļu dizaina «Persol» saulesbrillēm, ko iecienījušas pasaulē slavenas kinozvaigznes un mūziķi. Kopš zīmola radīšanas 1917. gadā katrs «Persol» ietvars ir meistardarbs, kurā apvienojas elegances un tradīcijas. Zīmolu raksturo mūsdienīgs dizains un itāliešu meistarība, augstākās kvalitātes materiāli un pārsteidzoši krāsu sajaukumi. Raksturīgā «Persol» zīme – «Supreme» bulta – novietota uz metāla ietvariem, savienojot to ar kājiņām, kas veidotas no krāsaina acetāta. Visiem kolekcijas modeļiem tiek piedāvātas inovatīvās Foto-Polar stikla lēcas ar divu filtru kombināciju (polarizētā un fotohromatiskā), kas ļauj lēcām novērst atspīdumu un tajā pašā laikā mainīt krāsu atkarībā no gaismas intensitātes, nodrošinot izcilu skatu jebkādos apstākļos. Saulesbrillju cenas – ap 130 latiem.

Informācija: veikali «Optika Italiana»

TC Galerija Centrs, TC Spice,
TC Domina, TC Galleria Rīga,
www.persol.com

CELO AR STILU

RIMOWA luksusa koferi

Vasara ir ceļojumu laiks, un šim mērķim tev noderēs piemērots koferis. «Salsa Deluxe Hybrid» ir viens no vācu kompānijas RIMOWA jaunākajiem modeļiem. Izsmalcinātie sērijas «Salsa Deluxe» polikarbonāta izstrādājumi, izmantojot jaunās revolucionāras tehnoloģijas, tiek izgatavoti pazīstamā Ķelnes uzņēmumā ar labu slavu. Koferis ir papildināts ar jaunu dizaina elementu – mikstu, bet izturīgu ārējo nodalījumu, kas piemērots ceļojuma dokumentu un laikrakstu uzglabāšanai. Kofera sānu malā ir ABUS koda slēdzene ar TSA sertificētiem ciparu diskām, tāpēc tajā droši var turēt visas ceļojumā nepieciešamās lietas. Cenas – no 150 līdz 500 latiem.

Informācija: veikali «Elkor Plaza», Brīvības gatve 201, un «Begis», TC Mols, Krasta iela 46. www.rimowa.de

1 Teksts: Anna Kustikova

SAULES NOGURDINĀTIE

PĒC PLUDMALĒ PAVADĪTAS NEDĒLAS NOGALES TU NO SAULOŠANĀS
APDULLIS PĀRRODIES MĀJĀS, PASKATIES SPĒGULĪ UN NOVELOTI
SAPROTI – KAS PAR DAUDZ, TAS PAR SKĀDI. TĒBŪS DAŽĪLĪDZEKLĪ, KAS
TAVA GALVAS ROTAI
PALĪDZĒS VIEGLĀK
PĀRCIEST SAULAINO
PĀRMĒRĪBU SEKAS.

Matrix

After Sun Shampoo 250 ml

Īpaši iedarbīgs šampūns – kārtīgi attīrīs matus no sāls un hlora, ar ko tik bagāti jūras un baseinu ūdeņi. Vienlaikus arī mitrina matus.

Keune

Care Line Sun Sublime oil

125 ml

Matos iekļā-
jama eļļa,
kuras uzde-
vums ir
pasargāt fri-
zūru no saules
ultravioletā
starojuma.

Sensai

Moisturizing Shampoo 250 ml

Skaistuma
eksperti no
«Sensai» nu
ķērušies klāt arī
matiem un lai-
duši klajā īpašu
kosmētiku
sēriju, kurā
iekļauts šis
sevišķi mitrino-
šais šampūns,
ko iesaka lietot
vasarā, kad
atūdeņošanās
problēma ir vis-
vairāk aktuāla.

Keune

Care Line 200 ml

Īpaši bagātināta
maska ļoti sau-
siem, porainiem
un saulē cietu-
šiem matiem.
Satur dabiskas
vielas un vitamī-
nus, kas baro
matus un aiz-
sargā pret sau-
les staru
kaitīgo
iedarbību.

Matrix

Sun Repair Treatment

150 ml

Maska, kas atdzīvinās
saulē, jūras ūdenī vai
baseinā cietušos matus.
Ieteicams reizi nedēļā
uzklāt mitriem matiem.

Matrix

After Sun Repair Spray

150 ml

Paredzēts
galvas ādas
veldzēšanai
pēc sauļoša-
nās un saulē
bojātu matu
atdzīvinašanai.

CELIBĀTA KRAHS

Turpinājums Baibas stāstam par to, kā viņa Kiprā mēģināja piekopt tiklu dzīvesveidu, un ar ko tas beidzās

Iepriekšējā FHM žurnālā varēji lasīt par manu vasaru celibātā, kā arī pēkšņo šķiršanos no drauga. Ja neesi to lasījis, lūk, tev citāts no iepriekšējā numura, lai labāk vari saprast, par ko ir stāsts: «Kad pēc trim dienām esmu izraudājusī gada asaru limitu un beidzot izskatos pēc cilvēka (lielais paldies melnās tējas maisiņu kompresēm uz acīm), apsolos sev pēdējās vasaras dienās Kiprā izbaudīt pēc pilnas programmas.» Par to, kā man tas izdevās, lasi raksta turpinājumā.

Jau pirms kāda laika biju pamanījusi vienu simpātisku puisi, kurš bieži vien nāca uz kafejnīcu/restorānu, kur strādāju, iedzert svaigi spiestu apelsīnu sulu un skaipā runāties ar draugiem un ģimeni (Kiprā interneta pieslēgums ir

dārgs prieks, tādēļ liela daļa izmanto kafejnīcu piedāvāto bezvadu netu). Pamanīju viņu ne tikai tāpēc, ka simpātisks, bet arī tāpēc, ka runāja latviski. Mani uzjautrināja viņa skaļā sarunāšanās un dziļā pārliecība par to, ka nevienam no apkārtnējiem nesaprot, ko viņš runā. Uzsākot sarunu, ne tikai sagrāvu viņa pārliecību, bet arī patikami pārsteidzu. Īsas sarunas laikā pārrunājām dažādas nenoziņas lietas, kā arī uzzināju, kur viņš strādā, un secināju: katru dienu eju garām viņa darbavietai, nemaz nenojaušot, ka tur slēpjas jauks un simpātisks latviešu vīrietis.

Iepazīnāmies vasaras vidū. Jutu, ka viņš man simpatizē un arī es viņam. Kaut kāds pievilksnās spēks starp mums bija, un to varētu definēt kā vieglu un patikamu flirtu, bet tajā pašā laikā – abpusēju vieglu atturību. Manam vieglajam atturīgam (kas neizslēdz koķetēšanu) ir iemesls (pārliecība, ka esmu attiecībā), un tas liek domāt, ka arī viņa atturīgam vajadzētu būt kādam pamatam, bet tas man vēl nav īsti skaidrs.

Vasaras beigās viņa atturīgums pazūd vienā mirklī – kad esmu izraudājusī gada limitu un trīs dienās brīnumainā kārtā savākusi sevi pēc sāpīgās šķiršanās, simpātiskais puisis kārtējās sarunas laikā pajautā: «Kad beidzot iesim uz randiņu?» – «Rīt.»

Randiņš izvērtās lielisks. Viņš mani aizveda uz vietu, kur iepriekš nebiju bijusi. Daudz runājām, dzērām vinu, baudījām vakaru un secinājām, ka abi gandrīz vienlaikus esam kļuvuši par brīviem cilvēkiem, un arī to, ka pēc nedēļas jau lidoju prom. Un tad vienā brīdī viņš paceļ glāzi un saka: «Iedzersim par mūsu romāna sākšanos!» Hehe... ļoti oriģināli – pie sevis noķirinu. «Mēs pat vēl skūpstījušies neesam, un tu jau runā par romānu.» Ak, šie smieklīgie sievietes izgājieni...

«Tas ir labojams,» viņš nosaka un maigi noskūpstā mani. Arrrr... kā man tas patīk! Nekādi garumi garie un neveiklie ievadi, tikai abpusēja pievilksnās un bremžu neesamība.

Ja tā ļoti padomā – ja divi pieauguši cilvēki, kuri simpatizē viens

otram un jūt seksuālu pievilksnās, dikti daudz veik garumā, tad viņiem ir vai nu aplam daudz laika, aizspriedumi, vai arī bēdīga pieredze. Ā, piemirsu vēl pāris variantus – nevainība, iedomāta tikumība, «ja ne takaja, ja ždu tramvaj» utt. Negribu izklausīties nievājoša, bet dzīvojam tomēr tikai vienreiz.

Tā kā man nav ne laika, ne aizspriedumu, toties ir simpātijas un iekāre, šāds notikums pavērsiens man ļoti labi iet pie sirds (un arī zemāk, protams).

Jau dodoties uz randiņu, manā somā bija viss, kas vajadzīgs, ja gadījumā nepamostos mājās. Jā, jau tajā brīdī, kad viņš uzdeva jautājumu: «Kad beidzot iesim uz randiņu?», viņš patiesībā uzdeva jautājumu: «Kad mums beidzot būs sekss?» Tātad es palieku pie viņa un man vajag sejas krēmu, skropstu tušu un citas skaistumkopšanas uzparītes, jo nākamajā dienā vēl jāpošas uz darbu. Mums tomēr bija gana ilga priekšspēle aptuveni pusotra mēneša garumā. Kad tā sākās, man patiešām nebija ne jausmas, ka galarezultātā tā novedīs pie sekss, bet tur nu mēs tagad esam nonākuši. Priekšspēle bija tik gara, jo viņš nebija brīvs vīrietis un arī es biju attiecībā... vismaz tā man tobrīd likās. Kiprā ir tāds slavens (aizliedz) teiciens: «What happens in Cyprus, stays in Cyprus.» Ja tu sev tagad jautā – kāpēc nevarēju visu vasaru «papietīties», lūk, atbilde.

Es tomēr dodu priekšroku godīgam pret otru cilvēku. Varbūt tāpēc, ka nemāku melot? Iedomājoties situāciju, kad esmu ko «sastrādājusī» un man tiek uzdots jautājums par to, vai bija tāds fakts, iztēlē redzu, kā sakniebju lūpas, lūpu kaktiņi savēlās divainā grimasē, ko pati uzreiz pamanu, tāpēc cenšos izveidot pēc iespējas nevainīgu sejas izteiksmi un tēlotā neizpratnē mierīgi atbildu, ka nē, nebija. Runā, ka labākā aizsardzība ir uzbrukums, tāpēc man vēl bonusā vajadzētu ārprātā apvainoties par to, ka viņš kaut ko tādu vispār ir atļāvis pajautāt. Vispār jau man tāda mēlošana nav bijusi aktuāla, vēl vairāk tāpēc, ka mans draugs bija saprātīgs vīrietis –

nekad neuzdeva jautājumus, uz kuriem saņemtais atbildes varētu nepatikt. Bet varbūt baidījās no pretjautājumiem?

Atgriežoties pie priekšspēles, atvainojos – randiņa, man jums droši vien nav jāsaka priekšā, kur tas beidzās. Vai tomēr?

To, ka mums būs sekss, es zināju jau tajā brīdī, kad viņš mani uzaicināja uz randiņu. No tā brīža līdz brīdim, kad tas patiešām notiek – tas viss ir tikai saturs, kas noved līdz loģiskam un likumsakarīgam iznākumam. Kādam vajag lielāku cukuru, kādam mazāku... tā teikt, ietērpjam situāciju dažādās darbībās un nedaudz pavelkam garumā (es nesaku, ka tas ir lieki – man tā spēle pat ļoti patīk), kaut arī jau sākumā skaidri zinām, kāds būs galarezultāts.

Nu, kā šajā gadījumā. Dārgie, jūs pat iedomāties nevarat, kādas sajūtas ir baudīt vīrieti pēc gandrīz četru mēnešu attūnības. Tāpēc vien ir vērts sevi pabadināt, lai pēc tam aizlidotu tāāāāādā kosmosā. Baudu brīnišķīgu vīrieti un lielisku ļu-ļu (lasi – kunilinga) pratēju. Prātu ir pārņēmusi neaprakstāma negausība, kas robežojas ar neprātu... šķiet, uzvedos neadekvāti, bet izskatās, ka viņu tas netraucē, tieši otrādi – jūtu, ka viņš uzvelkas arvien vairāk. Baudām brīnišķīgu nakti un pēc tam bezspēkā atlūztam.

Nākamajā rītā viņš man deva sava dzīvokļa atslēgu un teica: «Es ceru, tu saproti, ka līdz savai aizbraukšanai dzīvosi šeit.» Kad viņš to pateica, tad arī sapratu. Zinājām, ka laiks, ko pavadīsim kopā, ir limitēts (tikai viena nedēļa), tāpēc sanāca kaut kādas netipiskas attiecības – tā teikt, ar pilnu krūti metāties iekšā piedzīvojumos. Mazi bērni spēlēja «ārstos» un «ģimenēs», savukārt mēs veselu nedēļu paspēlējāmies «pāršos». Un bija sasadīti labi, jo lieliski saspēlējāmies.

Joprojām nevaru saprast, vai tās bija īsākās attiecības vai garākais vienas nakts sakars manā mūžā, bet tam nav nozīmes, jo kopā pavadītais laiks bija patiešām jauks un ļoti baudāms. Nebaudāma bija tikai sajūta, atgriežoties mājās – šķita, ka jāšķiras no diviem ļoti mīļiem vīriešiem vienlaikus. **FHM**

KAS VIŅĀM GALVĀ?

Sieviešu domāšana reizēm ir ļoti grūti saprotama padarīšana.

Vismaz, ja uz to raugāties no vīrieša viedokļa. Uzskatāms piemērs ir sieviešu interneta forumi, kuros reizēm var pamanīt pārsteidzošus jautājumus. Redzot meitenu mokas, FHM nolēma sniegt palīdzīgu roku, un turpmāk šajā slejā uz visdīvainākajiem dāmu jautājumiem atbildēs abu dzimumu psiholoģijas un fizioloģijas speciālists, kurš blogeru aprindās pazīstams ar vārdu Aleksa Dinamo.

Jautājums: Sveiki! Ko jūs darītu un kā justos situācijā, ja drauga vecāki ar jums nesarunātos? Vienīgais, ko pasaka, kad aizbraucu ciemos, ir: «Čau, čau!» – un viss.

Atbilde: Ja manas draudzenes vecāki ar mani nesarunātos, es noteikti būtu laimīgākais čalis pasaulē. Tēvs ar tevi droši vien nesarunājas tāpēc, ka ir mātei zem tupeles, bet māte ar tevi nesarunājas tāpēc, ka viņas mīļā, mazā dēliņa pasaulē ir ienākusi vēl viena sieviete, kurai viņš velta vairāk uzmanības nekā viņai pašai. Viss ir normāli. Visticamāk, viņa tevi ienīdīs vēl labu laiku, līdz tiks pāri šim šokējošajam notikumam, bet tas būs arī atkarīgs no tā, cik ilgi jūs esat kopā un kādas jūsmas ir attiecības. Bet nopietni – tavā vietā es justos kā uzvarētājs. Tev viņiem nav jāstāsta, kā tev iet darbā, kādi ir tavi nākotnes plāni, kā tev ar veselību, un vispār nav nepieciešamas šīs nevajadzīgās, bezemocionālās, principa-pēc sarunas, no kurām tāpat nav diži lielas jēgas (ja nu vienīgi tu gribi uzlabot savas diplomātiskās un komunikācijas prasmes). Būsim atklāti – es ticu, ka tevi neinteresē un tu nemaz negribi dzirdēt par sava drauga mātes trim kakiem, geju draugu, politiskajiem uzskatiem, veselības problēmām un to ērto, labo divānu, par kuru viņi klāstītu vismaz divas stundas no vietas.

Jautājums: Tātad es gribu izmēģināt erotisko masāžu. Masāža bez eļļas nav iedomājama, bet kā ir ar dzimumorgāniem? Vai eļļu var izmantot arī tur lejā?

Atbilde: Vai, saulīt, kas tikai nav iedomājams bez eļļas – pankūkas, salāti, cepti kartupeļi! Vai eļļu var izmantot tur lejā, tu jautā? Nu, pēc idejas, eļļu jau var likt virsū

jebkam, ko liec cepeškrāsnī, ja vien to dara ar prātu un pēc izjūtas. Neesmu nekāds dižais virtuves eksperts, bet visam vajadzētu būt gludi un jauki, vari man uzticēties. Garšos arī labāk un izcepsies pa pirmo. Vai eļļu var likt uz dzimumorgāniem – jā, neredzu iemeslus, kāpēc gan to nevarētu darīt. Visspār es esmu redzējis dažus patiešām *nasty as hell* pornukus, un varu teikt, ka tur lejā tu pat vari droši taisīt salātus. Eļļu vari pēc izvēles jaukt kopā ar burkāniem, gurķiem, baklažāniem, redīsiem un citiem dārzeņiem, jo eļļa to tālāko procesu atvieglo (es nenosodu, esmu ļoti atvērts un brīvdomājošs). Zini, spriežot pēc redzētā, es pat teiktu, ka eļļa ir vēlāma, ja nu vienīgi tu negribi savus dzimumorgānus pārvērst par siltumnīcu.

Jautājums: Kā saprast, ka vīrietim pēc sekā ir labi?

Atbilde: Tas ir atkarīgs no vīrieša. Ne no kurienes, gluži kā filmās, var sākt skanēt pacilājoša orķestra mūzika; no gultas apakšas var izlīst viņa labākie draugi un skriet apkārt gultai ar aizdegtām brīnumšvecītēm; vīrietis var uz naktsгалdiņa nolikt tev vairāk naudas nekā parasti... Bet, ja ņemam tā piezēmētāk, parasti viņš aizmigs. Ātri. Viņš, ļoti iespējams, gribēs tev paņemt cieši rokās, pievilkt sev maksimāli tuvu klāt, pārmaiņas pēc nemēģinās pa nakti atņemt segu un varbūt pat pateiks: «Ar labu naksti!», nevis: «Aha, aha, labi, jā. Okei. Zzzzz...» Un vispār, mēs esam ļoti vienkāršas būtnes. Mēs pateiksim: «Tas bija fantastiski!» tev tieši sešā, nevis liksim nolasīt mūsu domas pēc «Hameleonu rotaļu» cienīgiem acu skatieniem un tik vēsām sejas izteiksmēm, ka pokera spēlētāji paliktu zaļi no skaudības (vai arī zaļi no mūsu pretīgajām sešām – tur ir šaura, šaura robeža).

KĀ PĀRDZĪVOT CITPLANĒTIEŠU NOLAUPĪŠANU

Daži avoti vēsta, ka citplanētieši esot nolaupījuši un pēc tam atveduši atpakaļ četrus miljonus amerikāņu. Ne tik ļoti pieprasīti citplanētiešu vidū ir briti – tikai 40 tūkstoši nolaupīšanas gadījumu. Kopējā pasaules statistika ir šokējoša – kopumā cilvēki esot nolaupīti pat 100 miljonus reižu (šai statistikā jāņem vērā, ka vienu un to pašu cilvēku citplanētieši visbiežāk nolaupa ne vienu reizi vien). Lai gan Latvijā par citplanētiešiem-nolaupītājiem daudz nav runāts, visai iespējams, ka viesus no citām planētām kādreiz ieinteresējis arī kāds pašmāju bāleliņš. Tikpat labi iespējams, ka kādudien, kamēr dosies vienatnē mežā sēņot (cilvēkus parasti nolaupa tikai tādās vietās, kur citi šo faktu nevar ieraudzīt), citplanētieši ieinteresēsies tieši par tevi. Tāpēc svarīgi šim notikumam pavērsienam būt gatavam jau laikus.

Iesākumā gan vairāk par to, kā vispār nenokļūt citplanētiešu redzeslokā, jo, ja citplanētieši tevi tiešām nolaupīs, iespējams, tu to pēc tam nemaz neatcerēsies. Nereti nolaupīšanas gadījumus reģistrē pēc tam, kad kinoteātris izrāda jaunāko lenti ar citplanētiešiem. Tāpēc skaidrs: ja kārtējā kulta filma ir par citplanētiešiem, noteikti izvairies no kino seansa apmeklēšanas, jo tas tevi var slikti ietekmēt un pavisam nejauši tevi drīzumā var nolaupīt citplanētieši. Nolaupīšanas populāras kļuva arī brīdī, kad sagādīšanās pēc ASV sāka izrādīt zinātniskās fantastikas seriālu «X faili». Arī

no šī seriāla labāk turies pa gabalu. Citplanētiešus šķietami varētu interesēt drīzāk garīgi nelīdzsvaroti cilvēki, taču šis fakts ir mīts, jo kāds zinātnieks apjomīgā pētījumā noskaidrojis, ka lielākā daļa it kā nolaupīto tomēr esot parasti cilvēki. Taču interesanti, ka viens no šādiem zinātniekiem pēc saviem pētījumiem pats sāka uzskatīt, ka bērnībā esot nolaupīts. Līdz ar to varam secināt, ka svarīgi ir arī neinteresēties par nolaupīšanas gadījumiem. Upuri nolaupīšanas brīdī visbiežāk atrodas vietās, kur neviens cits viņus neredz. Tāpēc, lai citplanētieši tevi uzskatītu par neinteresantu, centies uzturēties publiskās vietās. Aizmirsti par sēņošanu, došanos pārgājienos vienatnē, puķu lasīšanu pamestā plavā un tamlīdzīgām lietām, jo tas palielina tavas iespējas tikt nolaupītam. Dzimumam nav nozīmes, citplanētieši vienlīdzīgi iecienījuši kā sievietes, tā vīriešus. Priekšrocība jeb drīzāk nelaime tikt nolaupītam drīzāk atkarīga no vecuma. Cilvēki vecumā no četrdesmit, vadoties pēc statistikas datiem, citplanētiešus interesē mazāk nekā gados jaunkā cilvēki. Tāpat citplanētiešus mazāk interesē tie, kuriem ir visādā ziņā piepildīta dzīve un kuri nesūdzas par uzmanības trūkumu. Ja tev rodas aizdomas, ka tevi drīzumā varētu nolaupīt, izdomā kādu interesantu nodarbi, pievērs sev apkārtējo uzmanību. Kaut vai ieliec «YouTube» kādu video vai pavadi dienu interneta ziņu portālos, rakstot mulķīgus komentārus un tā izpelnoties citu uzmanību (kaut vai negatīvā nozīmē).

Atceries: citplanētieši visbiežāk nolaupa cilvēkus, kuriem ir izteikts uzmanības trūkums. Saprātams, citplanētiešu tehnoloģijas ir ļoti attīstītas, tāpēc ir pavisam iespējams, ka viņi kaut kādā veidā spēj atrast tieši šādus cilvēkus. Ko galu galā darīt, ja tev tomēr nepaveicas un kādu dienu pēkšņi atpokies uz mātes kuģa, kur tevi sasaitējušas gara auguma būtnes ar garām galvām un milzīgām acīm? Nedari neko! Relaksējies, atpūties, izbaudi notiekošo un pagaidi, kamēr viņiem apniks. Neviens no daudziem miljoniem nolaupīto nav sūdzējies, ka citplanētieši būtu viņu sakropļojuši vai kā citādi fiziski iespaidojuši tā, ka dzīvot tālāk pēc tam nebūtu iespējams. Tāpēc mulķīgākais, ko vari darīt – pretoties. Visticamāk, citplanētieši tevi izmeklēs uz sava kosmosa kuģa, un ļoti iespējams, ka tas notiks kaut kur augstu gaisā. Iztēlojies, ka tev izdodas nožmiegt bariņu zaļo cilvēciņu. Bet ko darīsi tālāk? Sēdiesies pie kosmosa kuģa stūres un dosies atpakaļ uz Zemi? Diezin vai tas tev būs pa spēkam. Uz citplanētiešu kuģa tu nebūsi nonācis tāpēc, lai viņi ar tevi izrēķinātos. Tevi nožmiegt viņiem pašiem vieglāk būtu uz Zemes. Tāpēc necenties viņus sadusmot, liec noprast, ka iepriekš nekad uz citplanētiešu kuģa neesi bijis, jo citplanētiešiem interesantākas liekas atkārtotās pārbaudes. Ja viņi vēlas tevi ievietot kādu mikroskopisku čipu, ļaujies, jo tas tāpat tev dzīvot netraucēs. Līdzīgi kā daudzajiem miljoniem, kas šo ķirurģisko iejaukšanos jau ir izbaudījuši uz savas ādas.

VASARAS RADIO

105.2 FM 105.1 FM 105.4 FM 105.2 FM 106.5 FM 100.1 FM 94.7 FM 106.5 FM 101.2 FM 100.3 FM 102.2 FM 89.3 FM

visā Latvijā...

radio
SWH

Vai tā ir atpūta?

Ir laiks
ĪSTĀM BRĪVDIENĀM!

Jūras ceļojums
Rīga-Stokholma-Rīga
un izklaides programma

no **25** LVL

TALLINK – viss un vēl vairāk!

670 997 00, www.tallink.lv

 TALLINK
more of everything